

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔ /๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑ /๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	ผู้ถูกกล่าวหา
	คุณหญิงพจมาน ชินวัตร ที่ ๑	
	นายพานทองแท้ ชินวัตร ที่ ๒	
	นางสาวพินทองทา ชินวัตร ที่ ๓	
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๔	
	นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ที่ ๕	
	นางบุษบา ดามาพงศ์ ที่ ๖	
	นายสมพร พงษ์สุวรรณ ที่ ๗	
	คณะบุคคลวิจิตรวาทธรรม แชมเบอร์ ที่ ๘	
	บริษัทพี.ที.คอร์ปอเรชั่น จำกัด ที่ ๙	
	บริษัทเอสซี ออฟฟิศ พลาซ่า จำกัด ที่ ๑๐	
	บริษัทโอเอไอ แมนเนจเม้นท์ จำกัด ที่ ๑๑	
	บริษัทโอเอไอ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด ที่ ๑๒	
	บริษัทโอเอไอ คอลชัลแดนท์แอนด์แมนเนจเม้นท์ จำกัด ที่ ๑๓	
บริษัทที่ปรึกษากฎหมายธีรคุปต์ จำกัด ที่ ๑๔		
บริษัทเวิร์ธ ซัพพลายส์ จำกัด ที่ ๑๕		

บริษัทเอส ซี เค เอสเทต จำกัด ที่ ๑๖
มูลนิธิไทยคม ที่ ๑๗
บริษัทประไหมสุหรี พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ที่ ๑๘
บริษัทสมพร แอนด์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด ที่ ๑๙
บริษัทบี.บี.ดี. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๒๐
บริษัทบี.บี.ดี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ที่ ๒๑
บริษัทไวท์ แอนด์ เคส (ประเทศไทย) จำกัด หรือบริษัทวิระวงศ์,
ชินวัฒน์ และเพ็ญพนอก จำกัด ที่ ๒๒

ผู้คัดค้าน

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสองสมัยติดต่อกัน สมัยแรกตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และสมัยที่สองตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และมีอำนาจหน้าที่กำหนดและกำกับนโยบายสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดินตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๘ , ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๒ ในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหาร และมีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลและบังคับบัญชาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทในฝ่ายบริหารตระเตรียมและปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายที่ฝ่ายบริหารกำหนด บริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า

บริษัทชินคอร์ปเดิมจดทะเบียนนิติบุคคล ใช้ชื่อว่าบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอรส์ แอนด์ อินเวสเมนต์ จำกัด เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอรส์ จำกัด และบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอรส์ แอนด์ คอมมิวนิเคชันส์ จำกัด ตามลำดับ ต่อมาจดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ และเปลี่ยนชื่อครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นหุ้นสามัญจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาพาร์หุ้นละ ๑ บาท เป็นบริษัทที่ได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมจากรัฐโดยตรง ตามสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ และยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทเอไอเอส ซึ่งเป็นผู้รับสัญญาสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ จากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า ทศท. นอกจากนี้ บริษัทเอไอเอสยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่อีกจำนวนกว่าร้อยละ ๙๐ ในบริษัท ดิจิตอลโฟน จำกัด หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทดีพีซี ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานดำเนินการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันแปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า กสท. และบริษัทชินคอร์ปซึ่งเป็นผู้รับสัญญาสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๕ ยังเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) หรือบริษัทไทยคม จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทไทยคม โดยบริษัท

ไทยคมร่วมลงนามเป็นคู่สัญญาด้วย บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจโดยเข้าไปถือหุ้นบริษัท
ในเครือที่ดำเนินธุรกิจด้านต่าง ๆ ได้แก่สายธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคมไร้สาย สายธุรกิจสื่อสาร
ดาวเทียมและธุรกิจต่างประเทศ สายธุรกิจสื่อและโฆษณา สายธุรกิจอี – บิวซิเนส (E - Business)
และอื่นๆ

ผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรียังคงไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปและ
บริษัทที่รับสัมปทานจากรัฐ อันเป็นการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและ
ประโยชน์ส่วนรวม โดยเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น
และผู้คัดค้านที่ ๕ พี่ชายบุญธรรมของผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้น จำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น รวม
๗๔,๔๑๗,๓๙๕ หุ้น ในปี ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปมีการเพิ่มทุนในราคาหุ้นละ ๑๕ บาท ผู้คัดค้าน
ที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของตนซื้อเช็ครธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนัก
รัชโยธิน ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ จำนวน ๓ ฉบับ ชำระค่าจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนในนามตนเอง
จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕๑๙,๗๕๐,๐๐๐ บาท ในนามผู้ถูกกล่าวหา จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๔๙๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท และในนามผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น
เป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ดังนั้น ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัท
ชินคอร์ป จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้น จำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น รวม
๑๓๕,๑๔๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้บุคคลต่าง ๆ ถือแทน ดังนี้ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒

ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟลิริช อินเวสต์เมนท์ จำกัด หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทแอมเฟลิริช วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๒ บุตรชาย จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๔ น้องสาว จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเมื่อรวมกับการซื้อหุ้นเพิ่มทุนเมื่อปี ๒๕๔๒ ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๓๓,๖๓๔,๑๕๐ หุ้น โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังคงเป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ต่อมาวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัทชินคอร์ปจดทะเบียนลดมูลค่าหุ้น จากที่ตราไว้หุ้นละ ๑๐ บาท เหลือหุ้นละ ๑ บาท ทำให้จำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ โอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๓ บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาถือแทน จำนวน ๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น คงเหลือหุ้นที่ถือแทนในนามผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๙๓,๙๕๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นแทน จำนวน ๓๓๖,๓๔๐,๑๕๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๔ ถือหุ้นแทน จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และบริษัทแอมเฟลิริชถือหุ้นแทน จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ บริษัทแอมเฟลิริชโอนหุ้นดังกล่าวให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น รวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ให้บุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวถือหุ้นแทนทั้งหมด จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดที่จำหน่ายได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปในนามบริษัทวินมาร์ค จำกัด อีกด้วย การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการขัดกันระหว่าง

ประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ทั้งในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหุ้นบริษัทชินคอร์ปดังกล่าวของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๐, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๙๑ และมาตรา ๒๙๒ พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔, ๕ และมาตรา ๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒, ๓๓, ๑๐๐, ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกกล่าวหารวบรวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปขายให้แก่กลุ่มเทมาเส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงินสุทธิหลังหักค่าใช้จ่าย รวมเป็นเงิน ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และตั้งแต่วันที่ ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปจ่ายเงินปันผลตามจำนวนหุ้นที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถืออยู่ เป็นเงิน ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าว ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท อันเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยได้ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือรวม ๕ กรณี ดังนี้

๑. กรณีแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาเริ่มกระบวนการตรากฎหมาย แก้ไขพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จนกระทั่งมีการประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ พ.ศ.๒๕๔๖ และการออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ โดยให้ลดพิกัดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากอัตราร้อยละ ๕๐ เหลือร้อยละ ๑๐ ตามบัญชีท้ายประกาศ และมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการเพื่อหักค่าภาษีสรรพสามิตออกจากส่วนแบ่งรายได้ที่คู่สัญญาจะต้องนำส่งให้คู่สัญญาภาครัฐ นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นำแนวทางการแปรสัญญาร่วมการงานด้วยการแปลงส่วนแบ่งรายได้ให้อยู่ในรูปแบบของภาษีสรรพสามิต โดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เป็นการกระทำเพื่อป้องกันมิให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า กทช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่กิจการของผู้ถูกกล่าวหาและพวกพ้อง อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยคณะรัฐมนตรีไม่มีอำนาจให้นำภาษีสรรพสามิตดังกล่าวมาหักออกจากค่าสัมปทานซึ่งผู้ประกอบการมีภาระต้องชำระให้แก่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐตามข้อตกลงในสัญญาสัมปทาน ทำให้รัฐหรือหน่วยงานของรัฐได้รับเงินค่าสัมปทานลดน้อยลงจากข้อตกลงในสัญญา และเป็นการ

บิดเบือนการใช้อำนาจนิติบัญญัติใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการกีดกันผู้ประกอบการในกิจการโทรคมนาคมรายใหม่ เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอส นอกจากนี้ การไม่กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในกิจการดาวเทียม ทั้ง ๆ ที่เป็นกิจการโทรคมนาคมและเป็นกิจการที่ได้รับสัมปทานจากรัฐเช่นเดียวกับโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีโดยไม่สุจริต ซึ่งเมื่อนำภาษีสรรพสามิตมาหักจากค่าสัมปทานที่บริษัทเอไอเอส บริษัททรูมูฟ จำกัด หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัททรูมูฟ และบริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทแทค ต้องชำระให้แก่ ทศท. และ กสท. ในอัตราร้อยละ ๑๐ ทำให้รายได้ของ ทศท. และ กสท. ลดลง ทั้งผู้ถูกกล่าวหายังเสนอแก้ไขกฎหมายการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้ชาวต่างชาติถือหุ้นในบริษัทประกอบกิจการโทรคมนาคมในสัดส่วนที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขายหุ้นของตนกับพวกพ้องแก่ผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติได้อีกด้วย

๒. กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า หรือพรีเพด (Prepaid Card) ให้แก่บริษัทเอไอเอส เดิมเมื่อปี ๒๕๔๒ บริษัทเอไอเอสได้เริ่มบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด โดยใช้ชื่อในทางการค้าว่า “วันทูคอล” (“One-๒-Call”) โดยคณะกรรมการบริหารงาน (กบง.) กำหนดให้บริษัทเอไอเอสจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้ ทศท. ตามข้อกำหนดในสัญญาหลักจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งในขณะนั้นบริษัทเอไอเอส

ต้องจ่ายส่วนแบ่งรายในอัตราร้อยละ ๒๕ และจะต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้ในอัตราร้อยละ ๓๐ ในปี
สัมปทานที่ ๑๖ (ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงกันยายน ๒๕๔๙) แต่ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๔ บริษัท
เอไอเอสมีหนังสือขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของโทรศัพท์เคลื่อนที่
แบบพรีเพด ต่อมาวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๔ มีการนำเรื่องที่บริษัทเอไอเอสขอลดอัตราส่วนแบ่ง
รายได้ดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการ ทศท. และมีการลงนามข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาต
ให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้
บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป ส่งผลให้บริษัทเอไอเอสจ่ายส่วนแบ่งรายได้จาก
การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดให้แก่ ทศท. ในอัตราร้อยละ ๒๐ คงที่ตลอดอายุ
สัญญาสัมปทาน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป อันเป็นการมิชอบเพราะการจัดทำ
ข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) เพื่อปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะพิเศษ) ได้วินิจฉัยตามบันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๐
แล้วว่า สัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นสัญญาที่ต้องปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕
แม้สัญญาดังกล่าวจะได้ดำเนินการไปก่อนที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ
ใช้บังคับ แต่การทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) ดังกล่าวมิได้เสนอเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติม
สัญญาต่อคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ พิจารณา และมีได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อ
พิจารณาเห็นชอบในกรณีที่เป็นกรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของโครงการแต่อย่างใด
ทั้งที่ในขณะนั้น ทศท. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานกำกับดูแลดำเนินงานตามสัญญา

อนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามคำสั่งคณะกรรมการ ทศท. ที่ ๒๔/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แล้ว และเหตุผลในการขอลดส่วนแบ่งรายได้ของบริษัทเอไอเอส ที่ว่าบริษัทแทคขอลดค่าเชื่อมโยงโครงข่ายสำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด จากเดิมอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อเลขหมายต่อเดือน เป็นอัตราร้อยละ ๑๘ ของราคาหน้าบัตร์นั้น ฝ่ายบริหารผลประโยชน์ ทศท. เห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผล เนื่องจากบริษัทเอไอเอสมิได้เสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ และบริษัทแทคยังมีความสามารถต่อยกว่าบริษัทเอไอเอส เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายมากกว่าบริษัทเอไอเอส เหตุผลที่บริษัทเอไอเอสอ้างต่อ ทศท. เพื่อขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ และเป็นการสร้างรายได้เปรียบเทียบในทางธุรกิจให้แก่บริษัทเอไอเอส ไม่ได้ส่งผลโดยตรงให้มีการลดค่าใช้จ่ายบริการให้แก่ประชาชน ไม่ใช่ผลโดยตรงที่จะทำให้มีผู้ใช้บริการมากขึ้นและทำให้ ทศท. มีรายได้มากขึ้น เป็นการลดที่มากเกินไปหากเปรียบเทียบกับส่วนแบ่งรายได้ในอัตราร้อยละ ๓๐ ตามสัญญาหลัก ซึ่งจะทำให้ ทศท. เสียประโยชน์ สูญเสียรายได้ที่ควรได้รับ ๑๔,๒๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท (ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙) และ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ๕๖,๖๕๘,๒๘๐,๐๐๐ บาท (ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงกันยายน ๒๕๕๙) ส่งผลโดยตรงให้บริษัทเอไอเอสสามารถที่จะทำกำไรมากขึ้น เนื่องจากต้นทุนค่าสัมปทาน ลดลง และสามารถถึงจุดคุ้มทุนได้เร็วกว่าคู่แข่ง จ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในจำนวนที่มากกว่า คู่แข่งในทางธุรกิจ ทำให้หุ้นของบริษัทเอไอเอสมีราคาสูงขึ้นและเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุน เป็นการดำเนินการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสได้รับประโยชน์แล้วตั้งแต่มีการจัดทำข้อตกลง

ต่อทำสัญญา (ครั้งที่ ๖) ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ เป็นเงิน ๑๔,๒๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท และจะได้รับประโยชน์ในอนาคตถึงวันสิ้นสุดสัญญาสัมปทานอีกเป็นเงิน ๕๖,๖๕๘,๒๘๐,๐๐๐ บาท รวมประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสได้รับการจัดทำข้อตกลงต่อทำสัญญา (ครั้งที่๖) เป็นเงิน ๗๐,๘๗๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ทศท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมีการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสที่มีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๐ เมื่อผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัทชินคอร์ปในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา ทำให้ ทศท. สูญเสียรายได้ ที่ควรจะได้รับประมาณ ๗๐,๘๗๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๓. กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วม (Roaming) และให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และกรณีการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วม เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอส แยกได้ ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๗) เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ บริษัทเอไอเอสเข้าร่วมดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่กับ ทศท. มีกำหนดอายุ

สัญญา ๒๐ ปี โดยบริษัทเอไอเอสจะต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ ทศท. เป็นรายปี ตามจำนวนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำหรือในอัตราร้อยละโดยถือเอาจำนวนเงินที่มากกว่า และจัดทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญาหลัก (ครั้งที่ ๔) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๙ ขยายระยะเวลาสัญญาเป็น ๒๕ ปี และเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสมีหนังสือขอเปิดการให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปให้ผู้อื่นร่วมใช้กับบริษัทดีพีซี ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ต่อ ทศท. โดยจะนำมาแบ่งผลประโยชน์ให้ ทศท. ตามอัตราร้อยละในสัญญาหลัก มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๔ ขอเปิด National Roaming กับบริษัทเอเซียส รีเจนแนล เซอร์วิส จำกัด (ARS) ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยคิดค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วมในอัตราพื้นที่เดียวกัน ๖ บาท/นาที และต่างพื้นที่ ๑๒ บาท/นาที โดยจะนำมาแบ่งผลประโยชน์ให้ ทศท. ตามอัตราในสัญญาหลัก และมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เสนอหลักการการใช้เครือข่ายร่วมกัน ทั้งกรณีให้ผู้ให้บริการรายอื่นมาใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอส และบริษัทเอไอเอสไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น โดยขอหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายร่วมออกจากรายรับก่อนนำส่ง ทศท. เพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการ ทศท. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่ารายได้จากผู้ให้บริการรายอื่นมาใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสมียังต้องนำมาคำนวณส่วนแบ่งรายได้ตามสัญญาหลัก ส่วนรายจ่ายของบริษัทเอไอเอสจากการใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่นถือเป็นภาระหน้าที่สำหรับรายจ่ายของบริษัทเอไอเอสที่จะต้องขยายเครือข่ายให้สามารถรองรับการให้บริการ ต่อมาบริษัทเอไอเอสมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เสนอขอปรับหลักการการใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสและกรณีบริษัทเอไอเอสเข้าไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการ

รายอื่น วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการ ทศท. อนุมัติให้บริษัทเอไอเอสดำเนินการตามที่
ขอได้ในอัตราค่าเช่าไม่เกิน ๓ บาททั่วประเทศ โดยกรณีที่บริษัทเอไอเอสให้ผู้ให้บริการรายอื่นมา
ใช้เครือข่ายร่วมกัน บริษัทเอไอเอสจะนำมาใช้คำนวณส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. กรณีที่บริษัท
เอไอเอสไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น บริษัทเอไอเอสจะนำรายได้จากค่าใช้บริการที่
บริษัทเอไอเอสเรียกเก็บจากผู้ให้บริการหักด้วยค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วมกันที่บริษัทเอไอเอสจ่ายให้แก่
เจ้าของเครือข่ายก่อน แล้วจึงจะนำมาคำนวณส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. ต่อไป ทศท. และบริษัท
เอไอเอสได้ลงนามในข้อตกลงต่อทำสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
(ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ โดยนายสุธรรม มลิลลา ในฐานะผู้แทนฝ่าย ทศท. และ
นายบุญคลี ปลั่งศิริ ในฐานะผู้แทนฝ่ายบริษัทเอไอเอส มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕
เป็นต้นไป

กรณีที่ ๒ กรณีการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมระหว่าง กสท. กับบริษัท
ดีพีซีตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL
COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ กับ กสท. รวม
ระยะเวลา ๑๗ ปี ซึ่งบริษัทดีพีซีจะต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ กสท. เป็นรายปี ตาม
จำนวนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำหรือในอัตราร้อยละ โดยถือเอาจำนวนเงินที่มากกว่า
ต่อมาในเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสเข้าถือหุ้นในบริษัทดีพีซีเกินกว่าร้อยละ ๙๐ ของ
จำนวนหุ้นทั้งหมด ทำให้กลุ่มบริษัทดังกล่าวเป็นกลุ่มเดียวกัน วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
กสท. มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ อนุมัติให้บริษัทดีพีซีใช้โครงข่ายร่วมกับบริษัท

เอไอเอส นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยมีเงื่อนไขว่า กสท. จะคิดผลตอบแทนรายได้
ที่บริษัทเอไอเอสใช้โครงข่ายร่วมกับเครือข่ายของบริษัทดีพีซีในอัตราณาทึละ ๒.๑๐ บาท นับตั้งแต
วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป และบริษัทดีพีซีจะต้องจัดส่งแผ่นบันทึกข้อมูล CDR การ
ใช้งานให้ กสท. ตรวจสอบทุกไตรมาส ต่อมาบริษัทดีพีซีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึง
กสท. แจ้งขอปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วมจากอัตราณาทึละ ๒.๑๐ บาท เหลือณาทึละ ๑.๑๐ บาท
และมีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. ขอปรับลดอัตราค่าใช้
เครือข่ายร่วมจากอัตราณาทึละ ๒.๑๐ บาท เหลือณาทึละ ๑.๑๐ บาท กับมีหนังสือลงวันที่ ๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขอให้ทบทวนเพื่อให้ กสท. อนุมัติคำขอของบริษัทดีพีซี วันที่ ๒๘ มิถุนายน
๒๕๔๙ นายพิศาล จอโกษาอุดม กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. ได้อนุมัติปรับลดอัตราค่าใช้
เครือข่ายร่วมแก่บริษัทดีพีซี ซึ่งบริษัทดีพีซีนำส่งรายได้แก่ กสท. ในอัตราที่ปรับลด (๑.๑๐ ถึง
๑.๑๐ บาทต่อนาที) ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ กสท. จากการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วม
ดังกล่าวเป็นเงิน ๗๙๖,๒๒๐,๓๑๐ บาท จนกระทั่งวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ กสท. จึงมีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้บริษัทดีพีซีดำเนินการคำนวณค่าใช้จ่ายบริการเครือข่ายร่วม
ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบันในอัตราณาทึละ ๒.๑๐ บาท และให้นำส่งผลตอบแทน
แก่ กสท. ต่อไป การจัดทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
(ครั้งที่ ๗) เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตรา
ค่าใช้เครือข่ายร่วมไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้า
ร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา

(คณะพิเศษ) เรื่องเสรีจที ๒๙๑/๒๕๕๐ ขัดต่อข้อกำหนดตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ ข้อ ๙ ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ และปรากฏว่าจากเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเมษายน ๒๕๕๑ ที่มีการยินยอมให้หักค่าใช้จ่ายร่วม พบว่ามี การเข้าไปใช้เครือข่ายร่วมระหว่างบริษัทเอไอเอสกับบริษัทดีพีซี ๑๓,๒๘๓,๔๒๐,๔๘๓ นาที ทศท. ขาดรายได้ไปกว่า ๖,๙๖๐,๓๕๙,๔๐๑ บาท และ ทศท. จะต้องสูญเสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับจนสิ้นอายุสัญญาสัมปทานไม่น้อยกว่า ๑๘,๑๗๕,๓๕๙,๔๐๑ บาท และกรณีที่บริษัทดีพีซี ซึ่งเป็นเจ้าของเครือข่ายที่บริษัทเอไอเอสเข้าไปใช้เครือข่ายร่วมมากคิดเป็นปริมาณ ๑๓,๒๘๓,๔๒๐,๔๘๓ นาที บริษัทเอไอเอสสามารถหักค่าใช้จ่ายต่อ ทศท. จากการใช้เครือข่ายร่วมดังกล่าวได้ ในทางกลับกันบริษัทดีพีซีเข้าไปใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสในปริมาณ ๓๘๔,๓๒๓,๑๔๖ นาที ไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายดังกล่าวก่อนนำส่งส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. แต่อย่างใด ทั้งที่เป็นกรณีเดียวกัน และจากการตรวจสอบทางทะเบียนผู้ถือหุ้นปรากฏว่าเมื่อปี ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดีพีซีมีสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ ๙๐ และมีการถือหุ้นดังกล่าว ต่อเนื่องจนกระทั่งปัจจุบันในสัดส่วนร้อยละ ๙๘.๕๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ประกอบกับผู้บริหารของบริษัทดีพีซีเป็นผู้บริหารที่มาจากบริษัทเอไอเอสประมาณร้อยละ ๙๐ จึงถือได้ว่าบริษัททั้งสองเป็นบริษัทเดียวกัน และบริษัทเอไอเอสมีเจตนาที่จะใช้เครือข่ายของบริษัทตนเองโดยที่บริษัทเอไอเอสไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้เครือข่ายร่วมดังกล่าวตามข้อกำหนดในสัญญาหลักเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามสัญญาหลักข้อ ๑๖ เนื่องจากต้องมีการลงทุนสูงและต้องส่งมอบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่สร้างขึ้นให้แก่ ทศท. โดยผู้บริหารระดับสูงของ ทศท. ดำเนินการปรับแก้

มติการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ จากร่างวาระเดิมซึ่งฝ่ายบริหารผลประโยชน์มีความเห็นว่า
ไม่อนุญาตให้บริษัทเอไอเอสหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายของบริษัทดีพีซี ปรับแก้เป็นให้
สามารถหักค่าใช้จ่ายดังกล่าวก่อนนำส่งส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. ได้ ตามข้อเสนอของบริษัท
เอไอเอสและมีการนำร่างแก้ไขดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ทศท. เพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยมี
พฤติการณ์ที่ส่งไปในทางเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอส ทั้งที่ขัดต่อสัญญาหลักข้อ ๔ ข้อ ๙
ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ ส่งผลให้ ทศท. และ กสท. ต้องสูญเสียผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับรวมทั้งสิ้น
ไม่น้อยกว่า ๑๘,๘๗๐,๕๗๘,๗๑๑ บาท เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสที่มีบริษัทชิน
คอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นอยู่จำนวน ๑,๒๖๓,๗๑๒,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐๖ ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหา
ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัทชินคอร์ปในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผลประโยชน์ดังกล่าว
จึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา การที่ ทศท. และ กสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชา
หรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ดำเนินการดังกล่าวอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสมี
ความได้เปรียบคู่แข่งขั้นในกิจการโทรคมนาคม เป็นเหตุให้หุ้นของบริษัทชินคอร์ปมีมูลค่าสูงขึ้น
จนกระทั่งได้มีการขายหุ้นดังกล่าว เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสได้จากการขายหุ้นจึงเป็น
ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

๔. กรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนิน
กิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยมีขอบหลายกรณีเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป
และบริษัทไทยคม แยกได้ ๓ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีการอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ (IPSTAR) โดยมีขอบ โครงการ ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการสื่อสารภายในประเทศ โดย กระทรวงคมนาคมเป็นผู้ดำเนินการกำหนดให้มีดาวเทียมหลักและระบบดาวเทียมสำรอง ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะประธานบริษัทชินคอร์ปได้เข้าแข่งขันรับสัมปทานกับเอกชนรายอื่นๆ และ มีการเสนอเพิ่มเติมว่าจะลงทุนมากขึ้นโดยตลอดอายุสัญญา ๓๐ ปี จะสร้างและส่งดาวเทียม สำรองขึ้นสู่อวกาศระยะเวลาห่างจากดาวเทียมดวงหลักไม่เกิน ๑๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำ หนังสือลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๔ ยืนยันข้อเสนอเพิ่มเติมดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอีก ชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อเสนอที่ทำให้กระทรวงคมนาคมเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปได้รับ สัมปทาน และมีการลงนามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยระบุถึงการดำเนินการตามแผนงาน คุณสมบัติของดาวเทียม ระบบดาวเทียมสำรอง และการเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคมนาคมก่อน เฉพาะแผนดำเนินการนั้นได้ระบุรายละเอียดไว้ว่า ตามระยะเวลาสัญญาสัมปทาน ๓๐ ปี จะส่ง ดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรอง จำนวน ๒ ชุด แต่ละชุดมีดาวเทียม ๒ ดวง รวมมีดาวเทียม ทั้งหมด ๔ ดวง ซึ่งดาวเทียมสำรองจะส่งขึ้นสู่อวกาศมีระยะเวลาห่างจากดาวเทียมหลักไม่เกิน ๑๒ เดือน มีการจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นตามสัญญาสัมปทานคือบริษัทไทยคมเพื่อบริหารโครงการ ได้ ส่งดาวเทียมไทยคม ๑ ขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๓๖ ดาวเทียมไทยคม ๒ ในปี ๒๕๓๗ ตามแผนงาน แนนทำยสัญญาสัมปทาน และได้รับอนุมัติให้ส่งดาวเทียมไทยคม ๓ เร็วขึ้นกว่ากำหนดตาม แผนงานที่บริษัทไทยคมร้องขอ โดยส่งดาวเทียมไทยคม ๓ ขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๔๐ และมี

กำหนดส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อใช้เป็นดาวเทียมสำรองในปี ๒๕๔๑ ทั้งนี้ ตามแผนงานใหม่ที่
ได้รับอนุมัตินั้นจะมีดาวเทียมชุดที่ ๓ ด้วย (เนื่องจากส่งชุดที่ ๒ เร็วขึ้น) บริษัทไทยคมของอนุมัติ
สร้างและส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อใช้เป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ โดยมี
กำหนดส่งขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๔๑ แต่เมื่อถึงกำหนดได้ขอเลื่อนการส่งดาวเทียม ๒ ครั้ง และ
เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นดาวเทียมไอพีสตาร์โดยร้องขอเป็นดาวเทียม
สำรองเช่นเดิม ตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แต่มีรายละเอียดทางเทคนิคที่
ไม่เหมือนกับดาวเทียมไทยคม ๓ ต่อมากระทรวงคมนาคมมอบให้กรมไปรษณีย์โทรเลขศึกษา
ข้อเทคนิคของดาวเทียมไอพีสตาร์แล้ว ซึ่งผลการศึกษากกรมไปรษณีย์โทรเลขได้พิจารณาจาก
ข้อเทคนิคแล้วเห็นว่าเป็นดาวเทียมดวงหลักดวงใหม่ไม่ใช่ดาวเทียมสำรองซึ่งจัดสร้างแทน
ดาวเทียมไทยคม ๔ และนำผลการศึกษาดังกล่าวเข้าประชุมในคณะกรรมการประสานงาน
โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ในคราวพิจารณาโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ ครั้งที่
๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มีมติว่าเป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่
เช่นเดียวกับความเห็นของกรมไปรษณีย์โทรเลข แต่เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการประสานงานฯ
ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่ามีการขอแก้ไขมติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ โดย
มีการเปลี่ยนแปลงและอนุมัติให้เป็นดาวเทียมสำรองตามที่บริษัทร้องขอ และให้เสนอขออนุมัติ
โครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยที่ยังไม่มีการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่
๒/๒๕๔๕ แต่มีการทำหนังสือเสนอขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตามหนังสือ
ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งได้มีการอนุมัติในเวลาต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ โดย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งนี้ เลขานุการคณะกรรมการ
ประสานงานฯ ได้ทำหนังสือเวียนไปยังคณะกรรมการประสานงานฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๗
กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อขอให้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ พร้อมกันนี้กระทรวง
คมนาคมได้ทำหนังสือแจ้งบริษัทไทยคมว่าได้รับอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์แล้ว ต่อมา
วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ บริษัทไทยคมยื่นขอส่งเสริมการลงทุนในโครงการดาวเทียม
ไอพีสตาร์ มูลค่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระบุว่าได้สร้างอุปกรณ์ไว้โดยเฉพาะเพื่อเชื่อมต่อกับ
ภาคพื้นดินสำหรับใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศต่าง ๆ ๑๘ แห่ง มากกว่า ๑๔ ประเทศ โดยมีแผนการ
ตลาดจำหน่ายภายในประเทศร้อยละ ๖ ต่างประเทศร้อยละ ๙๔ และส่งขึ้นสู่อวกาศสำเร็จเมื่อวันที่
๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

(๒) กรณีการอนุมัติแก้ไขสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ
ครั้งที่ ๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัท
ไทยคมจากไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖
บริษัทไทยคมร้องขออนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโดยให้เหตุผลว่าต้องใช้เงินลงทุนในโครงการ
ดาวเทียมไอพีสตาร์สูงมาก ต้องหาพันธมิตรเข้าร่วมลงทุนจึงทำให้ต้องลดสัดส่วนการถือหุ้นต่อ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (รับโอนงานจากกระทรวงคมนาคมตามกฎหมาย
ปฏิรูประบบราชการ) ซึ่งมีการหารือกรณีการขอแก้ไขสัญญาสัมปทานเพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นแล้ว
สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อสังเกตว่า กรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญาซึ่งเป็น
สาระสำคัญของสัญญาและเป็นส่วนหนึ่งแห่งที่มาของการอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรี ควรเสนอ

คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก่อนลงนามในสัญญา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงทำหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา แต่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องคืน โดยเห็นว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะลดเรื่องที่จะเสนอ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงทำหนังสือหรือสำนักงานอัยการสูงสุดอีกครั้ง ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบ หนังสือหรือว่า เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะ เสนอคณะรัฐมนตรีดังข้อเสนอนี้ของสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจึงมีดุลพินิจที่จะแก้ไขสัญญาได้ ต่อมา นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทาน โดยมีการลงนาม แก้ไขสัญญาสัมปทาน ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗

(๓) กรณีการอนุมัติให้ใช้เงินค่าสินไหมทดแทนของดาวเทียมไทยคม ๓ ที่ได้รับ ความเสียหาย ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเข้าช่องสัญญาต่างประเทศเพื่อใช้ทดแทน ดาวเทียมไทยคม ๓ พร้อมทั้งใช้เป็นช่องสัญญาสำรองตามหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติ ตามที่บริษัทไทยคมร้องขอ และอนุมัติให้นำค่าสินไหมทดแทนอีกส่วนหนึ่งจำนวน ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนชื่อว่า ดาวเทียมไทยคม ๕ หรือ ๓ R โดยหาก ค่าสร้างสูงกว่าก็ให้บริษัทไทยคมรับผิดชอบในส่วนต่างที่เพิ่ม เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ จึงมีประเด็นเกี่ยวกับการเอื้อประโยชน์รวม ๓ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีการอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีเอสตาร์โดยมิชอบ เพราะดาวเทียมไอพีเอสตาร์ไม่สามารถใช้เป็นสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทานเนื่องจากดาวเทียมไทยคม ๓ ซึ่งเป็นดาวเทียมหลักมีช่องสัญญาณความถี่ ซี-แบน (C-band) จำนวน ๒๕ Transponder และเคยู-แบน (Ku-band) จำนวน ๑๔ Transponder แต่ดาวเทียมไอพีเอสตาร์นั้น คุณสมบัติทางเทคนิคพัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะครั้งแรกของโลกซึ่งมีการจดสิทธิบัตรไว้ โดยใช้ความถี่ เคยู-แบน รับและส่งข้อมูลให้ลูกค้าในลักษณะสปอตบีม ๘๔ บีม เซพบีม ๓ บีม และบรอดคาสต์บีม ๗ บีม และใช้ความถี่ เคเอ-แบน (Ka-band) ในการสื่อสารรับส่งข้อมูลจากสถานีภาคพื้นดินกับดาวเทียมบนอวกาศในการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ ไม่มีความถี่ ซี-แบน แต่อย่างใด จึงทำให้ดาวเทียมไอพีเอสตาร์ไม่สามารถเป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ดังตรงต่อวงตามเงื่อนไขของสัญญาสัมปทาน ซึ่งแตกต่างจากดาวเทียมดวงอื่น ๆ และไม่สามารถสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ ได้เพราะมีเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ทั้งกรมไปรษณีย์โทรเลขให้ความเห็นว่าดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่ ไม่ใช่ดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ประกอบกับการประชุมคณะกรรมการประสานงานฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ได้มีมติว่าดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นดาวเทียมดวงใหม่ แต่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายงานการประชุมและอนุมัติให้ดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นดาวเทียมสำรองตามผลการประชุมของคณะกรรมการประสานงานฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งขัดแย้งกัน นอกจากนี้ ยังมีการเสนอความเห็นของคณะกรรมการประสานงานฯ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งที่ยังไม่ได้มีการรับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้งแต่อย่างใด ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคมได้อนุมัติคุณสมบัติดาวเทียมไอพีสตาร์ให้เป็นดาวเทียมสำรองตามที่เสนอ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ โดยจัดทำหนังสือเวียนเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ ให้ คณะกรรมการประสานงานฯ รับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้ง เมื่อดาวเทียมไอพีสตาร์ ไม่สามารถเป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ตามสัญญาสัมปทาน ทำให้ความมั่นคง ในการสื่อสารดาวเทียมของชาติต้องเสียหาย ไม่มีดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อเป็นสำรองของดาวเทียม ไทยคม ๓ ได้ทั้งดวงจนกระทั่งถึงปัจจุบัน การอนุมัติดังกล่าวจึงไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ ให้บริษัทไทยคมไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญาสัมปทาน โดยไม่มีภาระกู้ยืมเงินหรือเพิ่มทุนเพื่อนำเงิน มาลงทุนในการส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นมูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และรัฐต้องเสียหาย จากการไม่ได้รับมอบทรัพย์สินจากโครงการดาวเทียมไทยคม ๔ มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท การอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นโครงการใหม่ที่อยู่นอกกรอบของสัญญาสัมปทาน จึงไม่ได้สร้างเพื่อการสื่อสารภายในประเทศ ต้องดำเนินการให้มีการแข่งขันใหม่อย่างเป็นธรรม ทั้งด้านการบริหารงานและอัตราการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐ ซึ่งต้องดำเนินการตาม กระบวนการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การอนุมัติของเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลและ ควบคุมตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการอนุมัติโดยไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ ให้แก่บริษัทไทยคมของผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องมีการแข่งขันเพื่อยื่นข้อเสนอขอรับสัมปทาน โครงการใหม่อย่างเป็นธรรม มูลค่าโครงการ ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีการอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัทไทยคม จากไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ นั้น สัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ซึ่งบริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานจากกระทรวงคมนาคมระบุเงื่อนไขต่าง ๆ ไว้ในสัญญา โดยในข้อ ๔ ของสัญญาสัมปทานกำหนดให้มีการจัดตั้งบริษัทใหม่ โดยบริษัทชินคอร์ปต้องเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทใหม่ที่เป็นผู้ดำเนินการบริหารโครงการ แต่ปรากฏว่าการแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว ไม่มีการนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ทั้งที่เงื่อนไขในข้อ ๔ ของสัญญาสัมปทานเป็นนัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหาได้รับสัมปทาน การอนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทานจึงเป็นการอนุมัติโดยมิชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหา เพราะในกรณีที่บริษัทไทยคมทำการเพิ่มทุนเพื่อดำเนินโครงการใด ๆ โดยเฉพาะโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงกว่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐บาท นั้น บริษัทชินคอร์ปในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทไทยคมไม่ต้องระดมทุนหรือกู้ยืมเงินมาซื้อหุ้นเพื่อรักษาสัดส่วนร้อยละ ๕๑ ของตนเอง และมีผลเป็นการลดทอนความเชื่อมั่นและมั่นคงในการดำเนินโครงการของบริษัทชินคอร์ปในฐานะผู้ได้รับสัมปทานโดยตรงที่ต้องมีอำนาจควบคุมบริหารจัดการอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ และต้องเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทไทยคม ซึ่งเป็นผู้บริหารโครงการดาวเทียมตามสัญญาสัมปทานอีกชั้นหนึ่ง

(๓) กรณีการอนุมัติให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนของดาวเทียมไทยคม ๓ จำนวน ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเข้าช่องสัญญาณต่างประเทศนั้น สัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศระบุเงื่อนไขให้มีดาวเทียมสำรองไว้ในข้อ ๕.๑.๔ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ทำประกันภัยทรัพย์สินทุกชนิดไว้ในข้อ ๒๕ และการจัดการทรัพย์สินที่เสียหายหรือสูญหายไว้ในข้อ ๓๗ ของสัญญาสัมปทาน กล่าวคือ เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นจะต้องรีบซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหายหรือจัดหาทรัพย์สินทดแทนทรัพย์สินที่สูญหายโดยทันที โดยกระทรวงคมนาคมจะมอบเงินค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันภัยให้บริษัทไทยคมเพื่อจัดการดังกล่าวเมื่อซ่อมแซมและจัดหามาทดแทนแล้วจะต้องตกเป็นทรัพย์สินของรัฐตามสัญญาสัมปทาน มิได้กำหนดให้มีการเช่าดาวเทียมเพื่อใช้เป็นระบบสำรองไว้ ในปี ๒๕๔๖ เกิดเหตุการณ์ดาวเทียมไทยคม ๓ เสียหายเป็นส่วนใหญ่ บริษัทไทยคมได้ร้องขอให้หน่วยงานบางส่วนที่ได้รับจากค่าสินไหมทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ไปเช่าดาวเทียมของต่างประเทศประมาณ ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อใช้ทดแทนช่องสัญญาณเดิมและใช้เป็นสำรอง ซึ่งเป็นการขัดต่อสัญญาสัมปทานเนื่องจากบริษัทไทยคมทำผิดสัญญาไม่มีดาวเทียมสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ มาโดยตลอด จึงต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินการให้มีดาวเทียมใช้ได้อย่างพอเพียงและโดยต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีสิทธินำเงินค่าสินไหมทดแทนไปเข้าช่องสัญญาณต่างประเทศ แต่ต้องนำเงินค่าสินไหมทดแทน ๓๓,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ที่ได้รับทั้งหมดไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทาน เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหากลับอนุมัติตามที่ร้องขอ อันเป็นการอนุมัติ

ที่ไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทไทยคม เพราะในช่วงเวลานั้นบริษัทไทยคมไม่ต้องระดมทุนของตนเองหรือกู้ยืมเงินในช่วงเวลานั้นไปเช่าดาวเทียมจากต่างประเทศมูลค่าประมาณ ๒๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ณ ค่าเงิน ๔๐ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ) และทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเนื่องจากทรัพย์สินที่ทำประกันภัยเป็นของรัฐ ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวรัฐต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลและคงไว้เป็นหลักประกันความมั่นคง กรณีไม่สามารถซ่อมแซมหรือหาสินทรัพย์ทดแทนเพื่อใช้ดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามสัญญาสัมปทานให้แล้วเสร็จก่อน ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีเหตุเชื่อได้ว่าหน่วยงานของรัฐได้ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย สัญญาสัมปทานและไม่สมเหตุสมผลทั้ง ๓ กรณี อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโดยตรง ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา การละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศทั้ง ๓ กรณี จึงเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม

๕. กรณีอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพพม่ากู้เงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัทไทยคมโดยเฉพาะนั้น ระหว่างวันที่ ๖ ถึง ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีเดินทางไปร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เมืองบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในการหารืออย่างเป็นทางการกับนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่า ไม่มีการหารือเรื่องการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่สหภาพพม่า แต่

หลังจากประชุมดังกล่าวกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงกระทรวงการต่างประเทศ อังการหรืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่าว่า ผู้ถูกกล่าวหาแสดงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่สหภาพพม่าขอวงเงินสินเชื่ออย่างน้อย ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อเครื่องจักรก่อสร้างและวัสดุอุปกรณ์จากประเทศไทยเพื่อใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาอนุมัติให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ร่วมเดินทางเป็นคณะกรรมการในการประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัมพูชา ลาว พม่าและไทย ที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม โดยมีเจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคม ๘ คน และบริษัทเอไอเอส ๒ คน เข้าสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียมก่อนการประชุมด้วย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่าต้องการให้มีความร่วมมือด้านโทรคมนาคมกับประเทศไทย แต่นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่เห็นด้วย เนื่องจากนายกรัฐมนตรีของไทยมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเจ้าของกิจการโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในปฏิญญาพุกามจึงไม่มีความร่วมมือด้านโทรคมนาคม ระหว่างนั้น นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ได้หารือกับผู้ถูกกล่าวหา แล้วนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย แจ้งรัฐมนตรีต่างประเทศสหภาพพม่าว่าไทยไม่ขัดข้องที่จะให้สหภาพพม่ากู้เงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากการประชุมผู้นำที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม สหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำสหภาพพม่าเสนอโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมในเขตชนบท และพื้นที่ห่างไกลของกระทรวงการสื่อสารสหภาพพม่า และขอรับความช่วยเหลือจากประเทศไทย

มูลค่า ๒๔,๐๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ โดยแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาพร้อมให้การสนับสนุน ซึ่งคณะ
เจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคมได้เข้าพบเอกอัครราชทูตไทยและผู้อำนวยการกองเอเชียตะวันออก ๒
กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศแจ้งเรื่องการดำเนินธุรกิจตามโครงการดังกล่าวกับ
สหภาพพม่าด้วย ต่อมาสหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขอเพิ่มวงเงินกู้สินเชื่อ
จาก ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๔๗ ติดตามผลรวมทั้งการขอลดดอกเบี้ย ผู้ถูกกล่าวหาสั่งการต่อนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ว่า
ให้เพิ่มวงเงินกู้เป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ได้มีหนังสือถึงกระทรวง
การต่างประเทศสหภาพพม่าแจ้งให้ทราบว่าประเทศไทยพร้อมที่จะเพิ่มวงเงินกู้จาก
๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจะให้การอุดหนุนในส่วนอัตราดอกเบี้ยด้วย
และกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือถึงกรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย แจ้งเรื่องให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ขัดข้องที่จะให้เงินกู้สกุลบาทแก่สหภาพพม่า
ในลักษณะเครดิตไลน์ (Credit line) ตามที่สหภาพพม่าขอร้องวงเงินกู้เพิ่มเป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โดยลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ ๕.๗๕ ต่อปีเป็นร้อยละ ๓ ต่อปี ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงิน
ต้น ๒ ปี คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยอนุมัติวงเงิน
๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่รัฐบาลสหภาพพม่าตามเงื่อนไขดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗
แต่ต่อมาฝ่ายรัฐบาลสหภาพพม่าได้ขอให้ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงินต้นเป็น ๕ ปี ซึ่งผู้ถูก
กล่าวหาเห็นชอบ คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยจึงมีมติ
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เปลี่ยนแปลงรายละเอียดเป็นระยะเวลากู้ ๑๒ ปี โดย ๕ ปีแรก

ชำระเฉพาะดอกเบี้ย สำหรับ ๗ ปี ที่เหลือชำระเงินต้นและดอกเบี้ย โดยการอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อ มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามการบริหารสั่งการของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการให้กู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าต้นทุน ไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคาร ตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ธนาคารจึงขอคุ้มครองความเสียหายตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีที่มีผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมประชุมด้วยมีมติเห็นชอบให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหาย และให้ชดเชยส่วนต่างดอกเบี้ยที่ได้รับจากรัฐบาลสหภาพพม่า (ร้อยละ ๓ ต่อปี) กับต้นทุนดอกเบี้ยของธนาคาร แต่ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ หลังจากนั้นธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้ลงนามในสัญญาเงินกู้เพื่อการส่งออกกับธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าผู้กู้เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ซึ่งประมาณการความเสียหายจากดอกเบี้ยส่วนต่างที่จะต้องขอชดเชยจากงบประมาณรายจ่ายตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๔ เป็นเวลา ๑๒ ปี เป็นเงิน ๖๗๐,๔๓๖,๒๐๑.๒๕ บาท และงบประมาณชดเชยความเสียหายในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ จำนวน ๑๔๐,๓๔๙,๖๐๐ บาท หลังจากมีการลงนามในสัญญาเงินกู้การให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกดังกล่าวแล้ว ธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าได้ยื่นคำขอให้อนุมัติสัญญาจัดซื้อจัดจ้างระหว่าง บริษัทไทยคมกับกระทรวงสื่อสารสหภาพพม่าเพื่อส่งมอบอุปกรณ์ไอพีสตาร์ (iPSTAR) และ อุปกรณ์ต่อพ่วงที่เกี่ยวข้องสำหรับบริการโทรศัพท์ทางไกลชนบท จำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้เห็นชอบตามสัญญา

ดังกล่าว และได้จ่ายเงินกู้โดยตรงให้แก่บริษัทไทยคมกับบริษัทฮาทารี (HATARI) ที่ได้รับโอน สิทธิบางส่วน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ โดยจ่ายเป็นเงินบาทจำนวนทั้งสิ้น ๕๙๓,๔๙๒,๘๑๕.๙๖ บาท ครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ในระหว่างนั้นบริษัทไทยคม มีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้น จำนวน ๒๒๕,๔๓๕,๔๖๗ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๘ ของหุ้น ทั้งหมด ผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญาและเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการของธนาคารเพื่อการ ส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้กระทำการในการบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินนโยบาย ต่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ของบริษัทไทยคมที่ผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวชินวัตรกับพวกมี ผลประโยชน์ให้ได้รับงานจ้างในการพัฒนาระบบโทรคมนาคมจากรัฐบาลสหภาพพม่าโดยให้ เงินกู้สินเชื่อดังกล่าว เป็นเหตุให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยและ กระทรวงการคลังได้รับความเสียหาย

การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้น บริษัทชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้น ทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตลอดมา โดยใช้ชื่อ ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ กับบริษัทแอมเฟิลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน และได้ปฏิบัติหน้าที่หรือ ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ สั่งการ มอบนโยบายร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหา กระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือทั้ง ๕ กรณีดังกล่าว และตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘ วรรคสาม (๑) ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีใช้เป็นคนต่างด้าวและต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น รวมทั้งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลดังกล่าวจะเป็นบุคคลต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรียุติได้ออกกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวจนผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และออกเป็นพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขมาตรา ๘ วรรคสาม (๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นผลให้บริษัทชินคอร์ปซึ่งประกอบธุรกิจโทรคมนาคมสามารถมีผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลต่างด้าวได้ถึงไม่เกินร้อยละ ๕๐ โดยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับในวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏว่าในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ถือหุ้นแทนให้แก่กลุ่มเทมาเส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างด้าวเป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และในระหว่างปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าวรวมเป็นเงินจำนวน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งหมด

๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือ คตส. ทำการไต่สวนแล้วเห็นว่า เงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็น การร่ำรวยผิดปกติ จึงดำเนินการออกคำสั่งอายัดเงินและทรัพย์สินดังกล่าวรวม ๑๕ ครั้ง ซึ่งได้รับ แจ้งยืนยันสามารถอายัดเงินและทรัพย์สินไว้ได้บางส่วนเป็นเงิน ๖๖,๖๘๙,๒๓๔,๓๖๕.๘๑ บาท ส่วนเงินและทรัพย์สินที่เหลืออีก ๙,๙๒๓,๓๖๘,๖๙๕.๒๔ บาท ยังไม่ทราบถึงรายละเอียดสภาพเงิน และทรัพย์สิน สถานที่ตั้ง ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือเจ้าของกรรมสิทธิ์ คตส.ส่งรายงาน เอกสารและหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นให้ผู้ร้อง ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าคดียังมีข้อไม่สมบูรณ์และได้มี การแต่งตั้งคณะทำงานผู้แทนระหว่างผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการ ต่อจาก คตส. ตามกฎหมายขึ้นพิจารณาแล้วมีข้อยุติให้ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ โดยผู้ร้องมีนายแก้วสรร อติโพธิ นายสีก กอแสงเรือง และบุคคลอื่นเป็นพยานบุคคลจำนวนมาก รวมทั้งพยานเอกสารซึ่ง คตส. รวบรวมไว้ อันจะพิสูจน์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ ขอให้พิพากษายึดเงินที่ได้ จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ให้แก่กลุ่ม 테마เส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้ง จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างด้าว เป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และ เงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าว เป็นเงิน ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้ตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการร่ำรวยผิดปกติ

และมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และขอให้มีคำสั่งยึดอายัดเงินและทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา พร้อมดอกผลไว้ต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดตามมติของคตส.ด้วย

ผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำตัดค่านว่า เงินปันผลและเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท ไม่ใช่เงินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ตัดค่านที่ ๑ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ใช่เงินที่ได้จากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รักรวยผิดปกติหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ แต่เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลในครอบครัวและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งประกอบธุรกิจโดยสุจริต ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณหรือเงินอื่นใดของรัฐ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๘ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ได้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะไว้ว่าผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้ตัดค่านที่ ๑ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๖๗,๕๗๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปเปลี่ยนแปลงเพิ่มทุนผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น และผู้ตัดค่านที่ ๑ ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น รวมเป็น ๑๓๕,๑๔๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐,๖๐๘,๔๙๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทแอมเฟิลริชตามกฎหมายของประเทศบริติชเวอร์จิน ไอส์แลนด์ เพื่อรับโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ป และวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟิลริชในราคาพาร์ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยสุจริตและเปิดเผยในตลาดหลักทรัพย์ วันที่ ๑ กันยายน

๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๓๐๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้คัดค้านที่ ๑ โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ กับโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ และเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทแอมเพิลริชทั้งหมดให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ บุตรชายของผู้ถูกกล่าวหา หลังจากนั้นในปี ๒๕๔๙ บริษัทแอมเพิลริชโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น (ราคาพาร์ ๑ บาท) ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑ บาท ซึ่งได้กระทำโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน มิได้ปกปิด ซ่อนเร้น อำพราง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการของบริษัทชินคอร์ปอีก รวมทั้งไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ การโอนขายหุ้นมีเจตนาโอนกันอย่างแท้จริงไม่ใช่นิติกรรมอำพรางตามข้อกล่าวหาของผู้ร้อง การกล่าวหาว่าร้ายยผิตปกตติต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรักษาการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เกินกว่า ๒ ปี ก่อนที่ คตส.จะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และก่อนที่จะแจ้งข้อกล่าวหาคดีนี้เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ คำร้องของผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้วินิจฉัยเรื่องกรรมสิทธิ์ให้เสร็จเด็ดขาดไปก่อน

กลับส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลโดยรับตัวนสรูปในคำร้องนี้กล่าวหาว่าเป็นทรัพย์สินของ
ผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นการกระทำข้ามขั้นตอนของกฎหมายขัดแย้งกับประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ความเห็น
ของ คตส. ขัดแย้งกันเองเนื่องจาก คตส. ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรเก็บภาษีจากผู้คัดค้านที่ ๒ และ
ที่ ๓ เท่ากับยอมรับว่าบุคคลทั้งสองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป แต่เมื่อ คตส.
ต้องการให้เงินที่ได้มาจากการขายหุ้นดังกล่าวทั้งหมดตกเป็นของแผ่นดิน กลับวินิจฉัยข้อเท็จจริง
เดียวกันว่าหุ้นดังกล่าวเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คตส. ไม่ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
ไต่สวนใหม่เพื่อไต่สวนคดีนี้ กลับแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อกล่าวหา ในคดีอาญาเรื่องการ
ตราพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคม และมติคณะรัฐมนตรีแปลงค่า
สัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิตเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวนคดีนี้ ทั้งๆ ที่เป็นข้อกล่าวหาคนละเรื่องกัน
ทำให้การไต่สวนของ คตส. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องยื่นคำร้องโดยรู้อยู่แต่แรกว่าสำนักงาน
ไต่สวนของ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อไม่สมบูรณ์ ทั้งไม่อาจแจกแจงได้ว่าทรัพย์สิน
หรือหุ้นบริษัทชินคอร์ปส่วนใดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติหรือได้มาโดยไม่สมควร ภาระการ
พิสูจน์ว่าทรัพย์สินเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จริงหรือไม่ตกอยู่กับผู้ร้อง เนื่องจาก
ผู้ร้องกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเรื่องกรรมสิทธิ์ขัดแย้งกับเอกสารราชการ คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุม
ไม่ได้บรรยายว่าผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่
ตนเองและพวกพ้องอย่างไร และเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจใน
ตำแหน่งหน้าที่อย่างไร ทั้งไม่บรรยายให้เข้าใจถึงสภาพแห่งข้อหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการและ

มอบหมายให้ผู้ใดกระทำการเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเองและพวกพ้องเมื่อใด อย่างไร และประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีความชัดเจนแน่นอนในรูปแบบใด มีจำนวนเท่าใด มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างอย่างไร เพียงใด ประกอบกับผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างให้ชัดเจนว่า เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปเกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ นายกรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหาอย่างไร ก่อให้เกิดผลในการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติต่อทรัพย์สินหรือมูลค่าหุ้นนั้นอย่างไร เพียงใด เป็นจำนวนเท่าใด โดยในแต่ละมาตรการทำให้มูลค่าหุ้นสูงขึ้นผิดปกติจำนวนเท่าใด เมื่อใด อย่างไร มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติอย่างไร หุ้นบริษัทชินคอร์ป ทั้งหมด ๑,๔๘๗,๗๔๐,๑๒๐ หุ้น ที่ขายให้กลุ่มเทมาเส็กเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นหุ้นจำนวนเดิมที่บุตรและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหาถืออยู่ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีสมัยแรกในปี ๒๕๔๔ และราคาหรือมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นเป็นไปตามปกติของราคาตลาด มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในแต่ละช่วงเวลาตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเช่นเดียวกับหุ้นของบริษัทอื่น ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหา และมีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรกได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้ระบุงการถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปไว้แต่อย่างใด โดยมูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ครอบครัวชินวัตรและครอบครัวตามาพงศ์ถืออยู่ในตลาดหลักทรัพย์ก่อนผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยแรก

ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ คิดเป็นเงิน ๓๑,๘๓๗,๖๓๘,๕๖๘ บาท หากหุ้นบริษัทชินคอร์ป
ยังเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จริ่งตามที่ถูกกล่าวหา แสดงว่าก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีนั้นผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินอยู่แล้วเป็นเงิน ๔๖,๙๖๑,๖๓๘,๕๖๘ บาท
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่
ตนเองและพวกพ้องตามที่ผู้ร้องกล่าวหารวม ๕ กรณี คือ

๑. การแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต
  ๒. การแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรับลด
อัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่บริษัท
เอไอเอส
  ๓. การแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออนุญาต
ให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วมเป็น
การเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอส
  ๔. การละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินกิจการ
ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศโดยมิชอบเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม
  ๕. การอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพมาเลเซียจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทยเพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัทไทยคม
- มาตรการต่าง ๆ เป็นการกระทำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
มิได้เกิดจากการสั่งการหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่ได้มีผลทำให้ราคาหุ้น

บริษัทชินคอร์ปมีมูลค่าสูงขึ้นหรือได้รับประโยชน์ใด ๆ ตามที่ผู้ร้องกล่าวหา เงินปันผลจากหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท ไม่ได้เป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ แต่เป็นของบุตรและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้เป็นทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้เงินปันผลดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน มติให้ยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งประกาศ คปค. ฉบับที่ ๑๙ ก็ให้งดการบังคับใช้เฉพาะที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น การกล่าวหาใส่สวนและยื่นคำร้องต่อศาลเป็นการกระทำนอกขอบอำนาจหน้าที่ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ที่กำหนดให้ คตส. มีอำนาจตรวจสอบเฉพาะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น คำร้องไม่ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สถานที่ตั้ง ชื่อ และที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในเงินและทรัพย์สินส่วนที่ไม่ได้อายัดไว้ชั่วคราว จำนวน ๙,๘๕๘,๖๗๖,๐๓๖.๘๐ บาท ตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๓ คำร้องส่วนนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอให้เงินในบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหา ๕๔๘,๕๑๙,๓๑๒.๒๗ บาท และเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๘๕๒,๙๓๓,๙๓๑.๗๖ บาท ที่ คตส. อายัดไว้

ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้แสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ แล้ว การกล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ป หากจะเป็นความผิดก็เพียงมีโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๒๒ ที่มีโทษทางอาญาและต้องพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น ไม่มีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้ เนื้อหาตามคำร้องเป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐและขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการกระทำละเมิดเป็นการดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมูลคดีเรื่องละเมิดและเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ได้อยู่ในเขตอำนาจของศาลนี้ ศาลจึงไม่มีอำนาจพิจารณาคดีนี้ ขอให้ยกคำร้องและมีคำสั่งเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้เงินฝากในบัญชีธนาคารซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๒๖ รายการ ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ได้มาโดยสุจริตและมีมาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีได้เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาจากการรัววยผิดปกติหรือมีทรัพย์สิน

เพิ่มขึ้นผิดปกติ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ถือหุ้นในบริษัทชินคอร์ปรวมกัน ๗๔,๔๑๗,๓๙๕ หุ้น มูลค่ารวมเป็นเงิน ๒๐,๐๙๒,๖๙๖,๖๕๐ บาท ไม่ใช่หุ้นที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือที่ ๕ ถือแทน ต่อมาในปี ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปมีการเพิ่มทุนผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นเพิ่มเป็น ๖๕,๙๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นเพิ่มเป็น ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นเพิ่มเป็น ๓๓,๖๓๔,๑๕๐ หุ้น รวมหุ้นทั้งสิ้น ๑๖๘,๗๗๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่ารวมเป็นเงิน ๑๕,๑๓๒,๒๙๐,๒๙๙ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา ในขณะที่ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และไม่ใช้ทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ใช้ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อันเป็นการร้ายผิดปกติ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระค่าหุ้น ๔๒๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ไว้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ยกหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ โดยหน้าที่ธรรมเนียมจรรยาผู้คัดค้านที่ ๑ จึงไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นดังกล่าวแล้ว ในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัทชินคอร์ปของผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ กู้ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระ โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไว้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ทำตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับดังกล่าวสูญหายไป ผู้คัดค้านที่ ๕ จึงออกตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับใหม่แทนฉบับเก่าให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จุลจอมเกล้า และใช้คำนำหน้านามว่า

คุณหญิงแล้ว และในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ยิงขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ชำระค่าหุ้น ๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ไว้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ไม่ได้ถือหุ้น บริษัทชินคอร์ปแทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตามคำร้อง เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ได้ชำระเงินตามตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรก ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้ง บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีทรัพย์สินรวมทั้งสิ้น ๑๕,๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีรายการหุ้นบริษัทชินคอร์ปรวม อยู่ด้วย โดยมูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปของครอบครัวผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวตามมาพงศ์ก่อน ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รวมเป็นเงิน ๔๓,๓๖๖,๕๔๒,๕๒๐ บาท ราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากนั้นเป็นการเพิ่มขึ้นตามกลไกของตลาด หลักทรัพย์และภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ไม่ใช่เกิดจากการเอื้อประโยชน์ตามคำร้อง คตส. และผู้ร้อง ตรวจสอบกล่าวหานอกขอบอำนาจหน้าที่ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ เนื่องจากเป็นการกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติโดยได้กระทำการเอื้อประโยชน์ต่าง ๆ เมื่อพ้นเวลา ๒ ปี นับแต่ วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ คดีจึง ขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ททุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง และไม่มีอำนาจตรวจสอบคณะรัฐมนตรีชุดที่พ้นจาก ตำแหน่งเพราะอายุสภาสิ้นสุดลง คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้บรรยาย

ถึงพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างไร ผู้ร้องไม่ได้แยกทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติมีอยู่จำนวนเท่าใด ทำให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถต่อสู้คดีได้ กระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินยังไม่แล้วเสร็จว่าทรัพย์สินที่ คตส. มีคำสั่งอายัดไว้เป็นของผู้พิสูจน์ทรัพย์สินหรือไม่ เป็นการข้ามขั้นตอนของกฎหมายที่กำหนดไว้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ เนื้อหาตามคำร้องของผู้ร้องเป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐและขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการกระทำละเมิดซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ศาลนี้จึงไม่มีอำนาจพิจารณาคำร้องนี้ ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินของ คตส.

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๕๘,๕๕๐,๒๒๐ หุ้น ที่ขายให้แก่บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ซื้อหุ้นดังกล่าวมาจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และขายไปในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท ได้รับเงินหลังจากหักค่านายหน้าและภาษีเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๒๒,๕๒๓,๑๘๗,๒๐๙.๔๙ บาท โอนเข้าบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักรัชโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑-๒-๓๑๐๐๘-๘ โดยก่อนโอนเงินค่าหุ้นเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินฝากอยู่แล้ว ๒,๑๕๑,๖๖๗.๑๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ แบ่งเงินจากการขายหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ๘ กู้ยืมไป ๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อที่ดินที่ตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ๔ แปลง ในราคา ๒๗,๒๒๗,๒๐๐ บาท และชำระค่าที่ปรึกษากฎหมายและ

คำทนายความให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ หรือเพิ่มขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลใด ราคาหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่เพิ่มขึ้นจากราคา ๒๑ บาท ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็น ๔๙.๒๕ บาท ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นการปรับตัวสูงขึ้นตามภาวะของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีต่อบริษัทชินคอร์ปซึ่งเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานดีอยู่แล้ว ไม่ได้เป็นผลมาจากการกระทำที่ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุม ไม่ได้บรรยายว่ามูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร มีความผิดปกติของการซื้อขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างไร หรือมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงมีความผิดปกติอย่างไร เกิดขึ้นในช่วงเวลาใด และสาเหตุของการขึ้นลงของราคาหุ้นมาจากปัจจัยใดบ้าง เงินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท มีเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ รวมอยู่ด้วย ๑๗,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ขอให้ยกคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ และเพิกถอนการอายัดเงินและที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๖๐๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยซื้อมาจากผู้คัดค้านที่ ๒ และบริษัทแอมเฟลริช โดยชอบ ไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ ขายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๒๙,๖๙๖,๘๙๗,๗๒๘.๗๕ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีธนาคารที่ คตส.อายัด นำไปรวมลงทุนในบริษัทต่าง ๆ บริจาคให้ผู้คัดค้านที่ ๑๗

และให้ผู้มีชื่อกู้ยืม บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในลักษณะการเข้าร่วมถือหุ้นบริษัทในเครือซึ่งมีผลประกอบการที่ดี ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดีทำให้หุ้นบริษัทชินคอร์ปมีราคาเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติหรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และคำร้องผู้ร้องเคลือบคลุม ไม่ได้บรรยายข้อเท็จจริงและรายละเอียดให้เห็นว่ามูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปก่อนหรือขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและหลังพ้นจากตำแหน่งแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีความผิดปกติของการซื้อขายหุ้นดังกล่าวอย่างไร การเพิ่มขึ้นหรือลดลงมีความผิดปกติอย่างไร เกิดขึ้นในช่วงใด และเกิดจากสาเหตุใด ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓

ผู้คัดค้านที่ ๔ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยซื้อจากผู้ถูกกล่าวหาโดยชอบไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๔ ขายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๙๙๒,๓๖๕,๑๒๕ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพหลโยธิน เลขที่ ๐๑๔-๑-๑๑๓๐๐-๙ ที่ คตส. อายัด โดยมีเงินฝาก ๖๐๒,๙๗๙.๐๕ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมอยู่ด้วย ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ คตส. ที่ดำเนินการตรวจสอบไม่มีความเป็นกลาง คตส.บางคนเป็นปฏิปักษ์กับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่ดำเนินการต่อจาก คตส. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามกฎหมายไม่มีอำนาจดำเนินการ ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้โดยไม่ให้อีก

ผู้คัดค้านที่ ๔ นำพยานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ทรัพย์สิน ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๔

ผู้คัดค้านที่ ๕ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๐๔,๔๓๐,๓๐๐ หุ้น โดยซื้อและได้รับโอนยกให้มาโดยชอบ ไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๕ ขยายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๑๙,๘๒๗,๗๕๐,๓๘๔.๓๖ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๔-๖๔๔๓๓-๓ ที่ คตส. อายัดโดยมีเงินฝากเดิม ๑,๓๓๙,๖๘๔,๙๘๗.๒๒ บาท รวมอยู่ด้วย ผู้คัดค้านที่ ๕ นำเงินที่ได้มาดังกล่าวไปลงทุนและนำเข้าฝากในบัญชีเงินฝากอื่น ๆ บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในลักษณะการเข้าร่วมถือหุ้นบริษัทในเครือซึ่งมีผลประกอบการที่ดี จึงเป็นที่ต้องการของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดี ทำให้หุ้นของบริษัทชินคอร์ปมีราคาเพิ่มขึ้น โดยไม่ได้เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ หรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการต่อจาก คตส. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจดำเนินการ ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้โดยไม่ให้ออกาสผู้คัดค้านที่ ๕ นำพยานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ทรัพย์สิน และคดีขาดอายุความเนื่องจากไม่ได้กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาภายในเวลา ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ยกคำร้อง และเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๕

ผู้คัดค้านที่ ๖ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ซึ่งเป็นสามีผู้คัดค้านที่ ๖ ขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๔๐๔,๕๘๙,๙๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด ราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท เป็นเงิน ๑๙,๙๑๘,๑๙๒,๒๗๕ บาท รวมกับหุ้นบริษัทชินคอร์ปของผู้คัดค้านที่ ๖ อีก ๑๕๙,๖๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๗,๘๖๐,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๙๒๖,๐๕๒,๕๗๕ บาท เมื่อหักค่านายหน้าและ ภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วคงเหลือเงินสุทธิรวม ๑๙,๘๗๒,๗๕๐,๓๘๔.๓๖ บาท โดยเป็นส่วนของผู้คัดค้านที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้คัดค้านที่ ๕ โอนเงินเข้าบัญชียกให้ผู้คัดค้านที่ ๖ ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๙๑๑๕๗-๙ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเงินจากการขายหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๖ จำนวน ๗,๘๓๙,๒๗๓.๗๐ บาท รวมอยู่ด้วย ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ ไม่ได้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปแทนผู้คัดค้านที่ ๑ หรือผู้ถูกกล่าวหา เงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวที่ คตส. อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๖ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ยื่นคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินและดำเนินการพิสูจน์ทรัพย์สินต่อ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องโดยยังไม่มีดำเนินการพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้น เป็นการข้ามขั้นตอนตามกฎหมาย และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่พิจารณาสำนวนการสอบสวนของ คตส.

รวมทั้งมีมติให้ยื่นคำร้อง ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการ
อายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๖

ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๙ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากในบัญชีธนาคารไทย
พาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรีสาทกษิก และสาขามีนบุรี รวม ๓ บัญชี ธนาคารกรุงเทพ
จำกัด (มหาชน) สาขาราชวัตร และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแพชั่นไอส์แลนด์
รวม ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๙ ซึ่งประกอบวิชาชีพ
ทางด้านกฎหมายได้รับเป็นค่าจ้างจากครอบครัวชินวัตรและครอบครัวดามาพงศ์ โดยผู้คัดค้านที่ ๒
ให้ทำหน้าที่ทนายความแก้ต่างคดีและเป็นทนายปรึกษากฎหมาย รวม ๕ คดี ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และ
ที่ ๑๙ ไม่ทราบว่าผู้ว่าจ้างได้เงินดังกล่าวมาจากที่ใด เป็นการได้เงินมาโดยสุจริต และ คตส. มีมติ
ให้เพิกถอนอายัดเงินฝากทั้ง ๕ บัญชี ของผู้คัดค้านทั้งสามแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องใน
ส่วนนี้

ผู้คัดค้านที่ ๙ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๘๕-๕ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคารกรุงศรีอยุธยา
จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย เลขที่ ๐๑๓-๑-๒๕๒๖๖-๔ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ที่ คตส. อายัดเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๙ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและมีได้เกิดจากการ
ร่ำรวยผิดปกติหรือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนคดีตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒

ผู้คัดค้านที่ ๙ ดำเนินกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินโดยโต้แย้งไว้ต่อ คตส. แต่ คตส.และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ การยื่นคำร้องคดีนี้เป็นการข้ามขั้นตอนการพิสูจน์ทรัพย์สินไม่ชอบด้วย กฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องได้ คตส.กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว คดีของผู้ร้องจึงขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เงินฝากที่ คตส. อายัดตั้งกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๙ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของการเพิ่มทุน จึงเป็นทรัพย์สินที่ ผู้คัดค้านที่ ๙ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยสุจริต ก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัด เงินในบัญชี ไม่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อ วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ จึงเกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว จึงไม่มีอำนาจกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และการพิสูจน์ทรัพย์สินยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการ ตามที่กฎหมายบังคับ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๑๗๐๙-๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคาร ธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขารัชดาภิเษก รวม ๒ บัญชีเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของ ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๑๕

มิถุนายน ๒๕๕๐ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของการเพิ่มทุน จึงเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยสุจริตก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัดไม่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๑ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว คตส. จึงไม่มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้เนื่องจากไม่มีคำสั่งพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้นกระบวนการตามที่กฎหมายบังคับก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้ จึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๘๔-๘ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทที่ คตส. อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑๑ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๕ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๑ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๑๑ ออกใบสำคัญรับเงินค่าหุ้นและออกใบหุ้นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ตั้งแต่หมายเลข ๑๕๐๐๐๐๐๑ - ๕๑๕๐๐๐๐๐๐ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ แล้วไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๒ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ จึงเกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว จึงไม่มีอำนาจกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และการพิสูจน์ทรัพย์สินยังไม่

เสร็จสิ้นกระบวนการตามที่กฎหมายบังคับ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาชอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๔-๓๒๐๘๗-๖ ที่ คตส. อายัดครั้งแรก ๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่สอง ๑๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑๒ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ชื้อหุ้นเพิ่มทุนจากผู้คัดค้านที่ ๑๒ และได้ออกไปหุ้นเพิ่มทุนให้ผู้ซื้อเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ คตส. จะสั่งอายัด การชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนทำโดยสุจริตเปิดเผยผ่านระบบธนาคารสามารถตรวจสอบได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากรั่วรัยผิดปกติหรือเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๓ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนร่วมกับผู้ร้อง ผู้คัดค้านที่ ๑๓ ได้ดำเนินกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินจนเสร็จสิ้นลงแล้ว แต่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่มีคำสั่งใดในเรื่องการพิสูจน์ทรัพย์สิน การยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้ามขั้นตอนในการพิสูจน์ทรัพย์สินคดีนี้ คตส. กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารั่วรัยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้วคดีจึงขาดอายุความ เงินฝากบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาชอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๒๕๐๖-๐ จำนวน ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑๓ จัดให้มีการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นและมีมติพิเศษให้เพิ่มทุน ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนทั้งหมดในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑๓ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นนำส่งสำนักทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

กรุงเทพมหานครโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่ใช่เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ และไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดหรือได้มาจากผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ขอให้ยก คำร้องและปล่อยทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๓

ผู้คัดค้านที่ ๑๔ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากจำนวน ๑๓๒,๑๒๓.๖๐ บาท ในบัญชี ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนรัชดา - ลาดพร้าว เลขที่ ๑๗๗-๐-๔๒๑๑๒-๙ ผู้คัดค้านที่ ๑๔ ได้รับเป็นค่าจ้างที่ปรึกษาด้านภาษีอากรกรณี คตส. ตรวจสอบการซื้อขายหุ้น เมื่อได้ให้คำปรึกษากฎหมายแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ โดยผู้คัดค้านที่ ๑๔ ออกใบแจ้งหนี้เรียก เก็บเงินค่าบริการเข้าร่วมประชุมประจำเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นเงินคนละ ๖๖,๐๖๑.๙๐ บาท ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๕ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ผู้คัดค้านที่ ๑๕ ได้พิสูจน์ทรัพย์สินตามกระบวนการที่ บังคับใช้ก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้อง คดีขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เนื่องจากมูลเหตุที่กล่าวหาเกิดขึ้นขณะผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเกินกว่าสองปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว เงินในบัญชี

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี บัญชีเลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๘๙-๗ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๕ โดยออกเป็นหุ้นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เพื่อขยายการดำเนินธุรกิจของผู้คัดค้านที่ ๑๕ ตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ เงินในบัญชีธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย บัญชีเลขที่ ๐๑๓-๑-๒๕๒๒๐-๐ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนร้อยละ ๕๐ ของหุ้นทั้งหมดที่ซื้อจากผู้คัดค้านที่ ๑๕ ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๖ ยืนยันคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ผู้คัดค้านที่ ๑๖ ได้พิสูจน์ทรัพย์สินจนเสร็จสิ้นตามกระบวนการที่บังคับใช้ก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องคดีขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เนื่องจากมูลเหตุที่กล่าวหาเกิดขึ้นขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเกินกว่า ๒ ปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว เงินในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓

ได้ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยออกเป็นหุ้นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เพื่อขยายการดำเนินธุรกิจของผู้คัดค้านที่ ๑๖ ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามลำดับ ซึ่งการชำระค่าหุ้นดำเนินการเสร็จสิ้นก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑๖ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๗ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๗ ที่ได้รับการบริจาคมจากผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามแคชเชียร์เช็คธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักเพชรบุรี เลขที่ ๖๕๕๐๔๔๓ เพื่อนำไปใช้จ่ายบริจาคให้แก่เด็กผู้ยากไร้และนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมถึงครอบครัวและองค์กรสาธารณกุศลอื่นตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ ได้ผ่านกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินจาก คตส. แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๑๗ เป็นเจ้าของที่แท้จริงได้รับบริจาคมโดยสุจริตและตามสมควรในทางกฤษฎาฐานะ โดย คตส. มีมติให้เพิกถอนการอายัดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๗ ตกเป็นของแผ่นดิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนของ คตส. และมีมติให้ผู้ร้องยื่นคำร้อง ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๘ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากในบัญชีธนาคารและแคชเชียร์เช็ครวม ๑๐ รายการ ที่ คตส. มีคำสั่งอายัดเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๘ ซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีได้เกิดจากการรั่วรอยผิดปกติหรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ เนื่องจากเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับมอบสำนวนจาก คตส. แล้ว ยังไม่ได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๘ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้ามขั้นตอนในการพิสูจน์ทรัพย์สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวน ไม่มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้ร้องและไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนร่วมกับผู้ร้อง คำร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารั่วรั่วผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเกิน ๒ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง คดีจึงขาดอายุความแล้ว เงินฝากในบัญชีของผู้คัดค้านจำนวน ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เกิดจากการที่ผู้คัดค้านที่ ๑๘ ขายหุ้นเพิ่มทุน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และได้เรียกเก็บเงินค่าหุ้นเพิ่มทุนครั้งแรกในราคาหุ้นละ ๒.๖๖ บาท ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ด้วย แคชเชียร์เช็ค ๔ ฉบับ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒๐ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจสั่งเรื่องให้ผู้ร้องดำเนินการ คตส. ยังไม่ได้มีการดำเนินการ ตามขั้นตอนพิสูจน์ทรัพย์สินจนครบถ้วนตามกฎหมายในชั้นพิสูจน์ทรัพย์สิน โดยผู้คัดค้านที่ ๒๐ ได้ แสดงหลักฐานพิสูจน์ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่อ คตส. แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีได้มีคำสั่งใดๆ เพื่อชี้ชัดว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒๐ หรือไม่ และ คดีนี้มีการกล่าวหาเกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ผู้คัดค้านที่ ๒๐ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ และวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้ เพิ่มทุนอีก ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ชื้อหุ้นเพิ่มทุน ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ผู้คัดค้านที่ ๖ ชื้อหุ้นเพิ่มทุน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนร้อยละ ๖๐ เป็นเงิน รวม ๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒๐ นำเงินดังกล่าวเข้าบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒๐ ที่ คตส. อายัดและออกไปสำคัญรับชำระค่าหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ พร้อมจดทะเบียนต่อ นายทะเบียนเป็นทุนจดทะเบียน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นทรัพย์สินของ ผู้คัดค้านที่ ๒๐ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒๑ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ไม่มีอำนาจสั่งเรื่องให้ผู้ร้องดำเนินการ นอกจากนี้ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนพิสูจน์ทรัพย์สิน

จนครบถ้วนตามกฎหมาย ทั้งการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร่ำรวยผิดปกติตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง
ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปไม่เกิน ๒ ปี แต่คดีนี้
เป็นการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการเพื่อเอื้อประโยชน์ในช่วงระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี
๒๕๔๘ เป็นเวลาเกิน ๒ ปี แล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสำนัก
รัชโยธิน ของผู้คัดค้านที่ ๒๑ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน
เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ชื้อหุ้เพิ่มทุนในการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๒๑ ครั้งที่
๑/๒๕๕๐ และ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่ให้เพิ่มทุนอีก
๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีผู้ถือหุ้น กับการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ให้เพิ่มทุนอีก
๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒๑ ออกใบสำคัญรับชำระค่าหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ พร้อมจด
ทะเบียนต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครเรียบร้อยแล้ว เงินในบัญชีธนาคาร
ดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๑ ที่ได้มาโดยสุจริตตามปกติในทางธุรกิจและเป็นนิติ
บุคคลแยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น ประกอบกับข้อกล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป
แทนผู้ถูกกล่าวหายังขัดกับคำวินิจฉัยของ คตส. ที่ว่าการรับโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปจากผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นประโยชน์ที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้รับและให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้คัดค้านที่ ๕
อีกด้วย ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เงินตามแคชเชียร์เช็ค ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักนาหนาเหนือ ๑๒ ฉบับ ทุกฉบับลงวันที่สั่งจ่ายวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่ง คตส. มีคำสั่งอายัดไว้เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒๒ ได้รับชำระหนี้จากการประกอบกิจการด้านกฎหมายโดยสุจริต โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระเป็นค่าว่าจ้างให้ผู้คัดค้านที่ ๒๒ เป็นที่ปรึกษากฎหมายและจัดหาทนายความเข้าแก้ต่างดำเนินคดีให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ กับนางกาญจนาภา หงษ์เหิน ในคดีที่บุคคลทั้งสามถูกพนักงานอัยการฟ้องต่อศาลอาญาเกี่ยวเนื่องกับการเสียหาย ผู้คัดค้านที่ ๒๒ และผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ร่วมกันชี้แจงและยื่นคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินต่อ คตส. แล้วแต่ คตส. ไม่ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามคำร้องขอการพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๒ โดยแจ้งให้ผู้คัดค้านที่ ๒๒ รอฟังผลคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แทน เนื่องจาก คตส. ส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้แจ้งผลการพิจารณาโดยระบุว่าไม่มีกฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิกถอนคำสั่งอายัดของ คตส. ผู้คัดค้านที่ ๒๒ และผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเกี่ยวข้อกับการบริหารราชการแผ่นดิน คตส. จึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒๒ ทั้งเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ใช้ซื้อแคชเชียร์เช็ค ๑๒ ฉบับ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้มาโดยถูกต้องจากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปและนำมาชำระค่าบริการทางกฎหมายโดยไม่มีพฤติการณ์ยกย้ายเงินตามที่ คตส. กล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงจากทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของ คตส. และที่คู่ความไม่ได้เถียงกันฟังได้ใน

เบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๖ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นน้องของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๕ เป็นบุตรบุญธรรมของบิดาผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๖ เป็นภริยาของผู้คัดค้านที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองชื่อ "ไทยรักไทย" ซึ่งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ.๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๘ พรรคไทยรักไทยได้ส่งสมาชิกพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งและได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๔๘ ที่นั่ง และ ๓๗๕ ที่นั่ง ตามลำดับ จากจำนวนทั้งหมด ๕๐๐ ที่นั่ง ส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมสองสมัยตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามลำดับ

บริษัทชินคอร์ป บริษัทเอไอเอส บริษัทดีพีซี และบริษัทไทยคมเป็นนิติบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทเอไอเอสและบริษัทไทยคม ส่วนบริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดีพีซี ทั้งต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทานโครงการของรัฐ โดยบริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยบริษัทไทยคมเป็นผู้บริหารโครงการตามสัญญา บริษัทเอไอเอสดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยได้รับอนุญาตจาก ทศท. ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ ส่วนบริษัทดีพีซีเป็นผู้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์โดยได้รับอนุญาตจาก กสท. ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ ๑๘๐๐

ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เดิมผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ถือหุ้นบริษัท ชินคอร์ป จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น และจำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น ตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ต่างใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุน เมื่อรวม กับหุ้นที่ถืออยู่เดิมแล้วผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นจำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๑๓,๖๑๘,๐๓๐ หุ้น เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒ มีการจดทะเบียนตั้งบริษัทแอมเฟิลริชตามกฎหมายของหมู่เกาะบริติช เวอร์จิน มีทุนจดทะเบียน เริ่มแรก ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นหุ้นจำนวน ๕๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่าหุ้นละ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ เรียกชำระค่าหุ้นเพียง ๑ หุ้น โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นแต่เพียงผู้เดียว และมีนายเลา วิ เตียง เป็นกรรมการผู้เดียว วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ บริษัทแอมเฟิลริชได้เพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ แต่มิได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นเพิ่ม เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปส่วนของผู้ถูกกล่าวหาให้แก่บริษัทแอมเฟิลริช จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระค่าหุ้นดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แทนบริษัทแอมเฟิลริช กับจัดให้นางกาญจนาภา หงษ์เหิน เข้าร่วมเป็นกรรมการบริษัทแอมเฟิลริช ในวันเดียวกัน ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือ กลต.ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ที่ ๑ ต่างโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ถืออยู่ทั้งหมดเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ โดยผู้ถูกกล่าวหาขาย หุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕

จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ต่อมาบริษัทชินคอร์ปจดทะเบียนลดมูลค่าหุ้นจากที่ตราไว้หุ้นละ ๑๐ บาท เหลือหุ้นละ ๑ บาท โดยยื่นคำขอจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อ กต. ว่า เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และจำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ในราคาหุ้นละ ๑ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ กับบริษัทแอมเฟิลริชได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อ กต. ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ บริษัทแอมเฟิลริชโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ถืออยู่ จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑ บาท ณ วันดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงมีชื่อถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปรวมกันเป็นจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ระหว่างมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริชต่างได้รับเงินปันผลค่าหุ้นจากบริษัทชินคอร์ป โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับ ๑,๔๖๑,๔๔๗,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้รับ ๒,๑๐๕,๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้รับ ๙๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้รับ ๑,๖๓๔,๖๑๓,๑๒๙ บาท และบริษัทแอมเฟิลริชได้รับ ๑,๕๙๙,๙๑๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท ต่อมาวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถืออยู่จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ให้แก่บริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วได้เงินสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท

ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็น นายกรัฐมนตรี และมีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความ เสียหายแก่รัฐ แต่งตั้ง คตส.ให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับ อนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของ การปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเหตุอันควร สงสัยว่าจะเป็นไปได้โดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทานหรือการจัดซื้อ จัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการ กระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการ กระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ หน่วยงานของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการ กระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ และตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นไปได้โดย ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรอันเป็นการกระทำให้เกิดความ เสียหายแก่รัฐ ต่อมาสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ ทศท. ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อ คตส. เพื่อขอให้ ตรวจสอบการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรีว่า เป็นไปได้โดยไม่ถูกต้องตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ทำให้เกิดความเสียหายต่อกิจการ

โทรคมนาคมของชาติ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทที่เป็นกิจการของครอบครัวผู้ถูกกล่าวหา คตส. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน ซึ่งกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ดำเนินการแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงมีมูล คตส. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทาง กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของการแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษี สรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคมและเรื่องอื่น ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเอง ครอบครัวหรือพวกพ้อง ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือเป็น การกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม หรือเป็นกรณีที่ทำ ให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และระหว่าง การตรวจสอบไต่สวน คตส. มีมติว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรียังได้กระทำการโดยทุจริต หรือประพฤติมิชอบหรือร้ายแรงผิดปกติ จึงมี คำสั่งอายัดทรัพย์สินที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๒๒ หลายรายการ รวมเป็นเงิน ๖๖,๗๖๒,๙๒๗,๐๒๔.๒๕ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๒๒ ต่างยื่นคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินและ คัดค้านการอายัดทรัพย์สินดังกล่าว คตส. พิจารณาแล้วมีมติให้เพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินที่อยู่ใน ชื่อผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๙ คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวน และเสนอรายงานการไต่สวนพร้อมความเห็นต่อ คตส. ว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็น

ผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปโดยให้ผู้ถือหุ้นถือแทน และระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยแรกได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่ให้บริษัทชินคอร์ป บริษัทไทยคมและบริษัทเอไอเอสมีสิทธิดำเนินการในกิจการต่าง ๆ ดังกล่าว รวมทั้งแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต และเห็นชอบให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้วงเงินกู้สินเชื่อแก่รัฐบาลสหภาพพม่าสำหรับโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมของสหภาพพม่าอันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทดังกล่าวซึ่งเป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวคตส. ได้ร่วมประชุมพิจารณารายงานการไต่สวนดังกล่าวแล้วเห็นว่า ระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหาได้ปกปิดการถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปอันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๐, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๙๑ และมาตรา ๒๙๒ พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๔, ๕ และมาตรา ๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๓๒, ๓๓ และมาตรา ๑๐๐ ซึ่งมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ ทั้งผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่สั่งการ มอบนโยบาย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหากระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือเป็นจำนวนมากก่อนที่จะขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่ม 테마เส็กเป็นจำนวนเงินสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลให้รวม ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท เงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์

ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ กับมีมติให้ส่งรายงานเอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

คดีมีปัญหาวินิจฉัยประการแรกว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ข้อ ๕ กำหนดให้ คตส. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นไปโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๒) ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทาน หรือการจัดซื้อ จัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๓) ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใดๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๔) ตรวจสอบการกระทำของบุคคลใดๆ ที่เห็นว่าเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร อันเป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการในเรื่องที่ตรวจสอบมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า มีการทุจริตหรือประพฤตินิชอบ และมีพฤติการณ์ว่าบุคคลใดเกี่ยวข้องกับกาทุจริตหรือประพฤตินิชอบ หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องของผู้นั้น คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้นั้นไว้ก่อนได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามประกาศนี้ นอกจากอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจตามกฎหมายดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และคณะกรรมการธุรกรรม

(๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๓) ประมวลรัษฎากร โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบใช้อำนาจของอธิบดีกรมสรรพากร เฉพาะที่เกี่ยวกับการยึด อายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม คณะกรรมการตรวจสอบ
มีอำนาจพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เห็นควรตรวจสอบ เรื่องที่มีผู้เสนอข้อมูลหรือเรื่องที่อยู่ในระหว่าง
การดำเนินการของหน่วยงานอื่นใด และให้มีอำนาจเรียกสำนวนหรือเรื่องที่อยู่ในการดำเนินการ
ของหน่วยงานของรัฐ หรือเรียกสำนวนการสอบสวนหรือการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินถ้ามีมาพิจารณาและให้ใช้เป็นสำนวนการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบโดยจะ
สอบสวนเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่มีเรื่องเดียวกันอยู่ในการดำเนินการของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
หรือคณะกรรมการธุรกรรม ให้ประสานงานเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

และข้อ ๙ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้ คตส. มีมติและส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้ว่า

“ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือบุคคล
ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติ ให้ส่งรายงาน
เอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการต่อไปตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒
และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นมติของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่างแต่
คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นยืนยันความเห็นเดิม ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจ

ดำเนินการให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าบุคคลใดกระทำความผิดกฎหมายและเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นต่อไป โดยถือผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นการสอบสวนตามกฎหมายนั้น”

ส่วนอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ (๑) และ (๔) ดังนี้

(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ฯลฯ

(๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติตกเป็นของแผ่นดิน

คดีนี้ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนี่ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และมีคำขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นการดำเนินการตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่องการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ข้อ ๙ และเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ (๑) และ (๔) หากใช่เป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐที่จะต้องดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองก่อน ซึ่งจะอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ และมีใช่เป็นการร้องขอให้วินิจฉัยถอดถอนจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๑๐, ๒๐๘ และมาตรา ๒๐๙ ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านกล่าวอ้างกรณีตามคำร้องเป็นเรื่องซึ่งอยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า เมื่อคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ออกประกาศฉบับที่ ๓ กำหนดให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ จึงถูกยกเลิกและไม่มีผลใช้บังคับกับความผิดที่ผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำ มาแล้วก่อนที่จะมีการยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น เห็นว่า เมื่อคณะปฏิรูปการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขยึดอำนาจในการปกครองประเทศได้ เรียบร้อยแล้วก็ออกประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ มีใจความสำคัญว่า ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรีและศาลรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงพร้อมกับ รัฐธรรมนูญ ส่วนศาลทั้งหลายนอกจากศาลรัฐธรรมนูญคงมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามบทกฎหมาย แสดงให้เห็นว่า บรรดาบทบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งได้ตราขึ้นและ มีผลใช้บังคับอยู่แล้วในขณะที่มีการยึดอำนาจนั้น หาได้ถูกยกเลิกไปด้วยแต่ประการใดไม่ ดังนั้น แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ จะเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเนื่องจากเป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้ตราขึ้นใช้บังคับก็ตาม แต่เมื่อมีการตราขึ้นใช้บังคับโดยชอบแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวย่อมมีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติทั่วไป กล่าวคือ หากไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดแล้ว

ย่อมมีความสมบูรณ์และยังคงดำรงความเป็นกฎหมายอยู่ในตัวเอง สามารถนำไปใช้บังคับแก่กรณีต่าง ๆ ได้โดยหาจำต้องอาศัยความดำรงคงอยู่ของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงไม่มีผลทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญสิ้นสุดไปด้วยแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ในคำคัดค้านว่า คตส. และคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจตรวจสอบไต่สวน และกระบวนการตรวจสอบไต่สวนกระทำนอกขอบอำนาจของประกาศ คปค. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลได้นั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ให้อำนาจ คตส. ในการตรวจสอบการดำเนินงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบโดยบุคคลในคณะรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นไปได้โดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบสัญญา สัญญาสัมปทาน หรือการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชนโดยมิชอบ หรือมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีการกระทำทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ตรวจสอบการปฏิบัติราชการใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีการกระทำที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ รวมทั้งมีอำนาจตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร อันเป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ นอกจากนี้ ประกาศ คปค. ฉบับดังกล่าวยังให้ คตส. มีอำนาจพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เห็นควรตรวจสอบ

เรื่องที่มีผู้เสนอข้อมูล หรือเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของหน่วยงานอื่น อันเป็นการเปิดกว้างให้ คตส. มีอำนาจตรวจสอบได้ทุกเรื่อง que เห็นควรตรวจสอบ ดังนั้น ประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ จึงเป็นประกาศที่ให้อำนาจ คตส. ตรวจสอบการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยมีได้จำกัดให้ตรวจสอบเฉพาะคณะรัฐมนตรีคณะใดคณะหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การตรวจสอบไต่สวนของ คตส. ในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินการภายในขอบอำนาจตามประกาศ คปค. ที่ให้อำนาจไว้แล้ว ส่วนกรณีที่ คตส. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อกล่าวหาคดีอาญาเป็นอนุกรรมการไต่สวนคดีนี้ด้วยนั้น เห็นว่า การกล่าวหากรณีนี้ คตส. ใช้อำนาจตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามข้อ ๑๐ ซึ่งตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบ ที่ คตส. ๐๑๓/ ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ระบุชัดเจนว่าให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ในเรื่องของการแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคมและเรื่องอื่น ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเองและครอบครัวหรือพวกพ้อง รวมทั้งทำให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ซึ่งเป็นกรณีร้ายแรงผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวดที่ ๖ และหมวดที่ ๗ แม้คณะกรรมการไต่สวนคดีนี้จะเป็นคณะเดียวกันกับคณะกรรมการไต่สวนข้อกล่าวหาคดีอาญา ก็ไม่ต้องห้ามตามประกาศ คปค. ฉบับดังกล่าวหรือระเบียบอื่นใด และที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านอ้างว่า คตส.

ดำเนินการไต่สวนล่วงเลยระยะเวลาที่กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายผิดปกตินั้น ตามประกาศ คปค.ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดกรอบเวลาในการตรวจสอบดำเนินการตามประกาศ นี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และข้อ ๑๑ วรรคสอง กำหนดว่า “เมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง และการตรวจสอบหรือสอบสวนเรื่องใดยังไม่แล้วเสร็จให้ คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนคืนให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทูจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี” แต่ต่อมามี พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่องการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความ เสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของข้อ ๑๑ ของประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “เมื่อครบกำหนด เวลาตามวรรคสอง แต่การตรวจสอบเรื่องการสอบสวนเรื่องใดที่ดำเนินการอยู่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ แต่ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑”

และมาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๑๑ ของประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการเรื่องใดตามวรรคสองไม่แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนเรื่องที่ยังค้าง อยู่ให้นั้นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่นดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี และถือว่าการดำเนินการ ส่วนนการตรวจสอบและผลการตรวจสอบที่คณะกรรมการตรวจสอบได้ดำเนินการแล้ว เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่นดังกล่าว แล้วแต่กรณี”

เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามส่วนนการไต่สวนของ คตส. ว่า คตส. ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ หลังจากนั้น คตส. ได้ส่งมอบสำนวนเรื่องที่ยังค้างอยู่นั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่กรณีถือได้ว่า คตส. ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาภายในกรอบเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาและฝ่ายผู้คัดค้านอ้างว่า คตส. ดำเนินการไต่สวนล่วงเลยระยะเวลาสองปีเป็นการไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง นั้น เห็นว่า กรณีการกล่าวหาว่าร้ายยผิดปกติซึ่งต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ดังกล่าวนั้น เป็นกำหนดระยะเวลาที่บัญญัติขึ้นสำหรับให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้ปฏิบัติในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายยผิดปกติตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง จะนำมาบังคับใช้แก่การตรวจสอบทรัพย์สินของ คตส. ที่มีบทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นไม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น

เมื่อประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ให้อำนาจ คตส. ในการตรวจสอบการกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐและ คตส. ได้ดำเนินการไต่สวนภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ การตรวจสอบในกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติจึงเป็นการกระทำโดยชอบแล้ว ส่วนข้อที่อ้างว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนจำกัดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และการนำพยานเข้าไต่สวนโดยมิชอบนั้น เห็นว่า การกำหนดเวลาให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการนำพยานหลักฐานมาสืบเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ กำหนดให้คณะอนุกรรมการไต่สวน ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา และในกรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงให้ชักช้า คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ทำการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ข้อกำหนดดังกล่าวเป็นการให้คณะอนุกรรมการไต่สวนใช้ดุลพินิจได้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ในแต่ละกรณี ในข้อนี้ก็ได้ความว่า ในส่วนการแจ้งข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น คตส. ได้มีมติให้

ดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาและได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดยมีผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหารับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาก็ได้แยกดำเนินการในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาออกเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและยังทำคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินยื่นต่อ คตส. อีกด้วย โดยในส่วนของคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้นผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือขอเลื่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปเป็นเวลา ๖๐ วัน รวม ๒ ครั้ง โดยในครั้งที่ ๒ ได้ขอใช้สิทธิตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสารซึ่งคณะกรรมการไต่สวนก็ได้มีมติให้ขยายเวลาออกไปได้ ๓๐ วัน ส่วนที่ขอตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสารนั้นได้มีมติให้ผู้ขอตรวจสอบแจ้งว่าต้องการตรวจสอบหลักฐานเรื่องใดเพื่อจะได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งต่อไป ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้ขอตรวจสอบหลักฐานอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วมีมติให้ยกคำร้อง ต่อมาในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือขอให้เพิกถอนคำสั่งการขอใช้สิทธิตรวจสอบเอกสาร คณะกรรมการไต่สวนก็ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีมติยืนตามมติเดิม และผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ทั้งในประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งแนบบัญชีรายชื่อพยานบุคคลและพยานเอกสารภายในเวลาที่กำหนดได้ แต่ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ขอรุบพยานเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ และขอให้ออกหมายเรียกพยานเอกสาร คณะกรรมการไต่สวนได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๑ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่าเป็น

เอกสารที่คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอยู่แล้ว และเอกสารบางส่วนที่อ้างก็สามารถตรวจสอบได้จาก คณะอนุกรรมการไต่สวนชุดตรวจภาษีซินคอร์ดป์ จึงให้ยกคำร้องขอตั้งกล่าวทั้งหมด ในส่วนการ ยื่นคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ และอ้าง พยานบุคคลมาทำคำร้องด้วย โดยได้นัดพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไว้ ในวันที่ ๑๒, ๑๙ และ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อน การพิจารณาคำร้องออกไปอ้างว่าพยานเอกสารที่สำคัญและจำเป็นที่อยู่ในความครอบครองของ ทางราชการและบุคคลภายนอกยังไม่ได้มา และขอให้หมายเรียกพยานเอกสาร กับขอยกเลิก วันนัดในวันที่ ๑๙ ที่นัดไว้แล้ว ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็อนุญาตให้ เลื่อนนัดและให้นัดเพิ่มเป็นวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามที่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา มีวันว่าง ต่อมา ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อนนัดโดยอ้างว่าขอถ่ายเอกสารจากหน่วยงาน ราชการแล้วแต่ยังไม่ได้รับ คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินอนุญาตให้เลื่อนนัด ไปในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่เมื่อถึงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาขอ เลื่อนนัดและกำหนดวันนัดใหม่อีก โดยอ้างว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายเอกสาร เนื่องจากต้องดำเนินการมอบอำนาจใหม่โดยมีการเลื่อนนัดไปวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตามวันว่างของผู้ถูกกล่าวหา และให้นัดพร้อมเพื่อตรวจพยานเอกสารในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ครั้นถึงวันนัดตรวจพยานเอกสาร ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกพยานเอกสารจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินเห็นว่าเป็นเอกสาร ที่มีอยู่ที่ คตส. อยู่แล้ว จึงให้มาตรวจดูก่อนและกำชับให้ผู้ถูกกล่าวหาตั้งคำถามพยานล่วงหน้า

๓ วัน กัปให้เตรียมพยานมาให้พร้อมในวันนัด แต่เมื่อถึงวันนัดในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ พยานที่เรียกมาให้ถ้อยคำไม่มา ผู้ถูกกล่าวหาขอเลื่อนนัดโดยอ้างว่าพยานจะมาในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ครั้นถึงวันนัดสามารถไต่สวนพยานได้เพียงปากเดียวแล้วเลื่อนนัดพิจารณาออกไป หลังจากนั้นมีการไต่สวนพยานตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาต่ออีกหลายนัดจนถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาแถลงขอนำคำให้การของนางสาวอริญญา คงเจริญสถาพร ที่เคยให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นพยานของผู้ถูกกล่าวหาด้วย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็อนุญาต แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงตั้งใจขออ้างพยานอีก ๘ ปาก และขอนัดเพิ่มรวม ๔ นัด แต่เนื่องจาก คตส. จะหมดวาระการทำงานในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ จึงส่งสำนวนพร้อมเอกสารทั้งหมดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อ เห็นว่า ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา การตรวจสอบพยานหลักฐานและเอกสาร และการขอพิสูจน์ทรัพย์สินในชั้นคณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการไต่สวนได้มีการประชุมพิจารณาเป็นลำดับมาและมีมติที่กระทำไปโดยมีเหตุผลประกอบการพิจารณา กัปได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว เมื่อเห็นว่าได้พยานหลักฐานเพียงพอแล้วก็มีอำนาจที่จะงดการไต่สวนในส่วนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาเสียได้ หากคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการประวิงให้การไต่สวน ชักช้าจะไม่ไต่สวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ยอมได้ ทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบแต่อย่างไรด้วย ในส่วนการขอพิสูจน์ทรัพย์สินนั้น คณะกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินก็ได้ให้โอกาสนำพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาสืบพอสมควรแล้ว

โดยได้เรียกพยานให้ และอนุญาตให้เลื่อนนัดไปหลายครั้งตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ หรืออนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหานำคำให้การพยานบางปากที่เคยให้การในอีกสำนวนหนึ่งมาเป็นพยานในสำนวนของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ร้องขอ ตลอดจนส่งพยานเอกสารเพิ่มเติมเป็นระยะตลอดการพิจารณาคำร้องของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งก็ได้รับอนุญาตตลอดมา ถือได้ว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนและคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าวนี้ โดยได้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ โดยชอบแล้ว ส่วนข้อคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างว่า การแต่งตั้งนายก้านรงค์ จันทิก นายบรรเจิด สิงคะเนติ และนายแก้วสรร อดิโพธิ ที่เป็นปรปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานและอนุกรรมการไต่สวนเป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า ในการตรวจสอบของ คตส. นอกจากอำนาจหน้าที่ที่มีตามประกาศ คปค. แล้ว ยังต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย กรณีดังกล่าวบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เป็นอนุกรรมการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๖ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ ได้แก่ บุคคลผู้รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา หรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา การรู้เห็นเหตุการณ์จำกัดเฉพาะการเป็นผู้มี

ส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องโดยตรงในเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่กล่าวหานั้น เช่น การมีส่วนร่วมในการดำเนินการแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาด้านโทรคมนาคมต่าง ๆ ที่มีการกล่าวหาในคดีนี้ เป็นต้น แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่า การที่นายก้านรงค์ จันทิก เมื่อครั้งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเคยกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาในกรณีปกปิดการถือครองหุ้นนั้น กรณีดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่นายก้านรงค์ จันทิก ไปร่วมรับฟังการปราศรัยของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็เป็นการเข้าร่วมในฐานะผู้รับฟังซึ่งเป็นการแสดงออกโดยใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับประชาชนโดยทั่วไป ส่วนการที่เคยให้ข่าวรับเป็นทนายว่าความให้กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๘ คน ที่ศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหาสิ้นสุดลง ก็จะไปเข้าร่วมการแสดงศาลจำลองโจมตีการบริหารงานของผู้ถูกกล่าวหานั้น เป็นการดำเนินการโดยใช้ความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่ทำได้ แต่ในที่สุดนายก้านรงค์ จันทิก ก็หาได้ไปร่วมกิจกรรมกับกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวหรือกิจกรรมศาลจำลองแต่อย่างใด ส่วนการกระทำของนายบรรเจิด สิงคนิต ตามข้อคัดค้านเป็นการแสดงออกในฐานะนักวิชาการและประชาชนคนหนึ่ง มิได้โกรธเคืองเป็นการส่วนตัวต่อผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งการยื่นคำร้องต่าง ๆ ก็เป็นการใช้สิทธิทางกฎหมายในการตรวจสอบการบริหารประเทศของรัฐบาล สำหรับการกระทำของนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นการแสดงออกในฐานะสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัย ซึ่งเป็นการดำเนินการตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองการชี้แจงที่ปราศรัยและเขียนหนังสือเป็นการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการ และเป็นการ

วิพากษ์วิจารณ์ด้วยความชอบธรรมตามสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรอง ไม่มีเหตุโกรธเคืองเป็นการ
ส่วนตัวกับผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่มีส่วนรู้เห็นเหตุการณ์โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการกล่าวหา ซึ่งการ
คัดค้านอนุกรรมการไต่สวนนี้ คตส. ได้ให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านตามระเบียบคณะกรรมการ
ตรวจสอบว่าด้วยการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒๔
และ คตส. ได้พิจารณาคำคัดค้านไปแล้วโดยเห็นว่าอนุกรรมการไต่สวนที่ถูกคัดค้านไม่มี
พฤติการณ์หรือเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ อันเป็น
ประปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหา และมีมติให้ยกคำคัดค้านพร้อมทั้งได้แจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ส่วนในการพิจารณาคำคัดค้านนั้น อนุกรรมการที่ถูกคัดค้านแต่ละราย
ก็มีได้อยู่ร่วมในการวินิจฉัยข้อคัดค้านเฉพาะส่วนของตนแต่อย่างใด ทั้งในระหว่างที่มีการคัดค้าน
จนกระทั่ง คตส. มีมติยกคำคัดค้านก็ไม่ปรากฏว่าอนุกรรมการทั้งสามได้มีการดำเนินการใด
เกี่ยวกับการไต่สวนในเรื่องนี้ ดังนั้น การแต่งตั้งนายก้านรงค์ จันทิก นายบรรเจ็ด สิงคนติ
และนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นประธานและอนุกรรมการไต่สวนจึงชอบแล้ว ที่ผู้ถูกกล่าวหากับ
ผู้คัดค้านโต้แย้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยชอบ จึงไม่มีอำนาจ
เข้าดำเนินการแทน คตส. นั้น เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งอยู่นี้
เป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๑๙ ซึ่งตามข้อ ๑ ของประกาศ คปค.
ดังกล่าวกำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับต่อไป โดยให้งดการบังคับใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีได้มาจากการสรรหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการแต่ประการใด และถือว่าเป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อระยะเวลาตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง คตส. ไม่อาจใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ได้อีกต่อไป จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีแทน คตส. และถือว่าสำนวนการตรวจสอบและผลการตรวจสอบที่ คตส. ได้ดำเนินการไปแล้ว เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยตามประกาศดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจดำเนินการแทน คตส. ได้ การดำเนินการของ คตส. และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบแล้ว ส่วนที่ว่า คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้วินิจฉัยเรื่อง กรรมสิทธิ์ในการพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จเด็ดขาดก่อนยื่นคำร้อง เป็นการข้ามขั้นตอนของ กฎหมายนั้น เห็นว่า ประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๘ กำหนดว่า บรรดาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดตามข้อ ๕ ถ้าเจ้าของทรัพย์สินพิสูจน์ต่อคณะกรรมการตรวจสอบภายในเวลาที่คณะกรรมการ ตรวจสอบกำหนดได้ว่า ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่ได้มาจากการ

กระทำความผิด หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น และในข้อ ๑๑ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการตามประกาศนี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและการตรวจสอบหรือสอบสวนเรื่องใดยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนคืนให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือหน่วยงานอื่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี ตามประกาศ คปค. ทั้งสองข้อนี้ให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่อ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินพิสูจน์ต่อ คตส. ได้ว่า ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นมีโชทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือมิได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่ง คตส. ก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านแล้ว แต่เนื่องจากครบกำหนดเวลาตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๑๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม ก่อนที่ คตส. จะพิจารณาเรื่องพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้นไปได้ทุกกรณี สำหรับกรณีที่วินิจฉัยได้ คตส. ก็มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดแล้ว ส่วนกรณีที่ไม่แล้วเสร็จก็ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านต้องพิสูจน์ต่อศาลและเป็นอำนาจของศาลที่จะพิจารณาส่งต่อไป ดังนั้น การกระทำของ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว นอกจากนี้

ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า ผู้ร้องยังไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากอัยการสูงสุดเห็นว่าเรื่องที่ส่งมายังมีข้อไม่สมบูรณ์นั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๙ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดหรือบุคคลใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติ ให้ส่งรายงาน เอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่าง แต่คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นยืนยันความเห็นเดิมให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจดำเนินการให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แล้วแต่กรณี คดีนี้อัยการสูงสุดมีความเห็นในครั้งแรกว่า ยังมีข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวนการตรวจสอบไต่สวน แต่เมื่อ คตส. ยืนยันความเห็นให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้วดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ จึงต้องถือว่าข้อไม่สมบูรณ์ในครั้งแรกได้มี การแก้ไขและได้ข้อยุติแล้ว ส่วนที่ว่า คดีนี้เป็นคดีแพ่งที่ต้องรอฟังข้อเท็จจริงในคดีส่วนอาญา ก่อนตามข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เห็นว่า มูลคดีนี้เป็นการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยได้กระทำการต่าง ๆ อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเอง ครอบครัวและพวกพ้อง เป็นเหตุให้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการ

ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ มิใช่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่มีมูลเหตุมาจากการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ถูกกล่าวหา แม้ผู้ร้องจะกล่าวมาในคำร้องว่าการกระทำดังกล่าวมีมูลความผิดทางอาญาด้วย แต่ประเด็นสำคัญที่ศาลจะต้องพิจารณาให้ได้ความ คือ ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่จริงหรือไม่ หากได้ความตามนี้แล้ว ศาลย่อมมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้โดยไม่ต้องพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาหรือไม่แต่อย่างใด คดีนี้จึงไม่ใช่คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่ศาลจำเป็นต้องถือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้ต่อไปได้โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีส่วนอาญาก่อน ทั้งคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหา ก็ระบุในคำคัดค้านเป็นข้อต่อสู้มาด้วยว่าเป็นคดีแพ่ง มิใช่คดีอาญา ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาคดีของศาลที่ต้องกระทำต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหาแต่ประการใด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหา กับผู้คัดค้านโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากผู้คัดค้านไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น เห็นว่า ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ วรรคสอง ให้อำนาจ คตส. สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องของผู้ถูกตรวจสอบ คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้นั้นไว้ก่อนได้ โดยตามคำร้อง คตส. กล่าวหาว่าทรัพย์สินที่ทำการอายัดไว้เป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน

ที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สมรส และร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเฉพาะทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์
ร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น หากได้กล่าวอ้างว่าเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านอื่นทั้งหลายไม่
องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า คำร้องเคลือบคลุมหรือไม่ ตามคำร้องบรรยายว่า
ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน
๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในระหว่างที่
ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตลอดมา โดยมีผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริช
เป็นผู้ถือหุ้นแทน และผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ สั่งการ
มอบนโยบายในการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษี
สรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และออกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ กรณีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม
โดยให้นำภาษีสรรพสามิตหักออกจากค่าสัมปทาน สั่งการอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพมาเลเซียจาก
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัท
ไทยคม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของ
ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กระทำการแก้ไข
สัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๖)

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า กระทำการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วม และกรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศโดยมิชอบหลายกรณี ทั้งนี้ เป็นการกระทำที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือ โดยที่บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในการโทรคมนาคมตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ จากกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ซึ่งตามสัญญาดังกล่าว ข้อ ๑ ระบุว่า กระทรวงคมนาคมตกลงให้บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยมีสิทธิในการบริหารกิจการและการให้บริการวงจรรดาวเทียม (Transponder) เพื่อการสื่อสารภายในประเทศ และมีสิทธิเก็บค่าใช้วงจรรดาวเทียมจากผู้ใช้งาน สิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคมเป็นของบริษัทชินคอร์ป โดยในการแก้ไขสัญญาดังกล่าวจำนวน ๕ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๖ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ลงนามเป็นคู่สัญญา ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘ วรรคสาม (๑) บัญญัติว่า ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีชื่อเป็นส่วนตัว และต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น รวมทั้งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า

๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด นอกจากนี้ผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นยังต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งหมายถึงบุคคลต่างด้าวจะเป็นผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ดังนั้น หุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ที่ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน ย่อมไม่สามารถขายให้แก่บุคคลต่างด้าวได้ เนื่องจากจะมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลต่างด้าวเกินกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ แต่ในระหว่างที่ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้ารัฐบาลดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้เสนอกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวจนผ่านการเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และออกเป็นพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก้ไข (๑) ของมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังกล่าวเป็นว่า ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีใช่เป็นคนต่างด้าว ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยไม่มีบทบัญญัติให้ต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อย่างใด เป็นผลให้บริษัทชินคอร์ปซึ่งประกอบธุรกิจในกิจการโทรคมนาคมสามารถมีผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลต่างด้าวได้ถึงไม่เกินร้อยละ ๕๐ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับในวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏว่าในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น

ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงให้แก่กลุ่ม 테마เส็กของประเทศ สิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคล ต่างตัวเป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และตั้งแต่วันที่ ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าว รวม ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งหมด ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยึดเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปดังกล่าวหลังหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และเงินปันผลจำนวน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งสิ้น ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้ตกเป็นของแผ่นดิน เห็นว่า คำร้องของผู้ร้องได้แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ที่ ๑ ถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปผ่านบุคคลซึ่งเป็นญาติพี่น้องและนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้น กับมาตรการต่าง ๆ ที่ได้กระทำอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทดังกล่าว ส่งผลให้หุ้นบริษัท ชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาถือครองอยู่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งได้ระบุจำนวนเงินที่ได้จากการขายหุ้น รวมทั้งเงินปันผลซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน พร้อมกับแนบ เอกสารแสดงรายละเอียดยอดเงินที่อายัด ชื่อผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่ง ของคำร้องโดยครบถ้วน ขอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคสอง และข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๒๓ แล้ว และคดีนี้ผู้ร้องขอให้ศาลสั่งให้เงินทั้งจำนวนจากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป และเงินปันผลพร้อมดอกผลของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้ร้องจึงไม่จำเป็นต้องบรรยายคำร้องโดยแยกทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีอยู่เท่าใด ส่วนเงินที่ได้จากการขายหุ้นเกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา มีการเพิ่มขึ้นผิดปกติดังไร และผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการหรือมอบหมายให้ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป เพราะเป็นรายละเอียดที่จะต้องทำการไต่สวนเพื่อให้ปรากฏในการพิจารณาของศาล สำหรับคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สินที่เหลือจำนวน ๙,๙๒๓,๓๖๘,๖๙๕.๒๔ บาท ที่ไม่ได้มีการอายัดไว้ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือเป็นเจ้าของมาในคำร้องนั้นก็เพราะ คตส. ยังไม่อาจตรวจสอบให้ทราบได้นั้นเอง ทั้งหากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปและเงินปันผลของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินแล้วก็เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการในชั้นบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ครบถ้วนต่อไป องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า คำร้องไม่เคลือบคลุม

ปัญหาวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเพิลริช ถือแทนตามคำร้องหรือไม่ ในปัญหาดังกล่าว นายวิโรจน์ เลาะห์พันธุ์ ในฐานะกรรมการตรวจสอบ

(คตส.) และประธานอนุกรรมการตรวจสอบการซื้อขายและโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปเปิดความ
ประกอบบันทึกข้อความเรื่องข้อมูลและประเด็นเรื่องการถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปของ
ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับพวกและรายงานการไต่สวนว่า ตามบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป
ณ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ปรากฏการถือหุ้นของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับพวกในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท
ดังนี้ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น
และผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ป
มีมติให้เปลี่ยนแปลงทุนชำระแล้วของบริษัทด้วยการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจากหุ้นที่ยังมีได้จัดสรร
เสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นเดิมในอัตราส่วน ๑ หุ้นเดิมต่อ ๑ หุ้นสามัญเพิ่มทุนในราคาหุ้นละ ๑๕ บาท
วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สำนักรัชโยธิน เพื่อซื้อเช็ครถยนต์ ๓ ฉบับ นำไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนในนามผู้คัดค้านที่ ๑
จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕๑๙,๗๕๐,๐๐๐ บาท ในนามผู้ถูกกล่าวหา จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๔๙๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท และในนามผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น
เป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๕ ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม
๒๕๔๒ สัญญาจะจ่ายเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มี
ดอกเบี้ย หลังจากมีการเพิ่มทุนแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑
ถือหุ้น จำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๑๓,๖๑๘,๐๓๐ หุ้น วันที่ ๑๑
มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเพิลริชราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ สั่งจ่าย

เช็คนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยอิน ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๒ จ่าย บริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด จำนวน ๓๓๐,๙๖๑,๒๒๐ บาท เพื่อชำระค่าหุ้น แล้วบริษัท หลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด สั่งจ่ายเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนน รัชดาภิเษก (สุขุมวิท - พระรามสี่) ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๒ จำนวน ๓๒๗,๔๓๘,๗๘๐ บาท เป็นค่าขายหุ้นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แล้วเช็คนบับดังกล่าวได้นำฝากเข้าเรียกเก็บเงินเข้าบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยอิน

ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ รายงานต่อสำนักงาน กลต. ตามแบบ ๒๔๖ - ๒ ว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ขายหุ้น บริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้ซื้อโดยตรงในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาขายให้แก่ผู้คัดค้าน ที่ ๒ จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้าน ที่ ๑ ขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะ จ่ายเงิน ๓๐๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และสัญญาจะจ่ายเงิน ๔๒๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย ผู้คัดค้านที่ ๔ ออกตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะจ่ายเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อทวงถาม โดยไม่มี ดอกเบี้ย ผู้คัดค้านที่ ๕ ออกตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สัญญาจะจ่ายเงิน ๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย

เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัทชินคอร์ปยื่นคำขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ได้ตราไว้ (พาร์) หุ้นละ ๑๐ บาท เป็นหุ้นละ ๑ บาท เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นเดิมมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า คือ ผู้คัดค้านที่ ๒ ถือหุ้น จำนวน ๗๓๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นจำนวน ๔๐๔,๔๓๐,๓๐๐ หุ้น บริษัทแอมเฟิลริชถือหุ้น จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๔ ถือหุ้น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ รายงานต่อสำนักงาน กลต. ว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ซื้อโดยตรงในราคาหุ้นละ ๑ บาท โดยขายเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ จำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๒ คงเหลือหุ้นจำนวน ๒๙๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ถือหุ้นรวม จำนวน ๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะกรรมการบริษัทแอมเฟิลริชได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่บริษัทแอมเฟิลริชถืออยู่ทั้งหมด จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ หุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถืออยู่ได้ขายให้แก่บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด รวมจำนวน ๑,๔๘๗,๗๔๐,๑๒๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท โดยรายการเฉพาะหุ้นที่รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่รับโอนจากบริษัทแอมเฟิลริชในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๕๘,๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน

๓๓๖,๓๔๐,๑๕๐ หุ้น รวมจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น เมื่อหักค่านายหน้าร้อยละ ๐.๒๕ และ
ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ แล้ว คงเหลือค่าหุ้นสุทธิ ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และหุ้นบริษัท
ชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ดังกล่าวได้รับเงินปันผลระหว่างปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘
รวม ๖ ครั้ง เป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท

คณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาคงถือหุ้นไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ป รวมทั้งบัญชีธนาคารที่เกี่ยวข้อง เอกสารจาก
สำนักงาน กสท. และรายงานประจำปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ของบริษัทชินคอร์ป กับการชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว สรุปความเห็นว่ามีครั้งผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีในสองวาระ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังถือหุ้นไว้ซึ่งหุ้นในบริษัทชินคอร์ป
โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเพิลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน ต่อมาวันที่ ๒๓ มกราคม
๒๕๔๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้รวบรวมหุ้นดังกล่าวทั้งหมด ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ขายให้แก่กลุ่ม
เทมาเส็ก

ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ จนหมดสิ้นแล้วตั้งแต
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ โดยได้รับชำระเงินค่าหุ้นตามตัวสัญญาใช้เงินครบถ้วนแล้ว ผู้ถูก
กล่าวหาได้ขายหุ้นบริษัทแอมเพิลริชให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ โดย
ได้รับชำระค่าหุ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ โดย
ผู้คัดค้านที่ ๓ ส่งจ่ายเช็คชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ครบถ้วนแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๕ ได้กู้ยืมเงิน

จากผู้คัดค้านที่ ๑ ไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ปโดยได้ชำระหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงินครบถ้วนแล้ว และผู้ถูกกล่าวหายื่นคำแถลงการณืปิดคดีว่า คตส.ไม่ยอมรับความมีอยู่จริงของเอกสารตามกฎหมาย แม้แต่เอกสารที่รายงานต่อสำนักงาน กสท.นั้น ปรากฏว่า การโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่มีการรายงานต่อสำนักงาน กสท. ในคดีนี้เป็นการรายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลใดได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการใดในลักษณะที่ทำให้ตนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ในกิจการนั้นเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนทุกร้อยละ ๕ ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น ไม่ว่าจะมีการลงทะเบียนโอนหลักทรัพย์หรือไม่ และไม่ว่าการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของหลักทรัพย์นั้นจะมีจำนวนเท่าใดในแต่ละครั้ง บุคคลนั้นต้องรายงานถึงจำนวนหลักทรัพย์ในทุกร้อยละ ๕ ดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการ กสท. ทุกครั้งที่ได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ ....” มาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่งซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลใดเสนอซื้อหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นผลให้ตนได้มาหรือเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ถึงร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการ ให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์ เพื่อครอบงำกิจการ...” และมาตรา ๒๔๗ วรรคสองซึ่งบัญญัติว่า “การเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการตามวรรคหนึ่งให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ กสท. ประกาศกำหนด ในการนี้คณะกรรมการ กสท. จะกำหนดให้บุคคลดังกล่าวจัดทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ก็ได้” ประกอบกับเลขาธิการ กสท. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ แจงข้อมูลต่อประธานอนุกรรมการตรวจสอบว่า “ในการพิจารณาหน้าที่ตามมาตรา ๒๔๖ และ ๒๔๗

แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น การได้มาหรือจำหน่ายไป ซึ่งหลักทรัพย์อันเป็นผลให้เกิดหน้าที่รายงานตามมาตรา ๒๔๖ และทำคำเสนอซื้อตามมาตรา ๒๔๗ นั้น เป็นการกำกับดูแลการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์ในกิจการ ไม่ว่าธุรกรรมนั้นจะเป็น การให้เปล่าหรือการซื้อขายในราคาใด หากเป็นการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์ในสัดส่วนที่ กฎหมายกำหนดก็จะมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบ (กรณีฝ่าฝืน) ไม่แตกต่างกัน ข้อมูลเกี่ยวกับการ ชำระราคาจึงไม่ใช่สาระสำคัญในแง่ของบทบัญญัติดังกล่าวตามมาตรา ๒๔๖-๒ จึงไม่ใช่หลักฐานแสดงการโอนกรรมสิทธิ์ในหุ้นจำนวนที่รายงาน ดังนั้น ในปัญหาว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีพฤติการณ์คงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ป หรือไม่ ต้องวินิจฉัยจากพฤติการณ์ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ถึง ที่ ๕ ตั้งแต่มีการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ป การโอนหุ้นระหว่างกัน และการถือครองหุ้น ตั้งแต่มีการโอนจนขายหุ้นให้แก่กองทุนเทมาเส็กเป็นสำคัญ ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๐ ได้ยกหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ ในโอกาสที่ ผู้คัดค้านที่ ๕ แต่งงานและครบรอบวันเกิด ๑ ปีของบุตรผู้คัดค้านที่ ๕ โดยทำการซื้อขาย ผ่านตลาดหลักทรัพย์จากหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีของนางสาวดวงตา วงศ์ภักดี หุ้นจำนวนนี้ กับหุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๕ มีอยู่เดิม คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ชัดเจนว่า เป็นหุ้นที่ถือไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความรับว่า ในปี ๒๕๔๒ ซึ่งซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ปหุ้นละ ๑๕ บาท จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้นนั้น ผู้คัดค้านที่ ๕

กับคู่สมรสมีทรัพย์สินมูลค่ามากกว่า ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่การใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนเป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ซึ่งเป็นการลงทุนที่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่าจะทำกำไรให้ กลับใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ มาชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์เพื่อนำมาซื้อหุ้นเพิ่มทุนของผู้คัดค้านที่ ๕ พร้อมกับการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๓๒,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ข้ออ้างที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๑ มาซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ สัญญาจะจ่ายเงินจำนวน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ให้แก่คุณหญิงพจมาน ชินวัตร เมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบียกลับทำให้เป็นพิรุณ เพราะผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่จะใช้คำนำนามว่า “คุณหญิง” เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ที่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่าเป็นตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับใหม่ซึ่งทำขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๔๓ เนื่องจากได้รับแจ้งจากนางกาญจนาภา หงษ์เหิน ว่าตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับเดิมที่ระบุชื่อนางพจมาน ชินวัตร หายไป เป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผลให้น่าเชื่อ เพราะในทางไต่สวนปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังได้รับตั๋วสัญญาใช้เงินเนื่องจากการโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปและหุ้นบริษัทอื่นอีกหลายฉบับ แต่กลับหายไปจนเกิดข้อพิรุณฉบับเดียว เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟลิริชในราคาพาร์ ๑๐ บาท โดยใช้เงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระให้แก่บริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด เพื่อทำรายการซื้อหุ้นให้บริษัทแอมเฟลิริช เมื่อบริษัทหลักทรัพย์แอสเซทพลัส จำกัด ชำระค่าขายหุ้นซึ่งหักค่านายหน้าแล้วเป็นเงิน ๓๒๗,๔๓๘,๗๘๐ บาท ก็นำเงินดังกล่าวเข้าฝากในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับการ

โอนหุ้นซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถืออยู่ในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๓๒,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งขณะนั้นเป็นบุตรคนเดียวที่บรรลุนิติภาวะแล้วในราคาพาร์ ๑๐ บาท จำนวน ๓๐,๙๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตั๋วสัญญาใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ยให้ ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งรับโอนหุ้นไว้รวม ๗๓,๓๗๕,๐๐๐ หุ้น ได้รายงานตามแบบ ๒๔๖-๒ ต่อสำนักงาน กสท. เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ และรายงานแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๓ ว่า จำนวนหุ้นที่รับโอนดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๙ ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เห็นได้ว่า หากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จะโอนหุ้นให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ มากกว่านี้ก็จะทำให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ถือหลักทรัพย์ถึงร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๗ บัญญัติให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ และคณะกรรมการ กสท. จะกำหนดให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จัดทำข้อเสนอซื้อหลักทรัพย์ก็ได้ เชื่อว่าด้วยเหตุนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จึงต้องโอนหุ้นที่เหลืออีกจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และ ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ตามลำดับ ให้แก่บุคคลใกล้ชิดที่ตนไว้วางใจคือผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เมตตาขายหุ้น จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ในราคาพาร์ ๑๐ บาท เพื่อให้ผู้คัดค้านที่ ๕ มีหุ้นรวมกับหุ้นที่มีอยู่เดิมแล้วเป็นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น แต่ผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความรับว่าในปี ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๕ และคู่สมรสมีทรัพย์สินอาจจะมีถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ ,๐๐๐ บาท ก็มีได้ชำระค่าหุ้นในราคาพาร์ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ กลับออกตั๋วสัญญาใช้เงินจำนวน ๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท

สัญญาจะใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่นเดียวกับตัวสัญญาใช้เงินที่อ้างว่าชำระหนี้เงินยืมไปซื้อหุ้นเพิ่มทุน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๔ เบิกความว่า ขอซื้อหุ้นจากผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น เพื่อเก็บไว้เป็นทุนในอนาคต โดยซื้อตามกำลังเงินที่มีอยู่ แต่ผู้คัดค้านที่ ๔ ก็มีได้ชำระเงินค่าหุ้นในราคาพาร์ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา คงออกตัวสัญญาใช้เงินไว้เช่นเดียวกัน

นอกจากหุ้นบริษัทชินคอร์ปแล้ว ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน ๙,๔๔๕,๙๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หุ้นบริษัทไทยคม จำนวน ๓,๗๑๓,๓๙๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หุ้นธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้น จำนวน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ออกตัวสัญญาใช้เงิน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๔,๖๒๑,๕๙๘,๘๔๐ บาท สัญญาจะใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ย ต่อมาวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ หลังจากที่บริษัทชินคอร์ปเปลี่ยนมูลค่าหุ้นเป็นพาร์ ๑ บาท ทำให้ผู้ถือหุ้นมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่า และผู้คัดค้านที่ ๓ บรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาพาร์ ๑ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ โดยผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินที่อ้างว่าได้รับในโอกาสวันเกิดจากผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้เรียกเก็บเงินตามตัวสัญญาใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ จนเมื่อมีการจ่ายเงินปันผลของบริษัทชินคอร์ปโดยได้ความจากนายอเนก พนาอภิชน ผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านการเงินและบัญชี

ว่า ภายหลังกปี ๒๕๔๐ บริษัทชินคอร์ปงดจ่ายเงินปันผล มาเริ่มจ่ายเงินปันผลในปี ๒๕๔๖ ปีละ ๒ งวด เงินปันผลงวดแรกเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ จากหุ้นที่โอนมาจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๕ ชื่อหุ้นเพิ่มทุนโดยใช้เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จ่ายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ และบริษัทแอมเฟิลริช เป็นเงิน ๑๖๕,๑๒๗,๕๐๐ บาท ๑๖๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๑๕๑,๓๕๓,๐๖๗ บาท และ ๑๔๘,๑๔๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เมื่อได้รับเงินปันผลงวดแรก ผู้คัดค้านที่ ๔ และที่ ๕ ก็เริ่มชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตามรายการชำระเงินค่าหุ้นเอกสารหมายเลข ค.๑๕๐ และ ค.๑๔๓ ตามลำดับ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทชินคอร์ปจ่ายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๓ ยังใช้เงินปันผลที่ได้รับมาจำนวน ๔๘๕,๘๒๙,๘๐๐ บาท ไปจ่ายเป็นค่าซื้อหุ้นบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ๕ บริษัท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ขายให้แก่บริษัทวินมาร์ค จำกัด คินมาจากบริษัทวินมาร์ค จำกัด สำหรับผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเริ่มชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก่อนที่จะได้รับเงินปันผลในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ก็เปิดเผยความลับว่า นำเงินที่ได้จากการขายหุ้นธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่รับโอนมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ มาชำระ และเมื่อได้รับเงินปันผลจากบริษัทชินคอร์ปแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ยังทยอยโอนเงินเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏตามรายการชำระเงินเอกสารหมายเลข ค.๑๔๓ สำหรับผู้คัดค้านที่ ๔ ซึ่งอ้างว่าได้รับเงินปันผลรวม ๖ งวด เป็นเงิน ๙๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อได้รับเงินปันผลงวดแรกจำนวน

๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คชำระให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด เงินปันผลงวดที่ ๒ จำนวน ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่เลขานุการเขียนตัวเลขในเช็คผิดจึงแก้ไขไปจาก ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินปันผลงวดที่ ๒ ที่เหลืออีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้ส่งจ่ายเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการคืนเงินที่ฝากผู้คัดค้านที่ ๓ ชื่อนาฬิกาจากต่างประเทศ ส่วนเงินปันผลงวดที่ ๓ ถึงที่ ๖ ได้ส่งจ่ายเช็ครวม ๔๔ ฉบับ เป็นการส่งจ่ายเข้าบัญชีธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๔ จำนวน ๒ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท เช็คอีก ๔๒ ฉบับเป็นเช็คเบิกเงินสดรวม ๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำมาตกแต่งบ้าน ทำสวน สนามฟุตบอล และสระว่ายน้ำ ประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อทองคำแท่ง ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อเครื่องเพชรและเครื่องประดับ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อเงินตราต่างประเทศ ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสำรองไว้ที่บ้าน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีได้ส่งเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้คัดค้านที่ ๔ ไม่มีหลักฐานใดที่เกี่ยวกับการใช้เงินสดจำนวนมากถึง ๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทมาแสดง ข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๔ จึงรับฟังไม่ได้ พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ดังได้วินิจฉัยมาเป็นเหตุผลประการหนึ่งให้เชื่อว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นเพิ่มทุนบริษัทชินคอร์ป ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ ไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และรับเงินปันผลในหุ้นดังกล่าวจากบริษัทชินคอร์ปไว้แทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑

ส่วนข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า คตส. ดำเนินการ
สองมาตรฐาน นอกจากให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีจากผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว
กลับกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องยังคงถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปในหุ้นจำนวนเดียวกันเป็นคดีนี้อีก
เห็นว่า การให้เรียกเก็บภาษีอากรจากผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ที่ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปจากบริษัท
แอมเฟลิริชเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรอันเป็นกฎหมายพิเศษ
ที่กำหนดให้ผู้มีเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่ประมวลรัษฎากรกำหนด นอกจากนี้มาตรา ๖๑ แห่งประมวลรัษฎากรก็
บัญญัติหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้ว่า บุคคลใดมีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ
แสดงว่า (๑) เป็นเจ้าของทรัพย์สินอันระบุไว้ในหนังสือสำคัญและทรัพย์สินก่อให้เกิดเงินได้พึง
ประเมิน หรือ (๒) เป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมินโดยหนังสือสำคัญเช่นว่านั้น เจ้าพนักงานประเมิน
มีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมดจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ การดำเนินการทาง
ภาษีอากรกับผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จึงเป็นการดำเนินการตามหลักการแห่งประมวลรัษฎากร
ส่วนการกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องร่ำรวยผิดปกติในคดีนี้เป็นการดำเนินการกับเจ้าของที่แท้จริง
ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับความรับผิดทางภาษีอากร โดยมีหลักกฎหมายในการ
พิจารณาที่แตกต่างกัน ข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับบริษัทแอมเฟลิริชซึ่งมีสถานที่ติดต่ออยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ได้รับโอนหุ้น
บริษัทชินคอร์ปจากผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ จำนวน ๓๒,๗๒๐,๐๐๐ หุ้น โดย
ใช้เงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระราคาแทนบริษัทแอมเฟลิริช ในวันเดียวกัน

ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ให้นางกาญจนาภา หงษ์เหิน เข้าเป็นกรรมการในบริษัทแอมเฟลริชร่วมกับ นายเลา วี เตียง ซึ่งเป็นกรรมการอยู่เดิม และในวันดังกล่าวบริษัทแอมเฟลริชโดยนายเลา วี เตียง และนางกาญจนาภา หงษ์เหิน ในฐานะกรรมการบริษัทได้เปิดบัญชีที่ธนาคารยูบีเอส เอจี ที่ประเทศสิงคโปร์ บัญชีเลขที่ ๑๑๙๔๔๙ โดยมีเงื่อนไขว่า “ผู้มีอำนาจเบิกถอนแต่ผู้เดียวคือ ดร.ที.ชินวัตร” จากการตรวจสอบของคณะอนุกรรมการไต่สวนปรากฏว่านับตั้งแต่วันเปิดบัญชี จนถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๖ ก่อนที่บริษัทแอมเฟลริชจะได้รับเงินปันผลจากบริษัทชินคอร์ปมีเงิน โอนเข้าบัญชีของบริษัทแอมเฟลริชหลายครั้งคิดเป็นเงินไทยประมาณ ๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ นางกาญจนาภา หงษ์เหิน ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบว่า จำไม่ได้ว่าเป็นเงินของ ใครที่นำมาชำระค่าใช้จ่าย เพราะบริษัทแอมเฟลริชไม่ได้ประกอบกิจการใดจึงไม่มีการทำบัญชี แต่ต่อมาบริษัทแอมเฟลริชได้รับเงินปันผลจากบริษัทชินคอร์ปในปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ และงวดแรก ของปี ๒๕๔๘ ในเดือนเมษายน ๒๕๔๘ รวม ๕ งวด รวมเป็นเงินมากกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาก็ยังเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินของบริษัทแอมเฟลริชแต่ผู้เดียว ผู้คัดค้านที่ ๒ และ ที่ ๓ ในฐานะกรรมการบริษัทแอมเฟลริชเพิ่งทำการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินในบัญชี ของบริษัทแอมเฟลริชในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ได้ขายหุ้นบริษัทแอมเฟลริชให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทั้งที่ผู้ถูก กล่าวหายังเป็นผู้มีอำนาจแต่ผู้เดียวในการเบิกถอนเงินจากบัญชีของบริษัทต่อมาอีกถึง ๔ ปีเศษ ประกอบกับราคาที่อ้างว่าซื้อขายกัน ๑ ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกเรียกเก็บค่าหุ้น ๑ หุ้น ทั้งที่การขายหุ้น ๑ หุ้น ดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ซื้อได้ไปซึ่งหุ้นของบริษัทชินคอร์ปจำนวนหุ้น

ในปี ๒๕๔๓ ถึงจำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น โดยชำระเงินเพียง ๑ ดอลลาร์สหรัฐนั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่ไม่มีเหตุผลให้รับฟัง

สำหรับบริษัทวินมาร์คนั้น คดีนี้ผู้ร้องบรรยายคำร้องว่า หุ้นบริษัทชินคอร์ปซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ใช้ชื่อผู้อื่นถือไว้แทนมีจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น แยกเป็นหุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๒ รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ และบริษัทแอมเฟลิริชรวม ๔๕๘,๕๕๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๓ รับโอนจากผู้คัดค้านที่ ๒ และบริษัทแอมเฟลิริชรวม ๖๐๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๔ รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และหุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ชื่อหุ้นเพิ่มทุนโดยใช้เงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ กับหุ้นที่รับโอนจากผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๓๓๖,๓๔๐,๑๕๐ หุ้น กับมีคำขอให้รับเงินที่ได้จากการขายหุ้นและเงินปันผลตามหุ้นจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้นดังกล่าว ส่วนที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องว่าผลการตรวจสอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงาน กสท.รับฟังได้ว่า บริษัทวินมาร์ค จำกัด เป็นนิติบุคคลที่อำพรางการถือหุ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น จำนวนหุ้นที่บรรยายไว้ไม่รวมอยู่ในยอดรวมของหุ้นที่มีคำขอให้รับคดีนี้ กรณีจึงไม่มีเหตุต้องวินิจฉัยในคดีนี้ว่า บริษัทวินมาร์คเป็นนิติบุคคลที่อำพรางการถือหุ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ หรือไม่

สำหรับการบริหารจัดการบริษัทชินคอร์ปภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปแล้ว ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีว่า บริษัทชินคอร์ปเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีความมั่นคงและมีผู้บริหารมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถอยู่แล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มิได้เป็นกรรมการบริษัทชินคอร์ปจึงไม่จำเป็นต้องเข้าบริหารจัดการด้วยตนเอง แต่

ได้มอบฉันทะให้บุคคลอื่นเข้าประชุมผู้ถือหุ้นแทนทุกครั้งนั้น ตามรายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของ บริษัทชินคอร์ปปรากฏว่า บริษัทมีสินทรัพย์รวม ๓๗,๘๗๙,๐๙๖,๓๑๘ บาท บริษัทประกอบธุรกิจ โดยการเข้าไปลงทุนและมีส่วนร่วมในการบริหารในบริษัทที่ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมการสื่อสาร โทรคมนาคม โดยในสายธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคมไร้สายบริษัทที่สำคัญได้แก่บริษัทเอไอเอส ประกอบธุรกิจให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในย่านความถี่ ๙๐๐ เมกะเฮิรตซ์ โดยได้รับ สัมปทานจาก ทศท. มีทุนจดทะเบียน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เรียกชำระแล้ว ๒,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทชินคอร์ปถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๕๐ บริษัทดีพีซีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ดิจิทัล GSM ๑๘๐๐ โดยได้รับสัมปทานจาก กสท. มีทุนจดทะเบียน ๘,๖๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เรียกชำระแล้ว ๘,๕๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทชินคอร์ปถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ ๔๗.๕๕ เทเลคอมมาเลเซียถือหุ้น ในสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๙๙ ในสายธุรกิจสื่อสารดาวเทียมและธุรกิจต่างประเทศบริษัทที่สำคัญ ได้แก่ บริษัทไทยคมประกอบธุรกิจให้บริการโทรคมนาคมผ่านดาวเทียมภายใต้สัญญาสัมปทาน ระหว่างบริษัทชินคอร์ปกับกระทรวงคมนาคมมีทุนจดทะเบียน ๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เรียกชำระแล้ว ๔,๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทชินคอร์ปถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมในสัดส่วนร้อยละ ๕๑.๕๓ ตามเอกสารสรุปการโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปหมาย ค.๑๔๔ ปรากฏว่า หลังจากบริษัทชินคอร์ป เพิ่มทุนในปี ๒๕๕๒ และก่อนโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปไปยังบริษัทแอมเฟิลริช กับผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้น จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น (ร้อยละ ๒๕) และ ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น (ร้อยละ ๒๓.๗๕) ตามลำดับ รวมกันเป็นสัดส่วนของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงร้อยละ ๔๘.๗๕ เมื่อรวมกับหุ้น จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๕ ใช้เงินจากบัญชีธนาคารของ

ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อหุ้นเพิ่มทุนด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีสิทธิออกเสียงรวมกันทั้งทางตรงและทางอ้อมเกินกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ถือเป็นผู้มีอำนาจในการควบคุมนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทชินคอร์ป รวมทั้งอำนาจในการแต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการ ตามรายงานประจำปี ๒๕๔๓ ของบริษัทชินคอร์ปปรากฏว่า คณะกรรมการของบริษัทมีกรรมการ ๘ คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ๖ คน ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ร่วมเป็นกรรมการด้วย ในคณะกรรมการทั้ง ๘ คน มีผู้คัดค้านที่ ๕ ซึ่งเป็นประธานกรรมการเท่านั้นที่ถือหุ้นในบริษัทชินคอร์ป ส่วนรองประธานกรรมการและกรรมการอีก ๖ คน ไม่มีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทชินคอร์ป แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ควบคุมนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทชินคอร์ปผ่านทางคณะกรรมการที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ แต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการไว้ในปี ๒๕๔๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว ตามรายงานประจำปี ๒๕๔๔ ของบริษัทชินคอร์ปก็ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการของบริษัท ๘ คน โดยกรรมการในปี ๒๕๔๓ พ้นจากตำแหน่ง ๑ คน แต่งตั้งใหม่ในปี ๒๕๔๔ อีก ๒ คน กรรมการที่แต่งตั้งใหม่มีผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปคนเดียวคือนายนิวัฒน์ บุญทรง โดยถือหุ้นในสัดส่วนเพียงร้อยละ ๐.๐๐๔๗ แสดงว่าการควบคุมนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทชินคอร์ปยังคงอยู่ที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ผ่านทางคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้รับนโยบายตลอดมา ตามรายงานประจำปี ๒๕๔๔ ถึง ๒๕๔๗ ของบริษัทชินคอร์ปปรากฏว่า บริษัทชินคอร์ปมีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหลายประการ เช่น ปี ๒๕๔๔ ได้จัดโครงสร้างการถือหุ้นในกิจการโทรคมนาคมไร้สายโดยการ

ซื้อหุ้นให้บริษัทเอไอเอสเข้าถือหุ้นในบริษัทดีพีซีเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนร้อยละ ๙๙.๑๗ บริษัทชินคอร์ปซื้อหุ้นบริษัทไอทีวี จำกัด เพิ่มจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทำให้สัดส่วนการลงทุนของบริษัทชินคอร์ปเพิ่มเป็นร้อยละ ๗๗.๔๘ ปี ๒๕๔๕ บริษัทไอทีวี จำกัด เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยออกหุ้นสามัญขายให้นักลงทุนทั่วไป และบริษัทชินคอร์ปนำหุ้นบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) บางส่วนออกขาย ทำให้สัดส่วนการลงทุนลดลงเหลือร้อยละ ๕๕.๕๓ ปี ๒๕๔๖ บริษัทชินคอร์ปร่วมกับบริษัทแอร์เอเชีย จำกัด จากประเทศมาเลเซีย ก่อตั้งบริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด ในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ และ ๔๙ ตามลำดับ และร่วมกับธนาคารดีพีเอส ประเทศสิงคโปร์ก่อตั้งบริษัทแคปปิตอลโอเค จำกัด เพื่อดำเนินธุรกิจการให้สินเชื่อส่วนบุคคล โดยลงทุนในสัดส่วนร้อยละ ๖๐ และ ๔๐ ตามลำดับ ปี ๒๕๔๘ บริษัทไทยคมเพิ่มทุนโดยเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่นักลงทุนสถาบันและนักลงทุนรายย่อยรวม ๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๕.๓๐ บาท ทำให้สัดส่วนการลงทุนของบริษัทชินคอร์ปในบริษัทไทยคมลดลงเหลือร้อยละ ๔๑.๓๔ การจัดโครงสร้างการถือหุ้น การซื้อหุ้นเพิ่ม และการลงทุนในธุรกิจใหม่ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงย่อมไม่ใช่การตัดสินใจของกรรมการซึ่งมิได้มีส่วนได้เสียในความเสี่ยงนั้นด้วย ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มิได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงใดว่าได้ร่วมบริหารจัดการบริษัทชินคอร์ป ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นจำนวนมาก การที่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบฉันทะให้บุคคลอื่นเข้าร่วมประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีของบริษัทชินคอร์ป ประจำปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๘ ปีละครั้ง ตามเอกสารหมาย ค.๒๘ ไม่เป็นข้อสนับสนุนว่าผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ ส่วนการรวบรวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปขายให้แก่กลุ่ม 테마เส็กนั้น

ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ เบิกความว่า ตกลงขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่มเทมาเส็กด้วยตนเอง ในฐานะเจ้าของหุ้น โดยผู้คัดค้านที่ ๕ เบิกความว่า เมื่อกลางเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ตัวแทนของกลุ่มเทมาเส็กมาติดต่อขอซื้อหุ้นบริษัทชินคอร์ปจากกลุ่มชินวัตรและตามมาพงศ์ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพื่อจะมีอำนาจบริหารจัดการบริษัทชินคอร์ป ผู้คัดค้านที่ ๕ ตัดสินใจจะขาย จึงแจ้งให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ทราบ และแจ้งให้ผู้คัดค้านที่ ๔ ทราบเมื่อกลางเดือนมกราคม ๒๕๔๙ เหตุที่ผู้คัดค้านที่ ๕ ต้องการขายหุ้นเพราะอายุมากแล้ว การบริหารงานในบริษัทชินคอร์ปต่อไปจะลำบากเพราะจะต้องลงทุนในโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๓G เกือบแสนล้านบาทนั้น เห็นว่า ตามเอกสารสรุปการโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปหมาย ค.๑๔๔ ปรากฏว่า กลุ่มตามมาพงศ์มีผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปอยู่ร้อยละ ๑๓.๗๗ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๖ ถือหุ้นอยู่เพียง ๑๕๙,๖๐๐ หุ้น หากกลุ่มเทมาเส็กต้องการซื้อหุ้นบริษัทชินคอร์ปเพื่อจะมีอำนาจบริหารจัดการบริษัทก็น่าที่ต้องติดต่อซื้อจากกลุ่มชินวัตรซึ่งผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ถือหุ้นอยู่รวมกันถึงร้อยละ ๓๕.๔๔ การลงทุนโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๓G ก็ปรากฏข้อเท็จจริงจากรายงานประจำปี ๒๕๔๖ ของบริษัทชินคอร์ปในสายธุรกิจโทรคมนาคมไว้สายว่า บริษัทเอไอเอสมีแนวโน้มที่จะพัฒนาเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิทัล GSM ในปัจจุบันเพื่อปรับเปลี่ยนให้รองรับกับเทคโนโลยี ๓G โดยการปรับปรุงระบบชุมสายและระบบสื่อสารสัญญาณเดิมที่มีอยู่ และรายงานประจำปี ๒๕๔๘ ของบริษัทชินคอร์ปเรื่องแนวโน้มตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ในปี ๒๕๔๙ ว่า บริษัทเอไอเอสเห็นว่าแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรมในอนาคตจะมีการพัฒนาไปสู่โทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ ๓ หรือ ๓G ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีความสามารถในการรับส่งสัญญาณ ซึ่งบริษัทเอไอเอสมีความสนใจและ

ความพร้อมทั้งในด้านเงินลงทุนและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาไปสู่การให้บริการ ๓G ต่อผู้บริโภคในประเทศไทย ข้ออ้างในการขายหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงรับฟังไม่ได้ ทั้งในข้อเท็จจริงเรื่องการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่มเทมาเส็กนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้ยืนยันไว้ในเอกสารท้ายคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาหมายเลข ค.๓๒ แผ่นที่ ๔๒๘ ถึง ๔๓๐ เรื่อง “ขายหุ้น ชินคอร์ปไม่ได้ขายชาติ ไม่ได้ขายดาวเทียม” ว่า “ในส่วนหุ้นของบริษัทชินคอร์ปมีการเตรียมการขายหุ้นและการเจรจาขายหุ้นต่อเนื่องมานานนับปีและมีกลุ่มผู้สนใจเสนอซื้อหุ้นหลายราย ก่อนที่จะตัดสินใจดำเนินการขายในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙” เป็นพิรุฐว่า ผู้ที่เจรจาและตกลงขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่มเทมาเส็กคือผู้ถูกกล่าวหา มิใช่ผู้คัดค้านที่ ๕ องค์กรและผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังคงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ตามคำร้องในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระ

ปัญหาต่อไปมีว่า การที่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ สำหรับกิจการโทรคมนาคม โดยคณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบให้คู่สัญญาภาคเอกชนที่ทำสัญญาสัมปทานในการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องจ่ายค่าสัมปทานให้แก่หน่วยงานภาครัฐที่เป็นคู่สัญญาต้องชำระภาษีสรรพสามิตให้แก่กรมสรรพสามิตตามประกาศ

กระทรวงการคลังที่ออกตามความในพระราชกำหนดดังกล่าว แต่ให้คู่สัญญาภาคเอกชนนำภาษี
สรรพสามิตที่เสียให้แก่กรมสรรพสามิตมาหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงาน
ภาครัฐได้ นั้น เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปหรือไม่ ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหา กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับผู้บริหารระดับสูงของ ทศท. และ กสท. ได้ประชุมหารือ
ร่วมกัน โดยมีแนวคิดที่จะแปรสภาพ ทศท. และ กสท. เป็นบริษัทโทรคมนาคม จำกัด บริษัท
บริหารสัญญาร่วมการงาน จำกัด บริษัทไปรษณีย์ จำกัด และกำหนดให้กระทรวงการคลังเป็น
ผู้ถือหุ้นทั้งสามบริษัท รวมทั้งหาแนวทางในการนำระบบภาษีสรรพสามิตมาใช้กับธุรกิจ
โทรคมนาคม ส่งผลให้กระทรวงคมนาคมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกิจการร่วมค้าขึ้น
เพื่อพิจารณาทรัพย์สิน หนี้สินและภาระผูกพันที่ ทศท. และ กสท. มีอยู่ทั้งหมด คณะกรรมการ
บริหารกิจการร่วมค้ามีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานชุดใหม่ขึ้น เพื่อพิจารณาโอนทรัพย์สิน หนี้สินและ
ภาระผูกพันของ ทศท. และ กสท. ที่จะโอนไปยังบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่ รวมทั้งความเป็นไปได้ในการ
นำระบบภาษีสรรพสามิตมาใช้กับกิจการโทรคมนาคม ในที่สุดคณะกรรมการชุดนั้นเสนอ
ความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารกิจการร่วมค้าว่า ในการแปลงส่วนแบ่งรายได้ของหน่วยงาน
ภาครัฐเป็นภาษีสรรพสามิตจะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่วนหลักเกณฑ์และ
ผลกระทบจากการแปรรูป ทศท. กับ กสท. ต้องเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอย่าง
รอบคอบ หลังจากนั้นจึงมีการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับออกมาใช้บังคับ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า
การตราพระราชกำหนดดังกล่าวรวมถึงการออกประกาศกระทรวงการคลังกำหนดอัตราภาษี

สรรพสามิตที่หน่วยงานภาคเอกชนต้องเสียให้แก่กรมสรรพสามิต และการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ภาคเอกชนที่ทำสัญญาสัมปทานกับหน่วยงานของรัฐต้องชำระภาษีสรรพสามิตให้แก่กรมสรรพสามิต แต่ให้นำภาษีที่ชำระแล้วตลอดทั้งปีไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงานของรัฐเป็นการกีดกันลิดรอนอำนาจของ กทข. มิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม ทั้งยังเป็นการขัดขวางมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจโทรคมนาคมรายใหม่เข้าแข่งขันในการประกอบธุรกิจได้อย่างเต็มที่ เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครืออย่างมาก ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาทั้งสองข้อดังกล่าวไปพร้อมกัน ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของนายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ รองประธานมูลนิธิสถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือเรียกโดยย่อว่า ทีดีอาร์ไอว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นมีมติเห็นชอบกับแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม รวมทั้งการแปรรูป ทศท. และ กสท. โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นกำกับดูแล ต่อมาวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงคมนาคมเสนอแผนในการแปรรูป ทศท. และ กสท. โดยกำหนดโครงสร้างการแปรรูปสัญญาร่วมการงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนเพื่อเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจโทรคมนาคมอย่างเสรี ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการโทรคมนาคม ในวันนั้นเองกระทรวงคมนาคมได้ว่าจ้างบริษัท ๓ รายศึกษาแนวทางในการแปรรูป ทศท. และ กสท. เพื่อเสนอความเห็นต่อกระทรวงคมนาคม ในระยะนั้นเองคณะกรรมการกำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ประชุมและมีมติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้ด้วย แต่ปรากฏว่าความเห็นของบริษัทที่ปรึกษา

ทั้งสามบริษัทกับความเห็นของคณะอนุกรรมการชุดดังกล่าวแตกต่างกันบางส่วน คณะกรรมการ
กำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจจึงมีมติให้ว่าจ้างที่ติอาร์ไอศึกษาและเสนอความเห็นต่อ
กระทรวงการคลัง พยานกับนายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ และนักวิชาการอีกสิบกว่าคนได้
ร่วมกันศึกษาอยู่หลายเดือนแล้วมีความเห็นว่าการแปรหรือไม่แปรสัญญาสัมปทานหรือกล่าว
อีกนัยหนึ่งว่าการแก้ไขสัญญาสัมปทานต้องเป็นไปตามความสมัครใจของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย
โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่แต่ละฝ่ายจะได้รับจากการแปรหรือไม่แปรสัญญาสัมปทานว่าแตกต่าง
กันหรือไม่ เพราะไม่มีเหตุผลที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประโยชน์เพิ่มมากขึ้นจากการ
แปรสัญญาสัมปทาน ส่วนการที่คณะรัฐมนตรีชุดที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตรา
พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว รวมทั้งออกประกาศกระทรวงการคลังกำหนดอัตราภาษี
สรรพสามิตสำหรับกิจการโทรคมนาคม ตลอดจนการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ภาคเอกชน
ที่ประกอบธุรกิจในด้านกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเสียภาษีสรรพสามิตให้แก่กรมสรรพสามิตนำภาษี
ดังกล่าวไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงานของรัฐ พยานปากนี้เบิกความว่า
หลักการและเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหากับคณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวดำเนินการเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกัน
อยู่ในตัว เพราะการที่คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ย่อมเป็นเหตุผลที่แสดงว่า
ประสงค์จะหารายได้เข้ารัฐ แต่การที่คณะรัฐมนตรีชุดนั้นยอมให้ภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจใน
ด้านกิจการโทรคมนาคมซึ่งเสียภาษีสรรพสามิต สามารถนำภาษีที่ชำระให้แก่กรมสรรพสามิต

ไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงานของรัฐได้จึงขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับอย่างเห็นได้ชัด พยานปากนี้ยังเบิกความต่อไปอีกว่า กิจการโทรคมนาคมถือเป็นกิจการที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างมาก นอกจากไม่ควรเก็บภาษีสรรพสามิตแล้ว ยังควรสนับสนุนให้แพร่หลายยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่ กทช. มีมติให้จัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง เพื่อนำเงินไปอุดหนุนให้มีการให้บริการโทรคมนาคมในพื้นที่ห่างไกลให้เกิดประโยชน์แก่สังคมด้วย คำเบิกความของพยานปากนี้เชื่อมกับคำเบิกความของนายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นพยานของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน ที่ยอมรับว่า การใช้โทรศัพท์ติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนที่อยู่ในประเทศเดียวกันหรือการติดต่อระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่รัฐควรให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพราะสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปมาหากันด้วย การใช้โทรศัพท์ติดต่อสื่อสารถึงกันจึงเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบัน ไม่ใช่สิ่งที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ยังให้ความเห็นตรงกับความเห็นของนายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ว่า หากเก็บภาษีสรรพสามิตในสินค้าหรือธุรกิจประเภทใด ย่อมเป็นการผลักรถในเรื่องภาษีสรรพสามิตให้ตกอยู่กับประชาชนผู้บริโภคสินค้าหรือผู้ใช้บริการธุรกิจนั้น ๆ พยานทั้งสองปากเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องภาษีสรรพสามิต เพราะนายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสรรพสามิตมาก่อน ส่วนนายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ เป็นผู้ทำงานวิจัยทั้งส่วนบุคคลและร่วมกับกลุ่มนักวิชาการมาเป็นเวลาถึง ๑๔ ปี มีผลงานวิจัยมากกว่า ๑๐๐ เรื่อง คำเบิกความของพยานทั้งสองปากมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ เมื่อคำนึงถึง

เจตนากรณีในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับและประกาศกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวกับมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้ว เห็นได้ว่า การที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินการให้ภาคเอกชนผู้ให้บริการโทรศัพท์ที่เสียภาษีสรรพสามิตสามารถนำภาษีไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่ ทศท. และ กสท. ย่อมขัดแย้งกับเจตนากรณีในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับอย่างเห็นได้ชัด เพราะหากรัฐประสงค์จะเก็บภาษีสรรพสามิตจากการให้บริการโทรศัพท์เพื่อหารายได้เข้าสู่ประเทศจริง ก็ไม่มีเหตุผลที่จะยอมให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์ที่ทำสัญญาสัมปทานกับ ทศท. หรือ กสท. นำภาษีที่เสียไปหักออกจากค่าสัมปทานได้ ตรงกันข้ามการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเช่นนี้ย่อมส่งผลให้ ทศท. ซึ่งทำสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่กับบริษัทเอไอเอสอ่อนแอลง เพราะนอกจาก ทศท. จะได้รับค่าสัมปทานจากบริษัทเอไอเอสน้อยกว่าเดิม เนื่องจากต้องหักค่าสัมปทานบางส่วนไปชดเชยค่าภาษีสรรพสามิตที่บริษัทเอไอเอสเสียไปแล้ว หาก ทศท. ไปขอรับใบอนุญาตจาก กทช. เป็นผู้รับสัมปทานที่ถือใบอนุญาต ทศท. ก็ต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามประกาศกระทรวงการคลังฉบับนั้นด้วย ทั้งที่ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระหว่าง ทศท. กับบริษัทเอไอเอสเอกสารหมายเลข ร.๒๖๔ ให้สิทธิพิเศษแก่บริษัทเอไอเอสหลายประการ ทั้งในเรื่องการใช้ทรัพย์สินและเครื่องอุปกรณ์ซึ่งเป็นของ ทศท. ได้ตลอดระยะเวลาในสัญญา รวมไปถึงการประกอบธุรกิจในขณะที่ผูกขาดแต่ผู้เดียวด้วย ในสัญญาฉบับนั้นจึงระบุไว้ในข้อที่ ๓๐ ให้บริษัทเอไอเอสเสียค่าสัมปทานให้แก่ ทศท. ในอัตราก้าวหน้า โดยปรับเพิ่มค่าสัมปทานทุกกรอบระยะเวลา ๕ ปี ในขณะที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นผลให้บริษัทเอไอเอส

สามารถหักภาษีสรรพสามิตออกจากค่าสัมปทานได้เป็นช่วงเวลาที่บริษัทเอไอเอสต้องชำระค่าสัมปทานให้แก่ ทศท. ในอัตราร้อยละ ๒๕ ก่อนหักค่าใช้จ่ายหรือภาษี เมื่อบริษัทเอไอเอสต้องเสียภาษีให้แก่กรมสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๑๐ หลังจากนำไปหักออกจากค่าสัมปทานแล้วทำให้ ทศท. ได้รับค่าสัมปทานจากบริษัทเอไอเอสในอัตราร้อยละ ๑๕ เท่านั้น นอกจากนี้ หากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กระทรวงการคลังออกประกาศกระทรวงการคลังเพิ่มอัตรากำหนดให้สูงขึ้นถึงร้อยละ ๒๕ บริษัทเอไอเอสซึ่งเสียภาษีแล้วก็สามารถนำไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระแก่ ทศท. ได้ แต่ ทศท. จะไม่ได้รับประโยชน์จากค่าสัมปทานเลย เพราะต้องนำไปหักเป็นค่าภาษีสรรพสามิตจนหมดสิ้น หากกรณีเป็นเช่นนี้ย่อมเห็นได้ว่าบริษัทเอไอเอสไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตเลย เพราะเอาค่าสัมปทานที่ ทศท. ได้รับไปหักออกจากภาษีจนครบถ้วน แต่ถ้า ทศท. ประสงค์จะขอใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจาก กทช. ทศท. ต้องเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๒๕ มติคณะรัฐมนตรีที่ออกมาเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสถานะและความมั่นคงของ ทศท. อย่างรุนแรง ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการโทรศัพท์รายใหม่ ซึ่งนอกจากต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคมให้แก่ กทช. แล้ว ยังต้องเสียภาษีสรรพสามิตด้วย ทั้งที่ผู้ประกอบการรายใหม่ยังไม่มีลูกค้าเลยหรือมีลูกค้าน้อยกว่าบริษัทเอไอเอสซึ่งครองตลาดอยู่ก่อนแล้ว การที่ผู้ประกอบการรายใหม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตกับค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคมให้แก่ กทช. เป็นผลให้ต้นทุนในการดำเนินการที่สูงกว่าบริษัทเอไอเอสอย่างมาก ทั้งที่ยังไม่มีลูกค้าเลยหรือมีลูกค้าน้อยกว่าบริษัทเอไอเอส จึงเป็นการยากที่ผู้ประกอบการรายใหม่จะเกิดขึ้นได้ ทั้งปรากฏจากรายงานประจำปี ๒๕๔๔ ของบริษัทชินคอร์ป

หัวข้อความเสี่ยงจากการมีคู่แข่งจากผู้ประกอบการรายใหม่ว่า “ในปี ๒๕๔๕ คาดว่าจะมีผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะขึ้นมาเป็นคู่แข่งในตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ บริษัทที่เออเรนจ์ จำกัด และบริษัทัททชิสัน ซีเอที ไวร์เลส มัลติมีเดีย จำกัด รวมทั้งระบบโทรศัพท์พีซีทีของบริษัทเทเลคอม เอเชีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งอาจมาทดแทนโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่อย่างไรก็ตามการแข่งขันจากผู้ให้บริการรายใหม่และบริการทดแทนในช่วง ๑ ถึง ๒ ปี ข้างหน้า อาจจะยังไม่มีผลกระทบต่อบริษัทเอไอเอสมากนัก เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหม่ยังต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการเข้าสู่ตลาด (Barrier to Entry) เช่น การสร้างฐานลูกค้าและเงินลงทุน การพัฒนาระบบเครือข่ายและช่องทางการตลาด” ดังนั้น การดำเนินการของคณะรัฐมนตรีที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรีในการมีมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและเป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ นายสิทธิชัย โภไคยอุดม ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายหลังการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเบิกความว่า พยานคิดคำนวณแล้วปรากฏว่ามีภาษีสรรพสามิตขาดหายไปรวมเป็นเงินถึง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมกับคณะรัฐมนตรีและมีมติดังกล่าวทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทชินคอร์ปซึ่งถือหุ้นอยู่ในบริษัทเอไอเอสถึงร้อยละ ๔๒.๙๐ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ และออกประกาศกระทรวงการคลังรวมทั้งมีมติคณะรัฐมนตรีให้นำภาษีสรรพสามิตหักออกจากค่าสัมปทานซึ่งเป็นการกีดกันผู้ประกอบการ

โทรคมนาคมรายใหม่ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปจนเป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหาย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความดังนี้ รูปคดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการลิดรอนอำนาจของ กทช. หรือไม่ อีกต่อไป

กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๖) ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่บริษัทเอไอเอส ข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัทเอไอเอสได้รับสัญญาให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก ทศท. เป็นระยะเวลา ๒๕ ปี นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ อันเป็นวันแรกที่เปิดกิจการ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๒๒๙ หน้า๙๑๐๘ - ๙๑๒๘ และ ๙๑๓๙ - ๙๑๔๕ ในการนี้บริษัทเอไอเอสต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ ทศท. ตามอัตราที่คิดจากรายได้และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทเอไอเอสพึงได้รับในรอบปีก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใดๆ ทั้งสิ้น แต่จำนวนเงินดังกล่าวจะต้องไม่น้อยไปกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำที่กำหนดในสัญญา สำหรับเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่คิดจากเงินรายได้ที่กำหนดเป็นอัตราก้าวหน้าตามช่วงของปีสัมปทาน ในปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๕ เป็นอัตราร้อยละ ๑๕ ปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ ปีที่ ๑๑ ถึงปีที่ ๑๕ ร้อยละ ๒๕ และปีที่ ๑๖ ถึงปีที่ ๒๕ ร้อยละ ๓๐ ในระยะเริ่มแรกนั้น บริษัทเอไอเอสได้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบจดทะเบียนหรือโปสเพด (Postpaid) ต่อมาปี ๒๕๔๒ บริษัทเอไอเอสได้รับอนุมัติจาก ทศท. ให้เปิดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า หรือพรีเพด (Prepaid) โดยใช้ชื่อทางการค้าว่า วันทูคอล และยังคงต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ ทศท. ตามจำนวนและอัตราที่

กำหนดในสัญญาร่วมการทำงาน ต่อมาวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสมีหนังสือขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด ให้แก่บริษัทเอไอเอส ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๒๘๒ เมื่อ ทศท. พิจารณาแล้ว ได้อนุมัติให้ลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดเป็นอัตราร้อยละ ๒๐ ของมูลค่าราคาหน้าบัตรเครดิตที่ตลอดอายุสัญญา และได้มีการทำบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญา อนุญาตให้ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปรากฏ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๒๙ หน้า ๙๑๔๙ - ๙๑๕๒ ทศท. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงาน กำกับดูแลการดำเนินงานตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยคณะกรรมการประสานงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในช่วงดำเนินการปรับลดอัตราส่วนแบ่ง รายได้โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดตามข้อกล่าวหาเป็นคณะกรรมการประสานงาน ที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งที่ ๒๔/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๔๗/๓, ๑๑๔๗/๔, ๑๑๕๑๐ และ ๑๑๕๑๑ แต่การดำเนินการปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แบบพรีเพด และการแก้ไขสัญญาโดยทำเป็นบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาในกรณีนี้ ไม่ได้ เสนอให้คณะกรรมการประสานงานดังกล่าวพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบเสียก่อน จึงมีข้อที่ จะต้องวินิจฉัยว่า การอนุมัติให้ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์ เคลื่อนที่แบบพรีเพดให้แก่บริษัทเอไอเอสเป็นการดำเนินการไปโดยชอบหรือเป็นการ เอื้อประโยชน์แก่บริษัทเอไอเอสตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ซึ่งในเรื่องนี้ปรากฏถึงความเป็นมาว่า

การดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ นอกจากบริษัทเอไอเอสแล้วยังมีผู้ให้บริการที่ได้รับ
สัญญาให้ดำเนินการในทำนองเดียวกันนี้คือ บริษัทแทคซึ่งเป็นผู้ให้บริการรายหนึ่ง โดยบริษัท
แทคได้รับสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมจาก กสท. เป็นระยะเวลา ๒๗ ปี นับแต่
วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๔ อันเป็นวันแรกที่เปิดให้บริการ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๒๖
หน้า ๘๙๔๑ - ๘๙๖๘ และ ๘๙๘๔ - ๘๙๙๒ บริษัทแทคต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนแก่
กสท. เป็นรายปี คิดเป็นอัตราร้อยละของรายได้จากการให้บริการก่อนหักค่าใช้จ่าย ค่าภาษี และ
ค่าธรรมเนียมต่างๆ ในอัตราก้าวหน้า โดยในปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ปีที่ ๕ ร้อยละ ๑๕
ปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๑๕ ร้อยละ ๒๐ ปีที่ ๑๖ ถึงปีที่ ๒๐ ร้อยละ ๒๕ และปีที่ ๒๑ ถึงปีที่ ๒๗ ร้อยละ
๓๐ ทั้งนี้เงินผลประโยชน์ตอบแทนในแต่ละปีดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำที่กำหนดใน
สัญญา แต่การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในส่วนของบริษัทแทคมีข้อขัดข้อง เนื่องจาก กสท.
ไม่มีหมายเลขโทรศัพท์ จึงต้องขอใช้หมายเลขโทรศัพท์จาก ทศท. ซึ่งการให้บริการโดยบริษัท
แทคผ่านเข้าไปยังเครือข่ายโทรคมนาคมของ ทศท. นั้น บริษัทแทคต้องจ่ายค่าเชื่อมโยงโครงข่าย
(Access Charge) ให้แก่ ทศท. เจ้าของโครงข่ายในอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อเดือน ต่อลูกค้า ๑ ราย
ปรากฏตามบันทึกข้อตกลงเอกสารหมายเลข ร. ๒๒๖ หน้า ๘๙๗๐ และ ๘๙๙๕ ถึง ๙๐๐๐ การ
ให้บริการของบริษัทแทคในระยะเริ่มแรกเป็นการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโพลีเฟด ต่อมา
ได้เปิดให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ฟรีเฟดเช่นเดียวกับบริษัทเอไอเอสโดยใช้ชื่อทางการค้าว่า
พร้อมท์ ซึ่งบริษัทแทคยังคงจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ กสท. และยังคงจ่ายเงินค่า
เชื่อมโยงโครงข่ายให้แก่ ทศท. ตามจำนวนและอัตราที่กำหนดในสัญญา บริษัทแทคได้ขอลดค่า

เชื่อมโยงโครงข่ายสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดไปยัง ทศท. เจ้าของโครงข่าย เพราะเห็นว่าการกำหนดค่าเชื่อมโยงโครงข่ายสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดในอัตราเดียวกับแบบโปสเพดนั้นไม่เหมาะสม ซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้รับการพิจารณาปรับลดค่าเชื่อมโยงโครงข่ายให้เหลือเพียงอัตราร้อยละ ๑๘ ของราคาหน้าบัตรจ่ายเงินล่วงหน้า ปรากฏตามเอกสารหมาย ร. ๒๒๖ หน้า ๙๐๑๓ ถึง ๙๐๑๖ การที่ ทศท. ได้พิจารณาปรับลดอัตราค่าเชื่อมโยงโครงข่ายสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่บริษัทแทคในครั้งนี้ เป็นเหตุให้บริษัทเอไอเอส ยกขึ้นเป็นข้ออ้างในการขอให้ ทศท. ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของบริการที่ใช้ชื่อว่า วันทูกอลบ้าง เห็นว่า การที่บริษัทเอไอเอสดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามสัญญาที่ทำกับ ทศท. นั้น สิทธิและหน้าที่ระหว่างบริษัทเอไอเอส กับ ทศท. ซึ่งเป็นคู่สัญญาจะมีอยู่ต่อกันอย่างไร ย่อมเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งรวมถึงการจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๐ โดยได้ความในเรื่องที่บริษัทเอไอเอสขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในกรณีนี้ว่า การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบริษัทเอไอเอสและบริษัทแทคมีข้อแตกต่างกันในด้านองค์ประกอบและความพร้อมของระบบที่ตนเป็นผู้ให้บริการ เพราะ กสท. ซึ่งเป็นคู่สัญญากับบริษัทแทคไม่มีหมายเลขโทรศัพท์ที่จะให้บริษัทแทคนำไปให้บริการแก่ลูกค้าจนต้องไปขอใช้หมายเลขโทรศัพท์โดยจ่ายเงินค่าเชื่อมโยงโครงข่ายให้แก่ ทศท. ซึ่งเป็นเจ้าของโครงข่าย ทั้งการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโปสเพด และแบบพรีเพด นั้นยังมีวิธีการจ่ายค่าใช้บริการที่แตกต่างกัน โดยผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโปสเพดต้องจ่ายค่าเลขหมายรายเดือนและจ่ายค่าใช้บริการอีกส่วนหนึ่งต่างหาก แต่เป็นการเรียกเก็บหลังจาก

มีการใช้บริการแล้ว ส่วนแบบฟรีเพดนั้นผู้ที่ใช้บริการจะจ่ายเฉพาะค่าใช้บริการและต้องจ่ายโดย
ซึ่งบัตรจ่ายเงินล่วงหน้าจึงจะสามารถใช้บริการได้ ซึ่งบัตรจ่ายเงินล่วงหน้าจะมีราคาแตกต่างกัน
รายได้จากการให้บริการแบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าจึงขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้บริการจะให้บริการด้วยการ
ซึ่งบัตรจ่ายเงินล่วงหน้าเป็นจำนวนที่มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่มีความแน่นอน ดังนั้น
การที่จะให้บริษัทแทคจ่ายค่าเชื่อมโยงโครงข่ายในอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อเดือน ต่อลูกค้า ๑ ราย
ในบริการแบบฟรีเพดย่อมไม่เป็นธรรมต่อบริษัทแทค เพราะหากเดือนใดมีลูกค้าใช้บริการโดยมี
ค่าใช้บริการต่ำกว่า ๒๐๐ บาท หรือมากกว่าเพียงเล็กน้อยซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้ก็จะ
เป็นผลให้บริษัทแทคขาดทุนหรือสูญเสียรายได้ การที่ ทศท. พิจารณาปรับลดค่าเชื่อมโยงโครงข่าย
ให้แก่บริษัทแทคจึงเป็นการดำเนินการที่ชอบแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทเอไอเอสไม่มีภาระที่
จะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้แก่ ทศท. เหมือนเช่นบริษัทแทค ดังนั้น บริษัทเอไอเอสจึงไม่อาจ
นำเอาเหตุดังกล่าวมาเป็นข้ออ้างเพื่อขอให้ ทศท. ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ให้แก่บริษัทเอไอเอส
หาก ทศท. ปฏิเสธไม่ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ให้แก่บริษัทเอไอเอสก็เป็นการชอบด้วยเหตุผลแล้ว
แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้กลับปรากฏจากเอกสารหมาย ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๒๘๓ ถึง ๑๑๒๘๕ ว่า
นอกจากฝ่าย ทศท. จะชี้แจงเหตุผลในชั้นแรกที่ไม่อาจปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการ
ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบฟรีเพดให้บริษัทเอไอเอสได้แล้ว นายวิเชียร นาคสีนวน
ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารผลประโยชน์ของ ทศท. ในขณะนั้นยังแจ้งแก่บริษัทเอไอเอสด้วยว่า หาก
บริษัทเอไอเอสประสบภาวะขาดทุนจากการจ่ายส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของการบริการ วันทูคอล และ
สามารถชี้แจงตัวเลขประกอบการพิจารณาได้ ทศท. ก็จะพิจารณาให้ ซึ่งความจริงแล้วคู่สัญญา

ฝ่ายที่เป็นผู้รับเงินส่วนแบ่งตามสัญญาไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องแจ้งไปเช่นนั้น แต่การที่แจ้งไปเช่นนั้นก็เท่ากับว่าฝ่าย ทศท. ได้เปิดช่องให้บริษัทเอไอเอสเสนอเรื่องเพื่อขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ให้แก่บริษัทเอไอเอสได้อีก และมีความเป็นไปได้ที่จะได้รับการปรับลดตามที่ร้องขอ ซึ่งต่อมาปรากฏว่าบริษัทเอไอเอสได้ดำเนินการไปตามที่ ทศท. แจ้งไปดังกล่าว โดยบริษัทเอไอเอสได้มีหนังสือชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างรายได้และต้นทุนต่อ ทศท. เพื่อประกอบการพิจารณาปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๓๑ หน้า ๙๔๘๓ ถึง ๙๔๘๗ และ ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๒๘๖ ถึง ๑๑๒๘๘ โดยข้อที่บริษัทเอไอเอสยกขึ้นอ้างประกอบข้อมูลที่เสนอต่อ ทศท. ในครั้งนี้เป็นไปในทำนองที่ว่าในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด บริษัทเอไอเอสต้องลงทุนเพิ่มขึ้น อัตราส่วนแบ่งรายได้ที่กำหนดตามสัญญาหลักจะทำให้เกิดการขาดทุน อันเป็นเหตุผลที่ยังไม่มีน้ำหนักพอให้รับฟัง เนื่องจากในการประกอบธุรกิจนั้นย่อมมีการลงทุนในระยะเริ่มแรก การตัดสินใจว่าจะลงทุนหรือไม่ อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับพิจารณาและตัดสินใจของผู้ประกอบการนั้นๆ เอง บริษัทเอไอเอสก็รับทราบถึงข้อผูกพันตามสัญญาหลักที่ทำกับ ทศท. ดี และพิจารณาโดยรอบคอบแล้วจึงตัดสินใจเข้าร่วมการทำงานกับ ทศท. ตามเงื่อนไขสัญญาดังกล่าว นอกจากนี้ ยังปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๑๘๔ ถึง ๑๑๒๘๑ ว่า บริษัทเอไอเอสได้ลงทุนและเริ่มให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แล้ว โดยในช่วงนั้น บริษัทเอไอเอสมีข้ออ้างต่อ ทศท. ว่าเป็นเพียงมาตรการในการส่งเสริมการขายของการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งบริษัทเอไอเอสให้บริการอยู่ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ส่งเสริมการขายตามที่ ทศท. อนุมัติให้ดำเนินการแล้ว บริษัทเอไอเอสยังขอขยายกำหนดเวลาการดำเนินการต่อไปอีก

จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ ทศท. ตามอัตราที่กำหนด ในสัญญาหลักตลอดมา แสดงให้เห็นว่าผลประโยชน์จากการให้บริการส่งเสริมการขายในส่วนนี้ เป็นที่พอใจของบริษัทเอไอเอส มิฉะนั้นแล้วบริษัทเอไอเอสก็คงจะไม่ขอขยายกำหนดเวลาในการ ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นเวลาต่อเนื่องกันเกินกว่า ๓ ปี สำหรับโครงสร้างรายได้ของ โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบฟรีเพดซึ่งไม่มีเงินค่าประกันเลขหมายและค่าเลขหมายรายเดือนแตกต่าง ไปจากแบบโพสเพด ซึ่งดูเหมือนว่าอาจทำให้บริษัทเอไอเอสต้องขาดรายได้ไปบางส่วน ก็ได้ ความจากนายสมชัย เลิศสุทธีวงศ์ รองกรรมการผู้อำนวยการสายงานตลาดของบริษัทเอไอเอส และเอกสารหมายเลข ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๑๙๖ ว่า การกำหนดอัตราค่าใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แบบฟรีเพดเป็นการรวมเอาค่าเลขหมายรายเดือนในส่วนของโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโพสเพดและ ค่าใช้โทรศัพท์เข้าด้วยกัน จึงเท่ากับว่ารายได้จากค่าใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งสองแบบมิได้มี ความแตกต่างกันมากนัก ส่วนรายได้ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งสองแบบในภาพรวมของแต่ละปีที่มี ความแตกต่างกันน่าจะอยู่ที่จำนวนลูกค้าและปริมาณการใช้บริการของแต่ละแบบ ซึ่งเป็นไปตาม ความนิยมของผู้ใช้บริการมากกว่า นอกจากนี้ยังได้ความจากนายธนา เรียงจักริยะ รองประธาน เจ้าหน้าที่บริหารบริษัทแทค และนางเนติมา เอื้อธรรมาภิมุข ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย บริษัทแทค ประกอบเอกสารหมายเลข ร.๒๒๕ และ ร.๒๒๖ อีกว่า บริษัทแทคซึ่งลงทุนเริ่มให้บริการ โทรศัพท์แบบฟรีเพดในช่วงเวลาเดียวกัน ได้รับการปรับลดเฉพาะค่าเชื่อมโยงโครงข่ายจาก ทศท. ส่วนเงินผลประโยชน์ตอบแทนยังคงต้องจ่ายให้แก่ กสท. ตามอัตราที่กำหนดในสัญญาหลัก โดยไม่ได้รับการปรับลดเหมือนเช่นบริษัทเอไอเอสแต่อย่างใด แต่บริษัทแทคก็ยังคงดำเนิน

กิจการต่อไปได้ แสดงว่ากิจการใดจะมีผลประกอบการกำไรหรือขาดทุนย่อมขึ้นอยู่กับกลไกตลาด และการบริหารจัดการเป็นสำคัญ การได้รับสัญญาสัมปทานอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่ก่อให้เกิด รายได้ในช่วงระยะเวลาตามที่กำหนด ย่อมเป็นที่คาดหมายได้ว่าต้นทุนของการดำเนินการจะ ลดลงเป็นลำดับตามระยะเวลาของอายุของสัญญาสัมปทานที่ได้รับ และในขณะเดียวกันย่อมเป็น ผลให้ได้มาซึ่งกำไรเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับเช่นกัน โดยเฉพาะในกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่อย่างเช่น ที่บริษัทเอไอเอสดำเนินกิจการอยู่ ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าบริษัทเอไอเอสมีการเจริญเติบโตของ ตลาดเพิ่มขึ้นเป็นระยะและเป็นผู้ให้บริการที่ครองตลาดที่มีผู้ใช้บริการซึ่งเป็นลูกค้าชั้นดีเป็น จำนวนมากที่สุด การที่กำหนดอัตราส่วนแบ่งรายได้ที่ต้องจ่ายให้แก่คู่สัญญาภาครัฐในแบบอัตรา ก้าวหน้าหรือแบบขั้นบันไดจึงเป็นการกำหนดอัตราที่มีความเป็นธรรมแก่คู่สัญญาภาครัฐผู้ให้ สัญญา โดยจะต้องกำหนดค่าผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่คู่สัญญาภาครัฐผู้ให้สัญญาตามสัดส่วน ของรายได้ที่คู่สัญญาภาคเอกชนผู้รับสัญญาจะได้รับจากกิจการ และเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตาม ระยะเวลาของอายุสัญญาสัมปทาน ซึ่งสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระหว่าง ทศท. กับบริษัทเอไอเอสก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์ค่าผลประโยชน์ตอบแทนในหลักการนี้ แต่ หลังจากได้รับหนังสือชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนจากบริษัทเอไอเอสดังกล่าวแล้ว ได้ความว่า นายวิเชียร นาคสินวล ได้ทำบันทึกเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานพิจารณา คณะกรรมการบริหารงานจึงมีคำสั่งให้ฝ่ายการเงินและงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของ ข้อมูลต้นทุนที่บริษัทเอไอเอสเสนอมา ทั้งให้ประสานงานกับฝ่ายบริหารผลประโยชน์เพื่อเชิญ บริษัทเอไอเอสมาร่วมหารือ เมื่อได้ข้อมูลสมบูรณ์แล้วก็ให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารงานอีก

ครั้งหนึ่ง ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๒๘๙ ถึง ๑๑๒๙๑, ๑๑๒๙๓ และ ๑๑๒๙๔ ฝ่ายการเงินและงบประมาณได้ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการบริหารงานโดยประชุมร่วมกับฝ่ายบริหารผลประโยชน์และบริษัทเอไอเอส ได้มีการชี้แจงรายละเอียดและวิธีการคำนวณต้นทุนโครงข่ายและค่าใช้จ่าย แล้วใช้ข้อมูลที่ได้มาประกอบการศึกษาวิเคราะห์การกำหนดส่วนแบ่งรายได้ และได้จัดทำเป็นกรณีศึกษากับเสนอเข้าที่ประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองวาระการประชุมของคณะกรรมการ ทศท. ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๓๑ หน้า ๙๕๐๘ ถึง ๙๕๙๓ โดยกรณีศึกษาที่เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองวาระได้ความจากนายสายัณห์ ถิ่นสำราญ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินและงบประมาณ และนางปรียา ด้านชัยวิจิตร ผู้อำนวยการส่วนวางแผนการเงิน กับนางสาวประภาศรี กาญจนากร หัวหน้าหน่วยวิเคราะห์เศรษฐกิจ และนางสุรัสวดี เมฆาพงศ์พันธุ์ ผู้อำนวยการกองวิเคราะห์เศรษฐกิจในขณะนั้นซึ่งเป็นผู้จัดทำรายงานการศึกษาวิเคราะห์ว่า ได้อาศัยข้อมูลที่ได้จากบริษัทเอไอเอส ข้อมูลที่เกี่ยวกับประมาณการเลขหมายและประมาณการรายได้ต่อเลขหมายตามรายงานวิจัยของบริษัท CS First Boston ตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๓๑ หน้า ๙๔๘๘ ถึง ๙๕๐๗ และข้อมูลจากบริษัท Arthur Andersons ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาของ ทศท. ในการแปรสัญญาสัมปทานมาประกอบการศึกษาวิเคราะห์ แม้จะมีลักษณะเป็นวิชาการโดยมีข้อมูลที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการศึกษาวิเคราะห์ ก็เป็นการศึกษาวิเคราะห์ในการกำหนดอัตราส่วนแบ่งรายได้แบบคงที่ ซึ่งไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นลำดับตามระยะเวลาของสัญญาแต่อย่างใด การที่คณะกรรมการ ทศท. พิจารณาแล้วมีมติให้ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้เป็นแบบคงที่ในอัตราร้อยละ ๒๐ แล้วแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาโดยไม่กำหนดให้

เพิ่มอัตราส่วนแบ่งรายได้ตามระยะเวลาของสัญญาจึงไม่เป็นไปตามหลักการที่กล่าวมา ทั้งยังเป็น การเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาในสาระสำคัญ ทำให้ ทศท. จะต้องขาดผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับตาม สัญญาหลักอยู่แล้ว แต่กลับเป็นผลให้บริษัทเอไอเอสได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ อันเป็นวันที่สัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาหลักในครั้งที่ ๖ นี้มีผลบังคับเป็นต้นไป ซึ่งหากนับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อันเป็นวันสิ้นสุดของสัญญาหลักเป็นเวลาเกินกว่า ๑๔ ปี ส่วนที่ปรากฏจากเอกสารหมาย ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๓๓๙ ถึง ๑๑๓๕๐ ว่า ในการมีมติในเรื่องการ ลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ คณะกรรมการ ทศท. กำหนดเงื่อนไขให้ ทศท. เจรจากับบริษัทเอไอเอส ให้ได้ข้อยุติในเรื่องการนำส่งส่วนแบ่งรายได้ให้ ทศท. เป็นรายเดือน และการนำผลประโยชน์ที่ บริษัทเอไอเอสได้รับในครั้งนี้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้ใช้บริการ ทั้งให้กำหนดเงื่อนไขดังกล่าว ไว้ในข้อตกลงต่อท้ายสัญญาที่จะจัดทำขึ้น กับให้ ทศท. ติดตามผลการให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า ทั้งของวันทูคอล และ พร้อมที เพื่อนำมาใช้เป็น ข้อมูลในการศึกษาความเหมาะสมของการพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์เรียกเก็บส่วนแบ่งรายได้ ในโอกาสต่อไป ซึ่งเป็นไปในทำนองว่า ทศท. มุ่งถึงผลประโยชน์ของ ทศท. ที่จะได้รับค่า ผลประโยชน์ตอบแทนเร็วขึ้นจากเดิมที่กำหนดตามสัญญาหลัก ข้อ ๓๑.๒ ไว้ว่าให้ชำระ ผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำทุก ๓ เดือน และเมื่อครบรอบปีแล้วหากปรากฏว่าผลประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณจากอัตราร้อยละของรายได้มากกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในสัญญา ก็ให้ ชำระเพิ่มให้ครบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันครบกำหนดในรอบปีนั้น ๆ และมุ่งถึงประโยชน์ของ ผู้ใช้บริการที่จะจ่ายค่าบริการถูกลง โดยมีพยานไม่ว่าจะเป็นนายอนันต์ วรจิตพงษ์ ผู้ช่วย

กรรมการผู้อำนวยการบริษัทเอไอเอส หรือพยานที่เป็นกรรมการ ทศท. และพนักงาน ทศท. เช่น พลตำรวจเอกบุญฤทธิ์ รัตนพร นายโอฬาร เพ็ชรธรรม นายศุภชัย พิเศษจวานิช นายสุธรรม มลิลลา ให้การและเบิกความในทำนองเดียวกันว่า หลังจากได้รับการปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้แล้ว บริษัทเอไอเอสได้ปรับลดค่าใช้จ่ายบริการให้แก่ผู้ใช้บริการมากกว่าอัตราที่กำหนดในสัญญาที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ ทศท. มีรายได้เพิ่มมากขึ้นด้วย เป็นข้อสนับสนุนให้เห็นว่าการดำเนินการในกรณีนี้เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายแล้วนั้น เห็นว่า แม้จะได้ความตามนั้นก็ตาม แต่ผลของการดำเนินการก็ทำให้ภาระต้นทุนของบริษัทเอไอเอสลดน้อยลงและที่สำคัญได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บริษัทเอไอเอสในด้านจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด ทำให้รายได้จากค่าใช้บริการที่ได้รับเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากเอกสารหมาย ร. ๒๔๘ หน้า ๑๑๐๒๕ และ ๑๑๐๒๖ และ ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๑๕๙ ถึง ๑๑๑๖๒ ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙ บริษัทเอไอเอสมีผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดเพิ่มขึ้นในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก จากที่มีจำนวน ๒๙๗,๐๐๐ รายในปี ๒๕๔๓ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๒,๒๘๘,๕๐๐ รายในปีถัดมา แล้วทวีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จนถึงปี ๒๕๔๙ มีผู้ใช้บริการถึง ๑๗,๒๗๙,๑๐๐ ราย กับมีรายได้จริงสำหรับค่าใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับจำนวนมากเช่นกัน โดยจากที่มีรายได้ในปีสัมปทานที่ ๑๑ ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ถึงกันยายน ๒๕๔๔ จำนวน ๒,๒๒๕,๕๖๐,๐๐๐ บาท เพิ่มขึ้นเป็น ๑๗,๐๙๘,๘๙๐,๐๐๐ บาท ในปีสัมปทานที่ ๑๒ ในช่วงเดือน ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงกันยายน ๒๕๔๕ และทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปีสัมปทาน จนกระทั่งในปี สัมปทานที่ ๑๖ ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงกันยายน ๒๕๔๙ มีรายได้เพิ่มขึ้นถึงจำนวน

๕๗,๓๗๕,๘๘๐,๐๐๐ บาท แต่รายได้ในส่วนที่ให้บริการแบบโปสเตอร์นั้นกลับลดลงจากที่เคยได้รับในปีสัมปทานที่ ๑๑ จำนวน ๓๔,๗๕๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท เพิ่มเป็น ๓๗,๗๖๗,๗๑๐,๐๐๐ บาท ในปีสัมปทานที่ ๑๒ แล้วลดลงเป็นลำดับในแต่ละปีสัมปทานจนกระทั่งลดลงเหลือ ๒๑,๑๗๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท ในปีสัมปทานที่ ๑๖ แม้รายได้ในภาพรวมที่เพิ่มขึ้นจะเป็นผลให้ ทศท. ได้รับค่าผลประโยชน์ตอบแทนเพิ่มมากขึ้นก็ตาม แต่หากปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดให้เป็นจำนวนที่เหมาะสมและเป็นแบบอัตราก้าวหน้าแล้ว ผลประโยชน์ตอบแทนที่บริษัทเอไอเอสต้องจ่ายให้แก่ ทศท. ย่อมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากที่เป็นอยู่ไปด้วย ส่วนการปรับลดค่าใช้จ่ายบริการให้แก่ลูกค้า นั้น ก็ปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร.๒๓๒ ร.๒๓๓ และ ร.๒๖๑ ว่า บริษัทเอไอเอสและบริษัทแทคได้จัดรายการส่งเสริมการขายสำหรับบริการโทรศัพท์แบบพรีเพดในหลายรูปแบบต่อเนื่องกันมา ในบางรูปแบบมีการปรับลดค่าใช้จ่ายบริการลงเป็นจำนวนมากเพื่อจูงใจให้มีผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องของการตลาดในการแข่งขันกันทางการค้า ดังนั้น การที่บริษัทเอไอเอสปรับลดค่าใช้จ่ายบริการให้แก่ลูกค้าจึงเป็นไปตามกลไกตลาด หากเป็นผลจากการที่บริษัทเอไอเอสได้รับการปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จาก ทศท. และที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดเป็นบริการรูปแบบใหม่ ซึ่งไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าผลประโยชน์ตอบแทนกันไว้ การที่กำหนดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในกรณีนี้จึงเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าผลประโยชน์ตอบแทน ไม่ใช่การปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามที่กำหนดในสัญญาหลักนั้น เห็นว่าการที่บริษัทเอไอเอสดำเนินกิจการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามสัญญาหลักที่ทำกับ ทศท.

สิทธิและหน้าที่จะมีอย่างไรย่อมเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา แม้การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดจะไม่มีรายได้จากค่าเลขหมายรายเดือนก็ตาม แต่การกำหนดค่าใช้บริการก็ได้อบรมเอาค่าโทรศัพท์และค่าเลขหมายรายเดือนเข้าด้วยกันแล้ว โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งสองแบบคงแตกต่างกันเฉพาะวิธีการและเงื่อนไขในการจ่ายค่าบริการเท่านั้น ทั้งปรากฏจากเอกสารหมาย ร. ๒๖๐ หน้า ๑๑๑๙๖ ด้วยว่า ก่อนที่จะเปิดให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดในครั้งแรกนั้นบริษัทเอไอเอสได้มีหนังสือชี้แจงไปยัง ทศท. ว่ามีลักษณะเป็นการส่งเสริมการขายแก่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามปกติ โดยอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมแก่ผู้ใช้บริการซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับแล้วว่าโทรศัพท์ทั้งสองแบบเป็นการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามสัญญาหลักที่ทำไว้นั่นเอง แม้การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดจะทำให้บริษัทเอไอเอสมีรายจ่ายเป็นต้นทุนเพิ่มขึ้นก็หาเป็นเหตุให้ต้องกำหนดค่าผลประโยชน์ตอบแทนกันใหม่ โดยอ้างว่าเป็นการให้บริการรูปแบบใหม่ที่ไม่มีกำหนดไว้ในสัญญาหลักดังที่กล่าวอ้าง องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า เป็นการดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอส ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่ได้เสนอให้คณะกรรมการประสานงานพิจารณาอนุมัติเสียก่อนเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติพระราชบัญญัติตามว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลของคำวินิจฉัยในเรื่องนี้เปลี่ยนแปลงไป

กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕

เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วม หรือโรมมิ่ง (Roaming) และให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วม เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอสหรือไม่ ในข้อนี้ปรากฏว่า บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทเอไอเอสคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด เมื่อปี ๒๕๓๓ บริษัทเอไอเอสได้เข้ารับสัญญาสัมปทานอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก ทศท. มีกำหนดอายุสัญญา ๒๐ ปี และในปี ๒๕๓๙ ทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๔) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๙ ขยายกำหนดอายุสัญญาเป็น ๒๕ ปี ต่อมาบริษัทเอไอเอสต้องการขยายการให้บริการลูกค้า ได้ทดลองเข้าไปร่วมใช้เครือข่ายของบริษัทดีพีซีที่บริษัทเอไอเอสเป็นผู้มีส่วนการถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๙๘.๕๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด โดยบริษัทดีพีซีได้รับสัมปทานการจัดสรรคลื่นความถี่และเป็นคู่สัญญากับ กสท. ครั้นวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ ทศท. และบริษัทเอไอเอสตกลงแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๗) เกี่ยวกับการใช้เครือข่ายร่วม มีสาระสำคัญ คือ ทศท. อนุมัติให้บริษัทเอไอเอสสามารถนำค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วมที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ให้บริการรายอื่นมาหักออกจากรายได้ค่าบริการและเงินอื่นใดที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการก่อนนำส่งส่วนแบ่งรายได้แบบอัตราก้าวหน้าตามสัญญาหลัก ข้อ ๓๐ และข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๔) ข้อ ๗ โดยบริษัทเอไอเอสอ้างว่าเหตุที่ต้องใช้เครือข่ายร่วมกับบริษัทดีพีซีเป็นเพราะบริษัทเอไอเอสมีปริมาณเลขหมายที่เปิดให้บริการจำนวนมากไม่เพียงพอกับความถี่ที่ได้รับจัดสรรจาก ทศท. ๗.๕ เมกะเฮิรตซ์ ทำให้มีขีดความสามารถของโครงข่ายจำกัดกว่าโครงข่ายอื่น และมีข้อจำกัดทางเทคนิคทำให้ไม่สามารถวางโครงข่ายเพิ่มเติมได้อีก และเพื่อเป็นการลดข้อจำกัดทางเทคนิค

ของบริษัทเอไอเอส จึงต้องไปใช้เครือข่ายร่วมกับผู้ให้บริการรายอื่น ซึ่ง ทศท. ควรรับผิดชอบใน ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดหาคลื่นความถี่ ข้ออ้างของบริษัทเอไอเอส ดังกล่าวนี้นี้เป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์ของบริษัทเอไอเอสเอง ซึ่งเป็นเรื่องของการแข่งขัน ในทางการค้าในการประกอบธุรกิจโทรคมนาคม ส่วนการกล่าวอ้างที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของ ผู้ใช้บริการหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับความถี่ที่ได้รับจาก ทศท. นั้น เป็นเรื่องที่บริษัทเอไอเอสสามารถ คาดหมายได้อยู่แล้วในขณะที่เข้าทำสัญญาสัมปทานกับ ทศท. เพราะสัญญาสัมปทาน ข้อ ๒๙.๙ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ทศท. จะต้องจัดหาคลื่นความถี่ย่าน ๙๐๕ ถึง ๙๑๕ เมกะเฮิรตซ์ และ ๙๕๐ ถึง ๙๖๐ เมกะเฮิรตซ์ สำหรับระบบ NMT ๙๐๐ ให้แก่บริษัทเอไอเอส ๔๐๐ ช่วงสัญญาณ ส่วนความถี่ที่จะใช้กับระบบ GSM ทศท. จะดำเนินการขอและจัดสรรให้ต่อไปเมื่อได้รับแจ้งจาก บริษัทเอไอเอส ทั้งปรากฏจากรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองวาระการประชุมของ คณะกรรมการบริหาร ทศท. ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ วาระที่ ๔.๑๒ เรื่อง ขอ อนุมัติหลักการใช้เครือข่ายร่วมกันในส่วนข้อพิจารณาของที่ประชุม ข้อ ๒ ว่า สำหรับรายจ่าย ของบริษัทเอไอเอสจากการใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น ถือเป็นภาระหน้าที่ของบริษัท เอไอเอสที่จะต้องขยายโครงข่ายให้สามารถรองรับการให้บริการ โดยบริษัทเอไอเอสจะเลือก วิธีการลงทุนสร้างโครงข่ายเพิ่มเติม หรือการใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น เมื่อข้อเท็จจริง รับฟังเป็นยุติว่า ทศท. ได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้กับบริษัทเอไอเอสจนเต็มความสามารถของ ทศท. เท่าที่ ทศท. ได้รับมาจากกรมไปรษณีย์โทรเลขแล้ว ย่อมเป็นการปฏิบัติไปโดยถูกต้องสมบูรณ์ตาม สัญญาสัมปทานแล้ว เนื่องจากคลื่นความถี่ดังกล่าวมิได้อยู่ภายใต้อำนาจการบริหารจัดการของ ทศท.

โดยตรง แต่ได้รับมาจากกรมไปรษณีย์โทรเลขอีกทอดหนึ่ง และข้อสัญญาสัมปทานก็ไม่มีสภาพบังคับไว้แต่อย่างใดว่า ทศท. จะต้องรับผิดชอบจ่ายค่าใช้จ่ายในเรื่องใด ๆ หากไม่สามารถจัดสรรคืนความถี่ให้เป็นที่เพียงพอกับการให้บริการแก่ลูกค้าของบริษัทเอไอเอส เพราะการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการแข่งขันสูงและต่อเนื่อง ย่อมมีความไม่แน่นอนจากสภาพการแข่งขันทางการตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา และบริษัทผู้ให้บริการมักจะมีรายการส่งเสริมการขายในรูปแบบที่ต่างกันไป โดยมักจะใช้วิธีการขอให้ผู้ให้สัมปทานอนุมัติให้ทดลองให้บริการไปก่อน แล้วจึงเจรจากับผู้ให้สัมปทานต่อเนื่องกันไป ซึ่งส่วนใหญ่การเจรจามักประสบผลสำเร็จตามที่ผู้รับสัมปทานร้องขอ อันเป็นการปฏิบัติไปตามเจตนารมณ์ของคู่สัญญาฝ่ายที่รับสัมปทานไปแล้ว แต่ก็มักไม่ตรงตามข้อสัญญา ดังที่สำนักงานอัยการสูงสุดเคยพิจารณาแจ้งไว้ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการกถำรองวาระการประชุมของคณะกรรมการ ทศท. ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๕ ดังนั้น การที่บริษัทเอไอเอสเลือกการขยายเครือข่ายการให้บริการเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการด้วยวิธีการใช้เครือข่ายร่วมกับบริษัทดีพีซี ซึ่งถือได้ว่าเป็นบริษัทเดียวกันกับบริษัทเอไอเอส แทนที่จะลงทุนสร้างโครงข่ายเพิ่มเติมซึ่งเป็นการประหยัดเงินลงทุนการสร้างโครงข่ายและเป็นค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายร่วมของบริษัทตนเอง บริษัทเอไอเอสไม่อาจที่จะกล่าวอ้างในเรื่องจำนวนคืนความถี่ที่ได้รับการจัดสรรจาก ทศท. ได้ ทั้งนี้อาจปัดให้เป็นความรับผิดชอบของ ทศท. ที่จะต้องจัดหาคืนความถี่มาให้เพียงพอแก่การให้บริการของบริษัทเอไอเอส ประกอบกับบริษัทเอไอเอสมีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาสัมปทานเอกสารหมายเลข ๒๖๔ ข้อ ๙ ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ เมื่อสัญญาสัมปทาน ข้อ ๙ กำหนดว่า บริษัทเอไอเอสต้องเป็น

ผู้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาและรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้บริการและค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ทั้งหมด ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ต้องจัดหาอุปกรณ์เซลล์ลูล่า Cellular ๙๐๐ เพื่อให้เปิดบริการได้ตามประมาณการลงทุนแผนการติดตั้ง และสามารถบริการได้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ และต้องให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ และข้อ ๓๐ กำหนดว่า ต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ ทศท. เป็นรายปีตามหลักประกันขั้นต่ำ หรืออัตราร้อยละของรายได้ และผลประโยชน์อื่นใดที่บริษัทเอไอเอสพึงได้รับในรอบปีก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนไหนมากกว่าให้ถือเอาจำนวนนั้น บริษัทเอไอเอสจึงต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเอง การแก้ไขสัญญาเพื่อปิดความรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายที่ตนเองต้องรับผิดชอบจึงขัดต่อสัญญาหลัก และถือว่ารายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการโดยผ่านการใช้เครือข่ายร่วม เป็นรายได้และผลประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสพึงได้รับในรอบปีที่จะต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ ทศท. ตามสัญญาหลัก ข้อ ๓๐ มิใช่เป็นรายได้พิเศษนอกสัญญาดังที่บริษัทเอไอเอสกล่าวอ้าง อย่างไรก็ตามการไม่ปฏิบัติตามสัญญาหลักด้วยการนำค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วมซึ่งบริษัทเอไอเอสจะต้องรับผิดชอบตามสัญญาฯ มาหักออกจากส่วนแบ่งรายได้ ย่อมเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ทศท. ที่ไม่ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากการใช้บริการของลูกค้าเท่าจำนวนครั้งต่อหน้าที่ที่มีการใช้บริการเครือข่ายร่วมกับเครือข่ายอื่น นับจากวันที่สัญญาแก้ไขมีผลบังคับเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๑ ปรากฏจากรายงานการตรวจสอบว่า บริษัทเอไอเอสใช้เครือข่ายร่วมรวม ๑๓,๒๘๓,๔๒๐,๔๘๓ นาที คิดเป็นเงิน ๖,๙๖๐,๓๕๙,๔๐๑ บาท เงินจำนวนดังกล่าวเป็นประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสได้รับจากการแก้ไข

สัญญาที่ไม่ชอบด้วยสัญญาหลัก ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่แท้จริงอยู่ในบริษัทชินคอร์ป และในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าว ส่วนข้อที่ว่า การแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๗) จะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่ ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป

ส่วนการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมระหว่าง กสท. กับบริษัทดีพีซี ปัญหาที่ควรวินิจฉัยเป็นประการแรกมีว่า ขณะเกิดเหตุ ผู้ถูกกล่าวหายังถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปหรือไม่ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าหน่วยงานของรัฐภายใต้อำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่สมเหตุผล เพราะการที่ กสท. ปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมให้กับบริษัทดีพีซี เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทเอไอเอสที่มีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นอยู่จำนวน ๑,๒๖๓,๗๑๒,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐๖ ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปอยู่ในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ผลประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสได้รับจากการปรับลดยังตกแก่หุ้นบริษัทชินคอร์ป เป็นเหตุให้หุ้นมีมูลค่าสูงขึ้นจนกระทั่งมีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป เงินที่ได้จากการขายหุ้นจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติ

หน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้องได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหารวบรวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดขายให้แก่กลุ่ม 테마เส็กของประเทศสิงคโปร์ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ แม้กรณีปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ด้วยการที่บริษัทเอไอเอสมีหนังสือตามเอกสารหมายเลข ร.๓๕๓ หน้า ๑๓๗๗๓ ถึงบริษัทดีพีซีขอปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วม จากเดิม ๒.๑๐ บาท เป็น ๑.๑๐ บาท อันเป็นเวลาก่อนผู้ถูกกล่าวหารวบรวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปขายให้กับกลุ่ม 테마เส็กก็ตาม แต่ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าบริษัทเอไอเอสได้รับประโยชน์จาก กสท. ดำเนินการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมให้กับบริษัทดีพีซีตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินรวม ๗๙๖,๒๒๐,๓๑๐ บาท รวมทั้งที่ได้ความจากทางไตสวนว่า ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งนายพิศาล จอโภชาอุดม กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. ได้อนุมัติให้ปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมตามที่ฝ่ายพันธมิตรธุรกิจ กสท. โดยนายกิตติศักดิ์ ศรีประเสริฐ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ เสนอ และให้มีผลตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ เป็นระยะเวลา ๓ เดือน นั้น เป็นเวลาหลังจากวันที่มีขายการหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่ม 테마เส็กแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปในขณะที่มีการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วม ดังนั้น หากผลประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสได้รับจากการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมตกแก่หุ้นบริษัทชินคอร์ปเป็นเหตุให้หุ้นมีมูลค่าสูงขึ้น ผู้ที่ได้ประโยชน์ย่อมมิใช่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง แต่เป็นกลุ่ม 테마เส็กของประเทศสิงคโปร์ที่ซื้อหุ้นบริษัทชินคอร์ปไปแล้วและเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวอยู่ในขณะนั้น องค์กรคณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า ผลประโยชน์อันเกิดจาก

การปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นในเรื่องปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมอีกต่อไป

กรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุน กิจการดาวเทียมตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศโดยมิชอบหลายกรณี เพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป และกิจการของครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหา สำหรับในปัญหานี้มีข้อที่จะต้องพิจารณาตามข้อกล่าวหาของคณะกรรมการตรวจสอบและตามคำร้องของผู้ร้องอยู่ ๓ กรณีด้วยกัน กล่าวคือ กรณีอนุมัติดาวเทียมไอพีสตาร์ (IPSTAR) กรณีอนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่องการลดสัดส่วนการถือครองหุ้นของบริษัทชินคอร์ปในบริษัทไทยคม จากที่จะต้องถือครองหุ้นไม่น้อยกว่าอัตราร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าอัตราร้อยละ ๔๐ และกรณีอนุมัติให้ใช้เงินค่าสินไหมทดแทนจากการที่ดาวเทียมไทยคม ๓ เกิดความเสียหาย จำนวน ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเช่าช่องสัญญาณต่างประเทศ ซึ่งในเรื่องโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศนี้เป็นโครงการของประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์หลักจะให้มีความถี่ดาวเทียมสื่อสารเพื่อใช้สำหรับการสื่อสารภายในประเทศเท่านั้น โดยกระทรวงคมนาคมเป็นผู้ดำเนินการในระยะเริ่มแรกก่อนที่จะมีการปรับปรุงระบบราชการแล้วมีการตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขึ้นมารับงานส่วนนี้จากกระทรวงคมนาคมในเวลาต่อมา โดยมีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ได้รับสัมปทานตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ ระหว่างกระทรวงคมนาคม กับบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชันส์ ซึ่งเป็นชื่อของบริษัทชินคอร์ปที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๔๔๙ ตามสัญญาดังกล่าวได้ระบุ

รายละเอียดไว้ในบทนำว่า สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ ณ กระทรวงคมนาคม โดยนายอนุกุล ประจวบเหมาะ ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “กระทรวง” ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด โดยพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “บริษัท” อีกฝ่ายหนึ่ง โดยที่กระทรวงคมนาคมได้ออกประกาศเรื่อง ข้อกำหนดในการทำข้อเสนอขอรับสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๑ ให้ภาคเอกชนที่สนใจยื่นเสนอแสดงความจำนงที่จะขอรับสัมปทานเพื่อดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ และบริษัทเป็นผู้หนึ่งที่ได้ยื่นข้อเสนอต่อกระทรวง และโดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศดังกล่าวข้างต้นเป็นโครงการของประเทศ ซึ่งเมื่อรัฐให้สัมปทานแก่บริษัทแล้ว และดาวเทียมที่บริษัทจัดส่งขึ้นไปตลอดจนสถานีภาคพื้นดินที่บริษัทสร้างขึ้นจะต้องตกเป็นของรัฐทันที และโดยที่กระทรวงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเสนอของบริษัทเป็นข้อเสนอซึ่งเป็นที่พอใจของกระทรวง ดังนั้น กระทรวงโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจึงได้คัดเลือกและตกลงให้บริษัทเป็นผู้ได้รับสัมปทานโครงการนี้ และตามข้อสัญญาข้อ ๑ สิทธิให้บริการวงจรรดาวเทียม กระทรวงตกลงให้บริษัทเป็นผู้ดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยกระทรวงตกลงให้บริษัทมีสิทธิในการบริหารกิจการและการให้บริการวงจรรดาวเทียม (Transponder) เพื่อการสื่อสารภายในประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “วงจรรดาวเทียม” และมีสิทธิเก็บค่าใช้วงจรรดาวเทียมจากผู้ใช้งานจรรดาวเทียม ทั้งนี้ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานี้ ข้อ ๒ ระยะเวลาดำเนินการและการคุ้มครองสิทธิ กระทรวงตกลงให้บริษัทมีสิทธิใน

การดำเนินกิจการในข้อ ๑ มีกำหนดสามสิบ (๓๐) ปี นับแต่วันลงนามในสัญญา ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “อายุสัญญา” และกระทรวงตกลงจะคุ้มครองสิทธิในการดำเนินกิจการและให้บริการวงจรรดาวเทียมของบริษัทไม่ให้อุบัติอื่นเข้ามาดำเนินการกิจการแข่งขัน และจัดให้ผู้ใช้บริการวงจรรดาวเทียมและสถานีดาวเทียมภาคพื้นดินในช่วงจรรดาวเทียมมีกำหนดระยะเวลาแปด (๘) ปี นับแต่วันลงนามในสัญญา หากพ้นกำหนดระยะเวลาแปด (๘) ปี ดังกล่าวแล้ว การคุ้มครองสิทธิของบริษัทเป็นอันหมดไป ข้อ ๕ การดำเนินงานและแผนการดำเนินงาน ๕.๑ บริษัทตกลง ๕.๑.๑ จัดสร้างและจัดส่งดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศวงโคจรที่หนึ่งขึ้นสู่วงโคจร (Orbital Position) ของกระทรวงตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ตำแหน่งวงโคจร” พร้อมทั้งจัดให้มีระบบดาวเทียมสำรอง (Back up) ในลักษณะดาวเทียมภาคพื้นดิน (Ground Back up) รวมทั้งจัดให้มีความพร้อมหลักและดาวเทียมสำรองดวงที่สองและดวงต่อไปขึ้นใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่องกับการสิ้นอายุของดาวเทียมดวงก่อน ๕.๑.๔ จัดส่งดาวเทียมสำรองตามข้อ ๕.๑.๑ ขึ้นอยู่ในตำแหน่งวงโคจร (In-Orbit Back up) หลังจากดาวเทียมดวงแรกเริ่มให้บริการแล้วไม่เกิน สิบสอง (๑๒) เดือน ข้อ ๖ คุณสมบัติของดาวเทียม รายละเอียดคุณสมบัติเฉพาะของดาวเทียม (Satellite Technical Specification) ทุกดวงที่บริษัทสร้างและจัดส่งตามสัญญานี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงก่อน และอุปกรณ์ทั้งหมดของดาวเทียมจะต้องเป็นอุปกรณ์ที่ยอมรับแล้วว่าสามารถปฏิบัติงานได้อย่างดี ทั้งนี้ คุณสมบัติการใช้งานของดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองตั้งแต่ดวงที่สองเป็นต้นไปจะต้องมีคุณสมบัติการใช้งานไม่ด้อยกว่าคุณสมบัติการใช้งานของดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองดวงที่หนึ่งตามที่กำหนดในข้อ ๗ แต่จำนวนวงจรร

ดาวเทียมและชนิดย่านความถี่ (C-Band หรือ Ku-Band) ตามข้อ ๗.๑.๑ ให้เป็นไปตามที่
กระทรวงและบริษัทจะตกลงกัน และบริษัทรับรองว่าดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองของ
บริษัททุกดวงจะไม่ทำ Inclined Orbit เว้นแต่ดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองซึ่งมิได้ใช้เป็น
ดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองแล้ว แต่ยังสามารถให้บริการวงจรรดาวเทียมได้ ข้อ ๗.๒
ดาวเทียมสำรองดวงที่หนึ่ง คุณสมบัติการใช้งานของดาวเทียมสำรองดวงที่หนึ่งอย่างน้อยจะต้อง
ไม่ด้อยกว่าคุณสมบัติการใช้งานของดาวเทียมหลักดวงที่หนึ่งและทดแทนดาวเทียมหลักดวงที่
หนึ่งเพื่อให้ใช้งานต่อเนื่อง ข้อ ๑๓ การนำวงจรรดาวเทียมไปให้ประเทศอื่นใช้ บริษัทรับที่จะให้
โอกาสเท่าเทียมกันในการขอใช้วงจรรดาวเทียมของผู้ใช้วงจรรดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ
ทุกราย และในกรณีที่มิ่วงจรเหลือจากปริมาณการใช้ในประเทศ บริษัทด้วยความเห็นชอบของ
กระทรวงสามารถนำวงจรรดาวเทียมที่เหลือไปให้ประเทศอื่นใช้ได้ ข้อ ๑๕ การโอนกรรมสิทธิ์ การ
ส่งมอบและรับมอบทรัพย์สิน บริษัทยอมให้ดาวเทียมทุกดวงที่บริษัทจัดตั้งตามสัญญานี้ ตกเป็น
กรรมสิทธิ์ของกระทรวงในวันที่ผ่านการทดสอบใช้งานจากทั้งสองฝ่ายหลังจากดาวเทียมเข้าสู่วง
โคจรแล้ว ส่วนสถานีควบคุมดาวเทียมรวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ตามข้อ ๕ หลังจากบริษัทจัดตั้งและ
ได้ทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานเรียบร้อยแล้ว บริษัทยอมให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวง
ทันที และกระทรวงจะมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้บริษัทครอบครองเพื่อใช้ในการดำเนินการตาม
ข้อกำหนดและเงื่อนไขในสัญญานี้ อุปกรณ์ที่บริษัทจัดหาภายหลังจากการส่งมอบทรัพย์สิน
ตามวรรคแรกเพื่อใช้เกี่ยวกับการให้บริการวงจรรดาวเทียมตามสัญญานี้จะต้องเป็นอุปกรณ์ที่เป็น
ที่ยอมรับแล้วว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดีและได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทั้งนี้ บริษัท

ยอมให้อุปกรณ์ดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงทันที และกระทรวงจะมอบให้บริษัท
ครอบครองไว้เพื่อใช้ดำเนินการเช่นเดียวกับวรรคแรก และข้อ ๒๗ การใช้วงจรรดาวเทียมโดย
ไม่เสียค่าตอบแทน บริษัทตกลงให้กระทรวงหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่กระทรวงเห็นชอบ
ใช้วงจรรดาวเทียมแบบ Non Pre-emptible Transponder ของดาวเทียมที่บริษัทจัดตั้งขึ้นซึ่งใช้
เป็นดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรองในย่านความถี่ C-Band จำนวนหนึ่ง (๑) วงจรรดาวเทียม
(Transponder) ตลอดอายุสัญญา โดยไม่ต้องเสียค่าตอบแทนใดๆ แก่บริษัท ทั้งนี้ กระทรวง
ส่วนราชการ หรือหน่วยงานดังกล่าวจะไม่นำวงจรรดาวเทียมไปใช้ในเชิงพาณิชย์ ทั้งไม่ปรากฏว่า
กระทรวง ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่กระทรวงเห็นชอบมีสิทธิที่จะใช้ในย่านความถี่ KU-Band
ซึ่งได้ระบุไว้ในข้อ ๖ ในเรื่องคุณสมบัติของดาวเทียมด้วย นอกจากข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว
ในส่วนข้อเท็จจริงสำหรับกรณีการอนุมัติดาวเทียมไอพีเอสตาร์ ซึ่งตามสัญญาสัมปทาน
กำหนดให้ส่งดาวเทียมสำรองขึ้นสู่อวกาศเพื่อให้เป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ นั้น
ในการจัดส่งดาวเทียมขึ้นสู่อวกาศที่บริษัทผู้รับสัมปทานได้จัดสร้างและจัดส่ง โดยโอนกรรมสิทธิ์
ให้แก่กระทรวงคมนาคมตามสัญญาสัมปทาน ปรากฏว่า วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้จัดส่ง
ดาวเทียมหลัก คือ ดาวเทียมไทยคม ๑ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗ ได้จัดส่งดาวเทียมสำรอง คือ
ดาวเทียมไทยคม ๒ และวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ได้จัดส่งดาวเทียมหลัก คือ ดาวเทียมไทยคม ๓
ปรากฏตามเอกสารหมาย ร.๔๔๒ แล้วกระทรวงคมนาคมซึ่งดูแลโครงการดาวเทียมอยู่ใน
ขณะนั้นได้อนุมัติให้มีการจัดสร้างดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ที่จะจัดส่งขึ้นสู่อวกาศ
ต่อไป คือ ดาวเทียมไทยคม ๔ แต่เมื่อถึงกำหนดที่จะต้องจัดส่งขึ้นสู่อวกาศนั้นบริษัทผู้รับ

สัมปทานได้ขอเลื่อนกำหนดหลายครั้ง ซึ่งต่อมาบริษัทผู้รับสัมปทานก็ได้ขอแก้ไขข้อกำหนดทางด้านเทคนิค โดยขอเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดาวเทียมสำรอง คือ ดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นดาวเทียมไอพีเอสตาร์ ซึ่งเมื่อได้รับอนุมัติแล้วก็ได้มีการจัดส่งดาวเทียมดวงนี้ขึ้นสู่อวกาศในวงโคจรเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๔๔๒ ร. ๔๔๓ ร. ๕๑๐ ร. ๕๑๙ ร. ๕๒๑ ร. ๕๒๒ และ ร. ๕๑๘ ในเรื่องโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศดังกล่าว ตามข้อกำหนดประกาศแข่งขันสัมปทานดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการสื่อสารภายในประเทศไว้อย่างชัดเจน และกำหนดให้มีดาวเทียมหลักและระบบดาวเทียมสำรอง แต่ในส่วนของระบบดาวเทียมสำรองนั้นมิได้มีการระบุถึงรายละเอียดในเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่าจะเป็นระบบเช่าหรือสร้างอยู่ที่พื้นโลกหรือส่งขึ้นสู่อวกาศปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๔๙๐ ถึง ร.๔๙๒ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาในขณะที่ยังมิได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่ในฐานะประธานบริษัทชินคอร์ปในขณะนั้น ได้เข้าร่วมแข่งขันรับสัมปทานกับเอกชนรายอื่นๆ และเสนอเงื่อนไขที่ดีที่สุด กระทรวงคมนาคมจึงเชิญเข้าร่วมเจรจาเพิ่มเติมอีกหลายประเด็น รวมถึงประเด็นดาวเทียมสำรอง ซึ่งข้อเสนอเดิมในการยื่นแข่งขันเพื่อรับสัมปทานระยะเวลา ๓๐ ปี นั้น บางช่วงจะเป็นระบบเช่า โดยเช่าจากดาวเทียมประเทศอื่นเพื่อเป็นระบบสำรอง บางช่วงจะมีการสร้างไว้ที่ภาคพื้นดิน และอีกบางช่วงจะสร้างและส่งขึ้นสู่อวกาศ แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมเจรจาด้วยตนเองในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอครั้งที่ ๙/๒๕๓๓ ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๓ ได้มีการเสนอเพิ่มเติมว่าจะลงทุนมากขึ้นโดยตลอดอายุสัญญา ๓๐ ปี จะสร้างและส่งดาวเทียมสำรองขึ้นสู่อวกาศระยะเวลาห่างจากดาวเทียมดวงหลักไม่เกิน ๑๒ เดือน ปรากฏตาม

รายงานการประชุมเอกสารหมายเลข ร. ๔๗๔ ซึ่งต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือที่ ชว.๐๐๑/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๔ และ ที่ ชว. ๔๓๗/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เอกสารหมายเลข ร.๔๗๓ และ ร. ๔๖๐ ตามลำดับ ยืนยันข้อเสนอฟื้นฟูเพิ่มเติมดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อเสนอดังกล่าวนั้นเป็นข้อเสนอกับกระทรวงคมนาคมนำเสนอคณะรัฐมนตรีจนกระทั่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานและมีการลงนามในสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยได้ระบุเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนงานคุณสมบัติของดาวเทียม ระบบดาวเทียมสำรอง และการเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานนั้น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคมนาคมก่อน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ของสัญญาสัมปทาน ส่วนการที่จะนำวงจรรวมดาวเทียมที่เหลือใช้จากในประเทศไปให้ต่างประเทศให้บริการต้องอยู่ภายใต้ความเห็นชอบของกระทรวงคมนาคมตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ ของสัญญาสัมปทาน หรือสัญญาหลักซึ่งจะมีเอกสารต่างๆ แนบท้ายไว้ โดยเฉพาะแผนดำเนินการนั้นได้ระบุรายละเอียดไว้ว่า ตามระยะเวลาสัญญา ๓๐ ปี จะส่งดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรอง จำนวน ๒ ชุด แต่ละชุดมีดาวเทียม ๒ ดวง รวมมีดาวเทียมทั้งหมด ๔ ดวง ซึ่งดาวเทียมสำรองจะส่งขึ้นสู่อวกาศมีระยะเวลาห่างจากการส่งดาวเทียมหลักไม่เกินกำหนด ๑๒ เดือน สำหรับการที่บริษัทผู้รับสัมปทานได้ร้องขอเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นดาวเทียมไอพีเอสตาร์นั้นก็ได้รับรองโดยให้เป็นดาวเทียมสำรองเช่นเดิม ปรากฏตามหนังสือที่ ช.ช. (ส) ๐๑๐ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แต่ดาวเทียมไอพีเอสตาร์มีรายละเอียดทางเทคนิคที่ไม่เหมือนกับดาวเทียมไทยคม ๓ กระทรวงคมนาคมจึงมอบหมายให้กรมไปรษณีย์โทรเลขศึกษาข้อมูลทางเทคนิคของ

ดาวเทียมไอพีเอสตาร์ กรมไปรษณีย์โทรเลขเห็นว่าดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นดาวเทียมดวงหลักดวงใหม่
ซึ่งไม่ใช่ดาวเทียมสำรองที่จะจัดสร้างแทนดาวเทียมไทยคม ๔ แต่อย่างใด ปรากฏตามหนังสือที่
คค ๐๗๐๔ (ปว.)/๑๔๒๒๑ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมาย ร. ๕๑๔ เมื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ
ที่แต่งตั้งขึ้นตามสัญญาสัมปทานในคราวพิจารณาโครงการดาวเทียมไอพีเอสตาร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕
ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ปรากฏตามรายงานการประชุมเอกสารหมาย ร. ๕๑๓ ที่ประชุมได้
มีมติว่าเป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่เช่นเดียวกับความเห็นของกรมไปรษณีย์โทรเลข แต่เมื่อมีการ
ประชุมคณะกรรมการประสานงานครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏตาม
รายงานการประชุมว่ามีการขอแก้ไขมติครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ ข้างต้น เป็นว่าดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็น
ดาวเทียมดวงหลักหรือสำรอง มีใช้ประเด็นหลัก แต่ต้องมีการทำแผนสำรอง และคุณสมบัติของ
ดาวเทียมไอพีเอสตาร์นั้นไม่ด้อยไปกว่าดาวเทียมดวงอื่นและเป็นไปตามสัญญาแล้ว ซึ่งเท่ากับมี
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงและอนุมัติให้ดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นดาวเทียมสำรองได้ตามที่บริษัทผู้รับ
สัมปทานร้องขอ และให้เสนอขออนุมัติโครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ปรากฏตาม
เอกสารหมาย ร. ๕๑๕ ทั้งที่ยังไม่มีการรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงาน
ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ ครั้นเมื่อมีการทำหนังสือเสนอขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๘/สนพ.๑๘๖๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน
๒๕๔๕ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและเป็นสมาชิกพรรคไทย
รักไทยซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้าพรรคก็ได้มีการอนุมัติ ปรากฏตามเอกสารหมาย ร.๕๐๘

ทั้งนี้ เลขานุการคณะกรรมการประสานงานใช้วิธีทำหนังสือเวียนไปยังคณะกรรมการประสานงาน
ปรากฏตามหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๘/ว.๗๓๘๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อขอให้รับรอง
รายงานการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ โดยเป็นการให้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ ด้วย
และกำหนดไว้ว่า ขอให้แก้ไขภายในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ โดยมีได้มีการประชุมคณะกรรมการ
ประสานงานเพื่อลงมติ พร้อมกันนี้ในวันเดียวกันนั้นกระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือแจ้งบริษัท
ไทยคม ว่าได้อนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์แล้ว ปรากฏตามหนังสือที่ คค ๐๒๐๘.๔/๗๓๗๙
ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ร. ๕๑๐ เห็นว่า การดำเนินการในเรื่องนี้ตามที่
ปรากฏถึงพฤติการณ์ในการกระทำดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นการกระทำที่เป็นการลัดขั้นตอนในการ
ปฏิบัติราชการในลักษณะที่รวบรัดและรีบเร่งซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดปกติวิสัย ทั้งต่อมาเมื่อวันที่
๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ บริษัทผู้รับสัมปทานรายนี้ก็ยังคงได้นำโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์มูลค่า
๑๖,๕๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยื่นขอส่งเสริมการลงทุนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีผู้ถูก
กล่าวหาที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็น
ผู้พิจารณา โดยบริษัทผู้รับสัมปทานได้แนบรายงานศึกษาความเป็นไปได้ซึ่งระบุว่าได้มีการ
พัฒนาดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นครั้งแรกของโลก และได้มีการสร้างอุปกรณ์ไว้โดยเฉพาะเพื่อเชื่อม
กับภาคพื้นดินสำหรับระบบอินเทอร์เน็ตในประเทศต่างๆ ๑๘ แห่ง มากกว่า ๑๔ ประเทศ โดยมี
ในประเทศไทย ๑ แห่ง และมีแผนการตลาดที่จะจำหน่ายในประเทศไทยเพียงร้อยละ ๖ แต่จะจำหน่าย
ในต่างประเทศมีปริมาณที่สูงถึงร้อยละ ๙๔ ต่อมาวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๗ บริษัทผู้รับสัมปทาน
ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนสำหรับโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ ดังนั้น จากข้อเสนอของผู้ถูก

กล่าวหาเองก่อนที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในฐานะตัวแทนบริษัทชินคอร์ปที่ยื่นแข่งขันเพื่อ
เข้ารับสัมปทาน รวมทั้งเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้รับสัมปทานด้วยวาจาและทำหนังสือยืนยันอย่าง
เป็นทางการว่าจะลงทุนเพิ่มขึ้นตลอดอายุสัญญา และจะส่งดาวเทียมสำรองขึ้นสู่วงโคจรเพื่อเป็น
การสำรองดาวเทียมดวงหลักและมีระยะเวลาห่างจากดวงแรกไม่เกิน ๑๒ เดือน อยู่คู่กันเพื่อให้
ใช้งานได้โดยต่อเนื่อง จึงได้ระบุระบบดาวเทียมสำรองไว้ในสัญญาสัมปทานข้อที่ ๕.๑.๔ ข้อ ๖ และ
ข้อ ๗ ดาวเทียมไทยคม ๓ ซึ่งเป็นดาวเทียมหลัก มีช่องสัญญาณย่านความถี่ ซี-แบน (C-band)
จำนวน ๒๕ Transponder และ เคยู-แบน (Ku-band) ๑๔ Transponder โดยเฉพาะข้อ ๒๗ ได้
ระบุให้ กระทรวงคมนาคม หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่กระทรวงเห็นชอบใช้วงจรรดาวเทียม
หลักและดาวเทียมสำรองเฉพาะแต่ในย่านความถี่ ซี-แบน จำนวน ๑ วงจรรดาวเทียม ได้ตลอด
อายุสัญญาโดยไม่ต้องเสียค่าตอบแทนใดๆ แต่ปรากฏว่าดาวเทียมไอพีสตาร์มีคุณสมบัติทาง
เทคนิคพัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะครั้งแรกของโลกตามที่จดสิทธิบัตรไว้ โดยใช้ย่านความถี่ เคยู-แบน
รับและส่งข้อมูลให้ลูกค้าในลักษณะสปอร์ตบีม ๘๔ บีม เซพบีม ๓ บีม และบรอดคาสต์บีม ๗ บีม
และใช้ย่านความถี่ เคเอ-แบน ในการสื่อสารรับส่งข้อมูลจากสถานีภาคพื้นดินกับดาวเทียมบน
อวกาศในการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ ไม่มีย่านความถี่ ซี-แบน ที่จะให้กระทรวงคมนาคมใช้
จำนวน ๑ วงจรรดาวเทียม ได้ตลอดอายุสัญญาโดยไม่ต้องเสียค่าตอบแทน และไม่มีข้อตกลงว่าจะ
ดำเนินการอย่างไรเพื่อทดแทน ทั้งที่ดาวเทียมไทยคม ๓ ซึ่งเป็นดาวเทียมหลัก มีช่องสัญญาณย่าน
ความถี่ ซี-แบน และ เคยู-แบน จึงเห็นว่า ดาวเทียมไอพีสตาร์ไม่เป็นดาวเทียมสำรองของ
ดาวเทียมไทยคม ๓ ดวงต่อดวงได้ด้วยเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ปรากฏว่า

กรมไปรษณีย์โทรเลขได้พิจารณาคุณสมบัติดาวเทียมไอพีสตาร์แล้วเห็นว่าเป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่ไม่ใช่ดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ตามหนังสือ ที่ คค ๐๗/๐๔ (ปว.)/๑๔๒๒๑ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ หากดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่บริษัทไทยคม ก็จะต้องจัดสร้างดาวเทียมสำรองดาวเทียมไอพีสตาร์ อีก ๑ ดวง ตามสัญญาสัมปทานข้อ ๕.๑.๑ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่ากับสร้างดาวเทียมไอพีสตาร์อีก ๑ ดวง ประกอบกับในคราวพิจารณาอนุมัติคุณสมบัติดาวเทียมไอพีสตาร์ของคณะกรรมการประสานงานตามสัญญาสัมปทาน ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ มีการลงมติว่าดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่ แต่ต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายงานการประชุมโดยอนุมัติให้ดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมสำรองตามผลการประชุมของคณะกรรมการประสานงานตามสัญญาสัมปทาน ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ จึงขัดแย้งกัน ต่อมาได้มีการเสนอความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งที่ยังไม่ได้มีการรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมโดยนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค ได้อนุมัติคุณสมบัติดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมสำรองตามที่เจ้าหน้าที่เสนอเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ โดยปรากฏว่าในภายหลังได้มีการจัดทำหนังสือเวียนให้คณะกรรมการประสานงานแต่ละคนรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ เช่นนี้เมื่อดาวเทียมไอพีสตาร์ไม่เป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมหลัก คือ ดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ ทำให้ความมั่นคงในการสื่อสารดาวเทียมของชาติต้องเสียหายจากการที่ไม่มีดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อเป็นดาวเทียมสำรอง

ของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ทั้งดวงจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ทำให้บริษัทผู้รับสัมปทาน คือ บริษัท ซินคอร์ปและบริษัทไทยคมไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญาสัมปทาน โดยไม่มีภาระที่จะต้องใช้เงินทุน หรือระดมทุน โดยการกู้ยืมเงินหรือเพิ่มทุนเพื่อนำเงินมาลงทุนในการส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เป็น มูลค่าถึง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเทียบกับค่าก่อสร้างดาวเทียมไทยคม ๓ ตามเอกสารการยื่น ขอส่งเสริมการลงทุน และในทางกลับกันภาครัฐก็ต้องเสียหายจากการที่ไม่ได้รับมอบทรัพย์สิน ตามสัญญาสัมปทาน คือ ดาวเทียมไทยคม ๔ มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เช่นกัน นอกจากนี้ การอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นโครงการที่ให้บริการสื่อสารระหว่างประเทศเป็นหลัก ดังที่ปรากฏจากคุณสมบัติดาวเทียมไอพีเอสตาร์ที่บริษัทผู้รับสัมปทานได้ยื่นประกอบการยื่นคำร้อง ขอรับการส่งเสริมการลงทุน ในโครงการดาวเทียมไอพีเอสตาร์ที่ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๐๑ ที่ได้ระบุถึงแหล่งหารรายได้ โดยมี วัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งหวังทางการค้าและรองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ใช้งานใน ต่างประเทศ โดยได้มีการลงทุนสร้างอุปกรณ์เชื่อมต่อ (Gateway) ในประเทศต่างๆ ๑๘ แห่ง รวม กว่า ๑๔ ประเทศ โดยสร้างไว้ในประเทศไทยเพียง ๑ แห่ง เท่านั้น ส่วนแผนการจำหน่ายระบุไว้ ว่าการจำหน่ายในต่างประเทศถึงร้อยละ ๙๔ แต่จำหน่ายในประเทศไทยเพียงอัตราร้อยละ ๖ จึงเห็นได้ ว่า ส่วนที่จำหน่ายในต่างประเทศถึงร้อยละ ๙๔ ดังกล่าวนั้นมิใช่ส่วนที่เหลือใช้จากอัตราร้อยละ ๖ ที่ใช้ในประเทศตามข้อสัญญาสัมปทาน โดยส่วนที่ใช้ในต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่นั้นเป็นอีกส่วน หนึ่งต่างหากจากส่วนที่ใช้ในประเทศ ดังนั้น ดาวเทียมไอพีเอสตาร์จึงเป็นดาวเทียมหลักที่จัดสร้าง ขึ้นเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศเป็นหลัก มิได้สร้างขึ้นเพื่อการสื่อสารภายในประเทศตาม

วัตถุประสงค์ของสัญญาสัมปทาน และเป็นเรื่องที่อยู่นอกรอบแห่งสัญญาที่จะใช้เพื่อเป็น
ดาวเทียมสำหรับสื่อสารภายในประเทศและหากเหลือใช้จึงจะให้ต่างประเทศใช้บริการได้ ตามที่
ระบุไว้ในเงื่อนไขข้อกำหนดการเข้ารับสัมปทาน ซึ่งได้ระบุไว้ในบทนำและข้อ ๑๓ ของสัญญา
สัมปทาน ทั้งพันธะระยะเวลาคุ้มครองสิทธิผูกขาดที่กระทรวงคมนาคมผู้ให้สัมปทานจะไม่ให้
ภาคเอกชนรายอื่นเข้ามาดำเนินกิจการแข่งขันกับบริษัทผู้รับสัมปทานมีกำหนดระยะเวลา ๘ ปี
ตามสัญญา ข้อ ๒ จึงต้องถือว่าเป็นโครงการใหม่ที่อยู่นอกรอบของสัญญาสัมปทาน และจะต้อง
เปิดให้มีการประมูลแข่งขันโดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนเสนอโครงการกันใหม่อย่างเสรีและเป็นธรรมทั้ง
ในด้านการบริหารงานและอัตราการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐ ตามกระบวนการของ
พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕
ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นการที่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมได้ร้องขอและ
เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบของผู้ถูก
กล่าวหาได้พิจารณาอนุมัติดาวเทียมไอพีสตาร์ว่าอยู่ในกรอบสัญญาสัมปทาน จึงเป็นการอนุมัติให้
บริษัทไทยคมของผู้ถูกกล่าวหาได้สัมปทานดาวเทียมสื่อสารระหว่างประเทศไปโดยไม่ต้องมีการ
ประมูลแข่งขันกัน ซึ่งหากมีการขอรับสัมปทานโดยเปิดให้มีการประมูลแข่งขันกันใหม่อย่างเสรีและ
เป็นธรรม โดยให้ผู้ประกอบการรายอื่นได้มีโอกาสยื่นข้อเสนอเพื่อแข่งขันกันก็จะมีมูลค่าโครงการ
เป็นเงินถึงจำนวน ๑๖,๕๔๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท เป็นรายได้เข้ารัฐ ดังนั้น ตามที่คณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุนที่มีผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานคณะกรรมการโดยตำแหน่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
การลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๖ ได้อนุมัติค่าขอส่งเสริมการลงทุนโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์

ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๔๙๘ การอนุมัติให้แก่ไขข้อกำหนดทางด้านเทคนิคของดาวเทียม
สำรวจ คือ ดาวเทียมไทยคม ๔ โดยอนุมัติให้เปลี่ยนคุณสมบัติเป็นดาวเทียมไอพีสตาร์ซึ่งเป็น
ดาวเทียมหลักดวงใหม่ องค์กรคณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า เป็นการเอื้อประโยชน์
ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม

ในส่วนการอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗
โดยมีการลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัทไทยคม จากที่บริษัทชินคอร์ป
ต้องมีสัดส่วนการถือครองหุ้นในบริษัทไทยคมเป็นจำนวนที่ไม่น้อยกว่าอัตราร้อยละ ๕๑ เป็นไม่
น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ นั้น ในเบื้องต้นเห็นว่า ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินการ
ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ครั้งที่ ๑) ข้อ ๑ ระบุว่า “บริษัท (บริษัทชินคอร์ป) ตกลงที่จะ
ดำเนินการให้บริษัทใหม่ (บริษัทไทยคม) ดำรงทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และบริษัทจะต้องถือหุ้นในบริษัทใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ตลอดอายุ
สัญญาของสัญญาหลัก” การขออนุมัติแก้ไขสัญญาเพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่
ต้องถือในบริษัทไทยคม จึงเป็นกรณีที่บริษัทชินคอร์ปต้องดำเนินการขออนุมัติเอง การที่บริษัท
ไทยคมยื่นหนังสือต่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขออนุมัติลดสัดส่วนการถือหุ้น
ของบริษัทชินคอร์ปในบริษัทไทยคม และนำส่งข้อมูลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริษัทชินคอร์ป
ประสงค์จะลดสัดส่วนการถือหุ้น จนต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารอนุมัติให้แก่ไขสัญญาแล้ว บริษัทชินคอร์ปซึ่งได้รับประโยชน์จากการอนุมัติให้แก่ไขสัญญา
ได้เข้าทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ครั้งที่ ๕)

ที่ยอมให้บริษัทชินคอร์ปถือหุ้นในบริษัทไทยคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด เท่ากับบริษัทชินคอร์ปเชิดให้บริษัทไทยคมเป็นตัวแทน การที่บริษัทไทยคมขออนุมัติลด สัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปในบริษัทไทยคมจึงเป็นการกระทำในนามของบริษัท ชินคอร์ปซึ่งเป็นตัวการ โดยที่ปรากฏว่าได้มีข้อกำหนดในสัญญาสัมปทานเอกสารหมายเลข ร.๔๔๙ ข้อ ๔ การจัดตั้งบริษัทใหม่เข้าดำเนินงาน บริษัทต้องตั้งบริษัทใหม่ขึ้นเพื่อดำเนินงานตามสัญญา นี้ โดยบริษัทต้องดำเนินการจัดตั้งบริษัทใหม่ให้เสร็จสิ้นภายในสิบสองเดือน นับจากวันเริ่ม ให้บริการวางจรวดเทียมตามสัญญานี้ และให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้ตลอดอายุสัญญาด้วย คือ

๔.๑ บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาท ๔.๒ บริษัทจะต้อง เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของจำนวนหุ้นทั้งหมด และ ๔.๓ บริษัทต้องดำเนินการให้บริษัทที่จัดตั้งใหม่รับผิดชอบตามสัญญาฉบับนี้ต่อกระทรวงร่วมกันและแทนกัน กับบริษัท ซึ่งในเรื่องนี้ก็ได้ความว่า บริษัทที่บริษัทชินคอร์ปผู้รับสัมปทานได้จัดตั้งขึ้นใหม่ตาม สัญญาสัมปทานก็คือบริษัทไทยคมเพื่อบริหารโครงการ และได้มีการแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๑) เพื่อให้บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมรับผิดชอบร่วมกันและแทนกัน โดยทำเป็นสัญญา สามฝ่ายโดยฝ่ายผู้รับสัมปทานมีบริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมได้ลงนามร่วมกัน ต่อมาบริษัท ไทยคมได้ร้องขออนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทาน ให้เหตุผลว่าต้องใช้จ่ายเงินลงทุนในโครงการ ดาวเทียมไอพีเอสตาร์เป็นจำนวนมากจึงจำเป็นที่จะต้องหาพันธมิตรเข้ามาเพื่อร่วมลงทุนจึงทำให้ จะต้องลดสัดส่วนการถือหุ้นปรากฏตามหนังสือ ที่ ชช(ส) ๑๓๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ร. ๕๓๔ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งรับโอนงานจาก

กระทรวงคมนาคมตามกฎหมายปฏิรูประบบราชการได้ทำหนังสือหรือกรณีการขอแก้ไขสัญญาสัมปทานเพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ป ที่จะต้องถือหุ้นในบริษัทไทยคม ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยมีข้อสังเกตว่าเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญาซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญาอันเป็นที่มาของการอนุมัติสัมปทานโครงการนี้โดยคณะรัฐมนตรี จึงควรที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก่อนลงนามในการแก้ไขสัญญา ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๓๑ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ทำหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในเรื่องดังกล่าว แต่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องคืน โดยแจ้งว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ของเรื่องที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะลดเรื่องที่จะเสนอ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๕๓๐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีหนังสือหรือกรณีการส่งเรื่องคืนของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบหนังสือหรือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีตั้งข้อเสนอแนะของสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงมีดุลพินิจที่จะแก้ไขสัญญาได้ ปรากฏตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๗/๑๖๕๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ความจากบันทึกถ้อยคำของนายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอยู่ในขณะนั้นที่ให้ไว้ต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ ว่า ได้เกี่ยวข้องกับกรณีดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ

โดยจำได้ว่าได้มีการทำบันทึกเสนอจากเจ้าหน้าที่ แต่ตนเองเห็นว่าไม่สมควรเนื่องจากสัญญา
ดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศที่ทำกันขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔
นายกรัฐมนตรีเป็นคู่สัญญาสัมปทานกับรัฐ ประกอบกับบันทึกเสนอเรื่องไม่ชัดเจนว่าขออนุมัติ
อะไร จึงไม่มีการลงนามในบันทึกที่เจ้าหน้าที่เตรียมมาให้และให้ถอนเรื่องคืนไป และว่ากระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่เคยมาชี้แจงด้วยวาจา และตนเห็นว่าสัญญาดำเนินกิจการ
ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศมีนายกรัฐมนตรีเป็นคู่สัญญาสัมปทานกับรัฐ จึงไม่เหมาะสมที่จะเสนอ
ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อรัฐมนตรีโทรศัพท์มาตามเรื่องก็ได้อธิบายเหตุผลให้ฟัง
รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมายเลข ร. ๔๐๓ ต่อมาวันที่ ๑๘ ตุลาคม
๒๕๔๗ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้
อนุมัติให้แก่ไขสัญญาสัมปทานในเรื่องดังกล่าวปรากฏตามหนังสือ ที่ ทก.๐๒๐๔.๓/๘๑๖ ลงวันที่
๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยมีการลงนามแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม
๒๕๔๗ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๕๒๙ โดยที่การแก้ไขสัญญาสัมปทานเพื่อลดสัดส่วนการถือ
หุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัทไทยคมจากไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ
๔๐ นั้น ไม่มีการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแต่อย่างใด เห็นว่า การที่มีการกำหนดเรื่อง
การถือครองหุ้นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ไว้ในข้อ ๔ ของสัญญาสัมปทานนั้น เป็นนัยสำคัญ
ประการหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหาได้รับสัมปทาน
การอนุมัติให้แก่ไขสัญญาสัมปทานลดสัดส่วนข้างต้นโดยนายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยที่ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคอยู่ โดยที่ไม่ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ จึงเป็นการอนุมัติโดยมิชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปผู้รับสัมปทาน เนื่องจากในกรณีที่บริษัทไทยคมทำการเพิ่มทุนเพื่อดำเนินโครงการใดๆ โดยเฉพาะโครงการดาวเทียมไอพีเอสตาร์ ซึ่งจะต้องใช้เงินลงทุนสูงถึงจำนวน ๑๖,๕๔๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท นั้น บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทไทยคม จึงไม่ต้องระดมทุนหรือกู้ยืมเงินมาซื้อหุ้นเพื่อรักษาสัดส่วนร้อยละ ๕๑ ของตนเอง ดังจะเห็นได้ว่าในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ บริษัทไทยคมได้ทำการเพิ่มทุน แต่บริษัทชินคอร์ปไม่ต้องซื้อหุ้นเพิ่มทุนเพื่อรักษาสัดส่วนการถือหุ้น ๘๔,๗๐๖,๘๐๑ หุ้น เป็นเงิน ๑,๒๙๖,๐๑๔,๐๕๕.๓๐ บาท แต่กลับกระจายความเสี่ยงไปให้นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และการลดสัดส่วนการถือครองหุ้นลงประมาณร้อยละ ๑๑ ดังกล่าวย่อมเป็นผลให้บริษัทชินคอร์ปได้รับเงินทุนคืนจากการโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวนดังกล่าวออกไปให้แก่ผู้ถือหุ้นกลุ่มอื่นด้วย ทั้งการลดสัดส่วนดังกล่าวมีผลเป็นการลดทอนความมั่นคงและความมั่นใจในการดำเนินโครงการดาวเทียมของบริษัทชินคอร์ปในฐานะผู้ได้รับสัมปทานโดยตรงที่ต้องมีอำนาจควบคุมบริหารจัดการอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ และต้องเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทไทยคม ซึ่งเป็นผู้บริหารโครงการดาวเทียมตามสัญญาสัมปทาน แม้ว่าบริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมจะยังต้องร่วมกันรับผิดชอบตามสัญญาสัมปทานอยู่ แต่การลดสัดส่วนการถือครองหุ้นดังกล่าวก็ย่อมที่จะมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและความมั่นคงในการกำกับดูแล การประกอบกิจการโทรคมนาคมของรัฐ องค์กรคณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า การอนุมัติให้ลดสัดส่วนการถือครองหุ้น

ของบริษัทชินคอร์ปในประเทศไทยจึงเป็นการกระทำที่เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและ
ประเทศไทยคมผู้รับสัมปทานจากรัฐโดยไม่สมควร

สำหรับกรณีการอนุมัติให้ใช้เงินค่าสินไหมทดแทนของดาวเทียมไทยคม ๓
จำนวน ๖,๗๖๕,๒๙๙ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเข้าช่องสัญญาณดาวเทียมต่างประเทศเมื่อดาวเทียม
ไทยคม ๓ เกิดเสียหายนั้น ปรากฏตามสัญญาสัมปทานเอกสารหมายเลข ร. ๔๔๙ ข้อ ๒๕ การ
ประกันภัยทรัพย์สินตลอดระยะเวลาที่สัญญายังมีผลบังคับอยู่ ซึ่งข้อ ๒๕.๑ บริษัทต้องเอา
ประกันภัยประเภทคุ้มครองการเสี่ยงภัยทุกชนิดต่อทรัพย์สินในข้อ ๕ และทรัพย์สินที่เพิ่มเติมตาม
ข้อ ๑๕ ที่บริษัทโอนให้เป็นการมสิทธิ์ของกระทรวงแล้วเติมมูลค่าของทรัพย์สินนั้นๆ โดยเอา
ประกันภัยกับบริษัทประกันภัยและเงื่อนไขการประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจดาวเทียมในลักษณะ
เดียวกันใช้อยู่ โดยให้กระทรวงเป็นผู้รับประโยชน์ร่วม และบริษัทเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยและ
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ข้อ ๒๕.๒ ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคแรกหรือที่เพิ่มเติมให้กระทรวง
ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่บริษัทเอาประกันภัยในแต่ละปีหรือวันที่เอาประกันเพิ่มเติมแล้วแต่
กรณี ทั้งนี้ กระทรวงยินยอมให้บริษัทเป็นผู้เจรจาต่อรองค่าเสียหายและความรับผิดชอบของผู้รับ
ประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวโดยความเห็นชอบของกระทรวง และบริษัทจะต้อง
แจ้งผลการเจรจาให้กระทรวงทราบเป็นระยะโดยทันที และข้อ ๓๗ การจัดการทรัพย์สินที่สูญหาย
และเสียหายหรือสูญหาย เมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑๕ หรือทรัพย์สิน
ดังกล่าวสูญหายไป บริษัทจะต้องรีบซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหายหรือจัดหาทรัพย์สินทดแทน
ทรัพย์สินที่สูญหายโดยทันที เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และกระทรวงจะมอบเงิน

ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันภัยตามข้อ ๒๕ ให้บริษัท และถ้าค่าซ่อมแซมหรือ
ราคาทรัพย์สินที่จัดหามีราคาสูงกว่าเงินค่าสินไหมทดแทน บริษัทตกลงเป็นผู้รับผิดชอบเงิน
จำนวนที่เพิ่มขึ้นนั้นทั้งหมด วรรคสอง ในกรณีจัดหาทรัพย์สินทดแทน ให้นำความในข้อ ๑๕ ใน
เรื่องการโอนกรรมสิทธิ์และการส่งมอบรับมอบทรัพย์สินมาใช้บังคับในกรณีนี้ด้วย และวรรคสาม การ
จัดหาทรัพย์สินทดแทนดังกล่าวในวรรคแรก บริษัทต้องจัดหาทรัพย์สินทดแทนให้สามารถดำเนินการ
ตามสัญญาได้โดยต่อเนื่อง แม้บริษัทจะพิจารณาเห็นว่าการลงทุนจัดหาทรัพย์สินทดแทนดังกล่าว
ผลประโยชน์ที่จะได้รับการดำเนินงานตามสัญญาที่เหลืออยู่จะไม่คุ้มกับการลงทุนก็ตาม ซึ่ง
บริษัทอาจเสนอขอให้กระทรวงพิจารณาขยายเวลาสัญญาออกไป นอกจากข้อสัญญาที่กล่าวถึง
ข้างต้นแล้ว ในส่วนข้อเท็จจริงนั้นก็ปรากฏว่า ในคราวที่บริษัทไทยคมได้ร้องขอเปลี่ยนแปลง
คุณสมบัติของดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นดาวเทียมไอพีสตาร์ โดยร้องขอเป็นดาวเทียมสำรอง
เช่นเดิม และได้รับการอนุมัติในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งมีกำหนดส่งขึ้นสู่อวกาศในปี
๒๕๔๗ นั้น ก็ได้มีการอนุมัติแผนสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ด้วย หากเกิดกรณีเสียหาย ครั้น
ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้เกิดเหตุดาวเทียมไทยคม ๓ เสียหายขัดข้องเกี่ยวกับระบบ
พลังงานบางส่วน ต่อมาบริษัทไทยคมได้เจรจากับบริษัทประกันภัย ปรากฏว่าดาวเทียมไทยคม ๓
เสียหายเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีบางส่วนใช้งานได้ และได้มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนแล้ว
ได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๓๓,๐๒๘,๙๖๐ ดอลลาร์สหรัฐ โดยบริษัทไทยคมได้ขออนุมัติ
สร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทน ปรากฏตามหนังสือ ที่ ชช(ส) ๐๖๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๗
กรกฎาคม ๒๕๔๖ และต่อมาได้ร้องขออนุมัตินำเงินประมาณ ๖,๗๖๕,๒๙๙ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเช่า

ช่องสัญญาณดาวเทียมจากต่างประเทศเพื่อใช้ทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ พร้อมทั้งใช้เป็น
ช่องสัญญาณสำรอง ปรากฏตามหนังสือ ที่ ชช(ส)๗๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติให้บริษัทไทยคมนำเงินค้ำสินไหมทดแทน
จำนวน ๖,๗๖๕,๒๙๙ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเช่าช่องสัญญาณต่างประเทศเพื่อทดแทนและสำรอง และ
อีกส่วนจำนวน ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนชื่อว่า ดาวเทียม
ไทยคม ๕ หรือ ๓ R โดยหากค่าสร้างสูงกว่า ให้บริษัทไทยคมรับผิดชอบในส่วนต่างที่เพิ่มขึ้น
นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติใน
เรื่องดังกล่าว ปรากฏตามหนังสือ ที่ อช ๔๐๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมาบริษัท
ไทยคมแจ้งว่าจะได้รับเงินสินไหมทดแทน จำนวน ๓๓,๐๒๘,๙๖๐ ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งจะต้องลง
นามในหนังสือริลีสแอนด์ดิสচারจ์ (Release&Discharge) เพื่อปลดภาระผูกพันให้แก่บริษัท
ประกันภัย และเปิดบัญชีเอสโคร แอคเคาท์ (Escrow Account) กับธนาคารที่ประเทศสิงคโปร์
เพื่อรับเงินค้ำสินไหมทดแทนเป็นเงินสดดอลลาร์สหรัฐข้างต้น นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ได้อนุมัติตามที่
บริษัทไทยคมร้องขอเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ปรากฏตามหนังสือ ที่ อช ๔๒๓/๒๕๔๖ ลงวันที่
๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ บริษัทไทยคมได้นำหลักฐานการสร้างดาวเทียมดวงใหม่มาเบิกใช้เงินจาก
บัญชีเอสโคร แอคเคาท์ เพื่อนำไปสร้างดาวเทียมไทยคม ๕ หรือ ๓ R จนกระทั่งส่งขึ้นสู่วงโคจร
เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งค่าสร้างมากกว่าค้ำสินไหมทดแทน จำนวน ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์
สหรัฐนั้น บริษัทไทยคมได้นำหลักฐานไปเบิกใช้เงินดังกล่าวแต่ยังไม่หมด โดยในปัจจุบันยังมี
ยอดเงินคงเหลือค้างอยู่ในบัญชีเอสโคร แอคเคาท์ ที่ประเทศสิงคโปร์ประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐

ดอลลาร์สหรัฐ เห็นว่า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ดาวเทียมและอุปกรณ์ต่าง ๆ นั้น ตามสัญญาสัมปทานเอกสารหมายเลข ร.๔๔๙ ข้อ ๓๗ ได้กำหนดให้บริษัทผู้รับสัมปทานรีบซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหายหรือจัดหาทรัพย์สินทดแทนทรัพย์สินที่สูญหายโดยทันที เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และกระทรวงผู้ให้สัมปทานก็จะมอบเงินค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันภัยให้ และถ้าค่าซ่อมแซมหรือราคาทรัพย์สินที่จัดหา มีราคาสูงกว่าเงินค่าสินไหมทดแทน บริษัทผู้รับสัมปทานตกลงเป็นผู้รับผิดชอบจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงข้อสัญญาสัมปทาน ข้อ ๓๗ ดังกล่าว กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน ซึ่งกรณีนี้ก็คือดาวเทียมไทยคม ๓ ถ้าเกิดความเสียหายบางส่วน บริษัทผู้รับสัมปทานจะต้องดำเนินการซ่อมแซม แล้วจึงมารับค่าสินไหมทดแทนจากทางกระทรวงผู้ให้สัมปทาน แต่ถ้าเกิดความเสียหายทั้งดวงจนไม่สามารถที่จะใช้งานหรือดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บริษัทผู้รับสัมปทานจะต้องจัดสร้างดาวเทียมดวงใหม่ขึ้นทดแทน แล้วจึงรับเงินค่าสินไหมทดแทนจากทางกระทรวงผู้ให้สัมปทาน ทั้งนี้หากค่าซ่อมแซมหรือราคาดาวเทียมดวงใหม่มีราคาสูงกว่าจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนทางบริษัทผู้รับสัมปทานจะต้องรับผิดชอบในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด ตามข้อสัญญาดังกล่าว การที่มีการอนุมัติให้บริษัทผู้รับสัมปทานนำเงินบางส่วน จำนวน ๖,๗๖๕,๒๙๙ ดอลลาร์สหรัฐ ที่ได้รับจากค่าสินไหมทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ไปเช่าดาวเทียมของต่างประเทศ เพื่อใช้ทดแทนช่องสัญญาณเดิมและใช้เป็นสำรอง จึงขัดต่อสัญญาสัมปทานเนื่องจากบริษัทไทยคมทำผิดสัญญาไม่มีดาวเทียมสำรองไทยคม ๓ มาโดยตลอด และบริษัทไทยคมผู้รับสัมปทานจะต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินการให้มีดาวเทียมใช้ได้อย่าง

พอเพียงและโดยต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีสิทธินำเงินไปเข้าช่องสัญญาณดาวเทียมต่างประเทศ แต่ต้องนำเงินค่าสินไหมทั้งหมดจำนวน ๓๓,๐๒๘,๙๖๐ ดอลลาร์สหรัฐ ที่ได้รับไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทาน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติตามที่บริษัทไทยคมผู้รับสัมปทานร้องขอ การอนุมัติให้นำเงินบางส่วนที่ได้รับจากค่าสินไหมทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ที่เกิดความเสียหายดังกล่าวไปเข้าดาวเทียมของต่างประเทศเพื่อใช้ทดแทนและใช้สำรองจึงเป็นการอนุมัติที่ไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทไทยคมและบริษัทชินคอร์ป เพราะในช่วงเวลานั้นบริษัทไทยคมไม่ต้องใช้เงินทุนของตนเอง หรือไม่ต้องระดมทุน โดยกู้ยืมเงินหรือดำเนินการเพิ่มทุนเพื่อดำเนินการซ่อมแซมดาวเทียมไทยคม ๓ หรือจัดสร้างดาวเทียมดวงใหม่ตามสัญญาสัมปทาน แล้วยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงผู้ให้สัมปทาน ในทางกลับกันยังทำให้เกิดความเสียหายแก่ภาครัฐ เนื่องจากทรัพย์สินที่ทำประกันภัยเป็นของรัฐ ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวรัฐจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแล และคงไว้เป็นหลักประกันความมั่นคง หากเกิดกรณีไม่สามารถซ่อมแซมหรือจัดหาสินทรัพย์ทดแทนเพื่อใช้ดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามสัญญาสัมปทานให้แล้วเสร็จเสียก่อน การที่บริษัทไทยคมซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโดยตรงได้ประโยชน์จากการไม่ต้องใช้เงินทุน หรือระดมทุน หรือกู้ยืมเงินมาเพื่อลงทุนในโครงการดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อใช้เป็นสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐บาท จากการไม่ต้องดำเนินกระบวนการรับสัมปทานใหม่จากโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ มูลค่า ๑๖,๔๕๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงาน

หรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ จากการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้จากกำไรเป็นเวลา ๘ ปี มูลค่าไม่เกิน ๑๖,๔๕๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากการไม่ต้องจัดสร้างดาวเทียมสำรอง ดาวเทียมไอพีสตาร์อีก ๑ ดวง จากการไม่ต้องใช้เงินทุน หรือระดมทุน หรือกู้ยืมเงินมาเพื่อรักษา สัดส่วนที่บริษัทชินคอร์ปจะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทไทยคมโดยการแก้ไขสัญญา สัมปทาน (ครั้งที่ ๕) ให้คงเหลือสัดส่วนที่จะต้องถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ และจากการไม่ต้อง ซ่อมแซมหรือจัดหาดาวเทียมมาทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ที่เสียหาย ซึ่งเมื่อซ่อมแซมและ จัดหามาทดแทนแล้วจะต้องตกเป็นทรัพย์สินของรัฐตามสัญญาสัมปทาน แต่ได้นำเงินค่าสินไหม ทดแทนที่กระทรวงคมนาคมได้รับจากบริษัทประกันภัยไปใช้ในการเช่าดาวเทียมต่างประเทศเพื่อ ใช้ทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ที่เสียหาย จำนวนเงิน ๒๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งบริษัทชินคอร์ป และบริษัทไทยคมผู้ได้รับสัญญาดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศจากรัฐโดยตรง และมีภาระต้อง รับผิดชอบร่วมกันและแทนกัน องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า เป็นการเอื้อประโยชน์ ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม

กรณีอนุมติให้รัฐบาลสหภาพพม่ากู้เงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง ประเทศไทย ซึ่งในเรื่องนี้มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า การดำเนินการให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและ นำเข้าแห่งประเทศไทยให้วงเงินกู้ยืมแก่สหภาพพม่าดังกล่าวนี้เป็นไปโดยชอบ และเป็นการเอื้อ ประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมหรือไม่ ข้อนี้ปรากฏข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการที่ ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีได้บริหารราชการในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่ง ผู้บริหารประเทศจะต้องดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินไปเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมแต่

เพียงอย่างเดียว โดยผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีจะต้องไม่ดำเนินการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนด้วย แต่ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนพยานหลักฐานกลับปรากฏถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับมาตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ เอกอัครราชทูตสหภาพพม่าประจำประเทศไทยได้นำส่งหนังสือจากนายวิน อ่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศสหภาพพม่า ถึงนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ เพื่อขอให้ประเทศไทยพิจารณาให้สินเชื่อ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่รัฐบาลสหภาพพม่าเพื่อการก่อสร้างโครงสร้างขั้นพื้นฐาน ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๕๖๐ หน้า ๑๖๘๖๘ ถึง ๑๖๘๗๓ แต่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว กระทรวงการวางแผนและพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติสหภาพพม่าได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงสถานเอกอัครราชทูตไทย แจ้งว่ากระทรวงสื่อสารไปรษณีย์และโทรเลขแห่งสหภาพพม่ามีโครงการจะพัฒนาการให้บริการระบบโทรคมนาคมในเขตชนบทและพื้นที่ห่างไกล โดยการใช้ Broadband Satellite Terminals และระบบ Fibre Optic Cable จึงขอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในลักษณะเงินกู้แบบผ่อนปรน (Soft loan) มูลค่า ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ และแบบให้เปล่า (Grant aid) มูลค่า ๑,๐๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๖๕ หน้า ๑๖๘๐๒ ถึง ๑๖๘๐๕ ต่อมากระทรวงการคลังได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ เห็นชอบให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้เงินกู้ในการซื้อเครื่องจักรและพัฒนาประเทศแก่รัฐบาลสหภาพพม่าในวงเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ จากนั้นวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ จึงมี

การทำสัญญาเงินกู้ระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย กับธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่า โดยกระทรวงการคลังและรัฐฎากรแห่งสหภาพพม่าเป็นผู้ค้าประกัน ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๕๖ ถึง ร. ๕๕๙ หน้า ๑๗๑๕๔ ถึง ๑๗๒๒๘ ในการรับเงินตามสัญญาเงินกู้ดังกล่าวกำหนดให้ผู้กู้ส่งคำขอรับการให้สินเชื่อพร้อมสัญญาจัดซื้อจัดจ้างสินค้าทุนหรือบริการให้ผู้ให้กู้พิจารณาอนุมัติก่อน ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าก็ได้ส่งคำขอรับการให้สินเชื่อพร้อมสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ระหว่างกระทรวงสื่อสารไปรษณีย์และโทรเลขแห่งสหภาพพม่า กับบริษัทไทยคม ให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาอนุมัติสินเชื่อบางส่วน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้อนุมัติคำขอดังกล่าวและแจ้งให้ธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าทราบเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๙๐ และ ร. ๕๙๑ หน้า ๑๗๒๒๙ ถึง ๑๗๒๔๗ ต่อมาธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แจ้งการโอนสิทธิรับเงินของบริษัทไทยคมให้แก่บริษัทฮาดารี ไวร์เลส จำกัด และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้จ่ายเงินสินเชื่อให้ธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่า โดยจ่ายตรงให้แก่บริษัทไทยคม จำนวน ๙,๔๒๒,๗๓๓.๐๓ ดอลลาร์สหรัฐ และให้แก่บริษัทฮาดารี ไวร์เลส จำกัด จำนวน ๕,๕๗๗,๒๖๖.๙๗ ดอลลาร์สหรัฐ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๙๒ ถึง ร. ๕๙๖ หน้า ๑๗๒๔๘ ถึง ๑๗๒๗๑ เห็นว่า การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นการดำเนินการไปตามนโยบายด้านการต่างประเทศของรัฐบาลในสมัยแรกที่ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรี โดยผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพบและหารือข้อราชการกับผู้นำของสหภาพพม่าหลายครั้ง โดยระหว่างวันที่ ๑๙ ถึง ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้เดินทางเยือนสหภาพพม่าอย่างเป็นทางการตามคำเชิญของพลเอกอาวุโส ตาน ฉ่วย ประธานสภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐและนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่า ซึ่งได้พบและหารือข้อราชการกับพลโท ชิ่น ยุ้น เลขาธิการสภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ ต่อมาระหว่างวันที่ ๙ ถึง ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้เดินทางเยือนสหภาพพม่าอีกครั้ง ซึ่งก็ได้พบและหารือข้อราชการกับพลเอกอาวุโส ตาน ฉ่วย และพลโท ชิ่น ยุ้น โดยปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๕๕๘ และ ร. ๕๕๙ หน้า ๑๖๘๒๐ ถึง ๑๖๘๕๙ ว่า ทั้งสองฝ่ายได้หารือและเสนอความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนสหภาพพม่าเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุน การตลาด และความร่วมมือทางวิชาการ ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ ถึง ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้พบและหารือกับนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่าในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เมืองบาหลี ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หลังจากการประชุมดังกล่าวแล้ว นายวิน อ่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่าได้มีหนังสือถึงนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อขอร้องเงินสินเชื่อจำนวน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ในการซื้อเครื่องจักรกลการก่อสร้างและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๕๖๐ ซึ่งนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย นายอภิชาติ ชินวรรโณ อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ และนายปกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา ประธานคณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในขณะนั้นได้ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องพิจารณา

คำขอของรัฐบาลสหภาพพม่า ในระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้มีการจัดประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม สหภาพพม่า ปรากฏผลการประชุมได้มีการทำปฏิญญาพุกามว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทย กัมพูชา สหภาพพม่า และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยประเทศทั้งสี่จะให้ความร่วมมือกันในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในภูมิภาค การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๖๓ และ ร. ๕๖๔ ซึ่งการให้ความช่วยเหลือแก่สหภาพพม่า ตลอดจนการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งสี่ด้านดังกล่าว นั้น มิได้ระบุถึงการพัฒนาระบบโทรคมนาคม โดยที่รัฐบาลสหภาพพม่าร้องขอวงเงินสินเชื่อจากรัฐบาลไทยในครั้งแรกก็ด้วยความประสงค์ที่จะใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับการพัฒนาโครงการคมนาคม ซึ่งอยู่ในกรอบความร่วมมือที่ประเทศไทยเคยเสนอในชั้นที่ผู้ถูกกล่าวหาเดินทางไปเยือนสหภาพพม่าใน ๒ ครั้งแรก และข้อตกลงร่วมกันตามปฏิญญาพุกามว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย และนายอภิชาติ ชินวรรโณ เบิกความประกอบเอกสารหมายเลข ร. ๕๖๕ ถึง ร. ๕๗๖ ได้ความในทำนองเดียวกันว่า เมื่อรัฐบาลสหภาพพม่าร้องขอวงเงินสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคม กรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้พิจารณาและเสนอรายงานพร้อมข้อคิดเห็นทั้งข้อดีและข้อเสียไว้ ซึ่งปรากฏข้อเสียในเรื่องที่อาจจะมีข้อครหาว่าผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในการนี้ และเมื่อระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ได้มีการพบปะหรือข้อราชการแบบทวิภาคีในการประชุมรัฐมนตรี

ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยยังได้แจ้งเรื่องที่มีข้อครหาว่าผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีของไทยมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในการนี้ให้นายวิน อ่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่าทราบ และขอให้โครงการดังกล่าวอยู่ในวงเงินสินเชื่อ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้นเมื่อนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย นำเรื่องเสนอต่อผู้ถูกกล่าวหาแล้ว กลับมีการส่งการด้วยวาจาให้อนุมัติวงเงินสินเชื่อเพิ่มขึ้นเป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แม้จะปรากฏในหนังสือโต้ตอบระหว่างหน่วยงานภายในของประเทศไทยเอง และที่มีไปยังหน่วยงานของรัฐบาลสหภาพพม่า รวมทั้งที่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการให้วงเงินกู้สินเชื่อแก่รัฐบาลสหภาพพม่าว่าเป็นการให้วงเงินสินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องจักรและพัฒนาประเทศ แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการดำเนินการในเรื่องนี้เป็นกรณีสืบเนื่องมาจากการขอรวงเงินสินเชื่อเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนา ระบบโทรคมนาคมตามที่รัฐบาลสหภาพพม่าร้องขอและติดตามสอบถามความคืบหน้าเป็นระยะตลอดมา การระบุดังกล่าวประสงค์ของการใช้เงินสินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องจักรและพัฒนาประเทศมีลักษณะเป็นทำนองหลีกเลี่ยงที่จะใช้คำว่าเพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคมอันอาจทำให้เกิดข้อครหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่กรมเอเชียตะวันออกเสนอรายงานไว้ดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาและอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อให้แก่รัฐบาลสหภาพพม่าในครั้งนี้ นอกจากจะไม่เป็นไปตามกรอบความร่วมมือของทุกเรื่องดังกล่าวแล้ว ข้อเท็จจริงก็ยังปรากฏอีกว่า เป็นการดำเนินการที่มีผลต่อผลประโยชน์การประกอบกิจการธุรกิจของบริษัทไทยคม ซึ่งได้ความจากนายณัฐพงษ์ เต็มศิริพงศ์ และนายเผด็จ ว่องพยาบาล พนักงานของบริษัทไทยคมเบิกความต่อศาลว่า บริษัทไทยคมได้ไป

ประกอบกิจการด้านโทรคมนาคมในสหภาพพม่ามาก่อนแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ และในการประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม เจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคมและบริษัทเอไอเอสยังได้ไปสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียมแข่งกับบริษัทต่างชาติ และได้รับคำชมเชยจากกระทรวงสื่อสารไปรษณีย์และโทรเลขแห่งสหภาพพม่า จนกระทั่งได้มีการทำสัญญา Roaming Agreement กับกระทรวงสื่อสารไปรษณีย์และโทรเลขแห่งสหภาพพม่า และบริษัทไทยคมเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากสหภาพพม่าในการขยายการให้บริการโทรศัพท์มาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๖ แล้ว และปรากฏต่อมาจากเอกสารหมายเลข ร.๕๖๕ ถึง ร.๕๖๘ ว่า หลังจากมีการประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกามแล้ว รัฐบาลสหภาพพม่าโดยกรมความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจต่างประเทศ กระทรวงการวางแผนและพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยเพื่อใช้ในการพัฒนาระบบโทรคมนาคม และหลังจากมีการเจรจาหารือกันแล้ว กระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่าได้แจ้งโครงการที่จำเป็นต่อการปรับปรุงคุณภาพการบริการโทรคมนาคม ได้แก่ แผนการพัฒนาโทรคมนาคมสหภาพพม่าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยสัญญาณดาวเทียม (Broadband Satellite) โครงการการส่งสัญญาณทั่วประเทศของสหภาพพม่า โดยเป็นระบบใยแก้วนำแสง ๑,๕๐๐ กิโลเมตร และโครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสหภาพพม่า ซึ่งมีบริษัทไทยคมเป็นผู้จัดหาที่มีสิทธิได้รับเลือกในทุกโครงการ โดยเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ Broadband Satellite และอุปกรณ์เพิ่มเติม เป็นที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมและด้านเทคนิค กับช่วยเหลือในการติดตั้งในโครงการแรก กับเป็นผู้บริหารจัดการและ

ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีในสองโครงการหลัง อันแสดงให้เห็นว่าบริษัทไทยคมได้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในการนี้มาตั้งแต่ต้นแล้ว ส่วนข้อที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างว่า บริษัทไทยคมขายสินค้าให้แก่รัฐบาลสหภาพพม่าตามพันธะสัญญาที่มีต่อกันมาแต่เดิม และเป็นการซื้อขายกันตามปกติ ไม่ว่าจะได้รับเงินสินเชื่อหรือไม่ รัฐบาลสหภาพพม่าก็จำเป็นต้องซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ดังกล่าวเป็นประจำอยู่แล้วนั้น เห็นว่า ในการประชุมระดับผู้นำระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ร่วมเดินทางเป็นคณะทางการด้วยระหว่างการประชุมยังมีเจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคม จำนวน ๘ คน และบริษัทเอไอเอส จำนวน ๒ คน เข้าทำการสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียม ต่อมาทางการสหภาพพม่าได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงสถานเอกอัครราชทูตไทยเสนอโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมในเขตชนบทและพื้นที่ห่างไกลของกระทรวงสื่อสารไปรษณีย์และโทรเลขแห่งสหภาพพม่า และขอรับความช่วยเหลือจากไทยมูลค่า ๒๔.๐๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งสหภาพพม่ายังได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขอเพิ่มวงเงินกู้สินเชื่อจาก ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ติดตามผล รวมทั้งการขอลดดอกเบี้ยซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสั่งการต่อนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ให้แจ้งไปว่านายกรัฐมนตรีได้สั่งการว่าให้เพิ่มเป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจะให้การอุดหนุนชดเชยในส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยด้วย และภายหลังที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้มีการประชุมร่วมระหว่างนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับวงเงินสินเชื่อ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่สหภาพพม่าโดยลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ ๕.๗๕ เป็นอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงินต้น ๒ ปี ซึ่งคณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีมติอนุมัติวงเงิน จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่สหภาพพม่าตามเงื่อนไขดังกล่าว แต่ต่อมาฝ่ายสหภาพพม่าได้ขอให้ ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงินต้นเป็น ๕ ปี ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเห็นชอบ คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยจึงต้องมีมติเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเป็นระยะเวลากู้ ๑๒ ปี ๕ ปีแรกชำระเฉพาะดอกเบี้ย สำหรับ ๗ ปีที่เหลือชำระเงินต้นและดอกเบี้ย โดยที่การอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อมูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเงื่อนไขดังกล่าว เป็นการให้กู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าต้นทุน ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคารตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ การให้กู้ดังกล่าวจะเกิดความเสียหายแก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จึงต้องขอคุ้มครองความเสียหายตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงสั่งการให้นำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ให้เงินกู้แก่รัฐบาลสหภาพพม่า ในวงเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หากได้รับความเสียหายให้กระทรวงการคลัง จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหาย และให้ชดเชยส่วนต่างดอกเบี้ยที่ได้รับจากรัฐบาลสหภาพพม่ากับต้นทุนดอกเบี้ยของธนาคาร และกระทรวงการคลังได้รับความเสียหายที่จะต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีชดเชยความเสียหายแก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และ

ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ รวมเป็นเงินจำนวน ๑๔๐,๓๔๙,๖๐๐ บาท การขอลงเงินกู้สินเชื่อเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคมเพิ่งเกิดขึ้นหลังจากเสร็จสิ้นการประชุมระดับผู้นำว่าด้วย ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม ซึ่งเจ้าหน้าที่ของบริษัท ไทยคมและบริษัทเอไอเอสได้ไปสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียมในการประชุมด้วย ดังที่กล่าวมาแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่า การขอลงเงินสินเชื่อเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อสินค้า และบริการจากบริษัทไทยคมนั่นเอง ส่วนที่ได้ความว่า มีการใช้เงินที่ได้รับอนุมัติวงเงินสินเชื่อไป ซื้อสินค้าต่าง ๆ จากผู้ประกอบการอื่นในประเทศไทยอีกหลายราย ก็ไม่อาจรับฟังหักล้างข้อที่ว่า บริษัทไทยคมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการกรณีนี้ได้ และที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การจะอนุมัติวงเงินสินเชื่อหรือไม่ ขึ้นอยู่ที่การพิจารณาและดุลพินิจของธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทยนั้น เห็นว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จัดตั้ง ขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๓๖ และอยู่ ภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จัดเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติ ตามนโยบายรัฐบาล ในการพิจารณาและอนุมัติวงเงินสินเชื่อให้แก่รัฐบาลสหภาพพม่าครั้งนี้ก็ได้ ความจากนายปรกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา และนายสถาพร ชินะจิตร อดีตกรรมการผู้จัดการธนาคาร เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยว่า เป็นการดำเนินการไปตามนโยบายรัฐบาล และโดยที่ การให้สินเชื่อดังกล่าวได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย จึงต้อง ขอให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อชดเชยความเสียหาย ซึ่งเห็น ได้ว่าเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยและ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีของประเทศโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะสำหรับธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทยได้รับการชดเชยในส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของธนาคารอีกด้วย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การดำเนินการกรณีนี้พิจารณาถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ และการดำเนินการเป็นผลให้บริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ได้รับสัมปทานบ่อแก๊สธรรมชาติ ที่สหภาพพม่า นั้น เป็นการนำเอาเรื่องที่มีได้เกี่ยวข้องกันมากกล่าวอ้าง ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คู่สมรสยังคงถือหุ้นรายใหญ่อยู่อย่างแท้จริงในบริษัทไทยคมและบริษัทชินคอร์ปจึงเป็นผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกัน บริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทไทยคมโดยมีสัดส่วนการถือหุ้นอยู่ถึงกว่าร้อยละ ๕๑ ปราบกฏตามเอกสารหมายเลข ร.๕๙๙ กรณีจึงเป็นการไม่สมควรที่จะอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อเพิ่มเติมให้แก่รัฐบาลสหภาพพม่า องค์กรและผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า การดำเนินการในกรณีนี้เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทไทยคมและบริษัทชินคอร์ป

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การดำเนินการทั้งห้ากรณีดังกล่าวเป็นผลจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ในช่วงเวลาที่มีการดำเนินการทั้งห้ากรณีตามคำร้องนั้น ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา และจะต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ในการบริหารราชการแผ่นดินมีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น โดยความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล และมีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่น ชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีที่จะต้องยับยั้งการปฏิบัติราชการใดๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติคณะรัฐมนตรีก็ได้ มีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในการปฏิบัติตามนโยบาย ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงต่างๆ มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ แต่มีข้อจำกัดว่าอำนาจดังกล่าวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ กล่าวคือต้องไม่เป็นการขัดหรือแย้งหรือลดทอนอำนาจที่มีอยู่ของนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้บทบัญญัติมาตรา ๒๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ถวายคำแนะนำแก่พระมหากษัตริย์ในการให้รัฐมนตรีพ้นจากการเป็นรัฐมนตรี แสดงให้เห็นถึงอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีในการบริหารราชการแผ่นดินว่ามี

ขอบเขตกว้างขวางมากโดยมีอำนาจเหนือข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งในทุกกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทบวงต่างๆ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ กำกับ ดูแล กระทรวง ทบวงและรัฐวิสาหกิจนั้นๆ โดยนายกรัฐมนตรีมีอำนาจ กำกับดูแลตามลำดับชั้นผ่านทางรัฐมนตรี หรือโดยเข้าเป็นประธานกรรมการเสียเองในบรรดา คณะกรรมการต่างๆ ซึ่งรับผิดชอบกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐนั้นๆ ในส่วนของ ทศท. ซึ่งเป็น รัฐวิสาหกิจที่แปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดนั้น ปรากฏตามประกาศบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เรื่องโครงสร้างองค์กร สายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ และสถานที่ติดต่อ ซึ่ง ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้แปลงสภาพองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยยังคงให้มี อำนาจและสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และปรากฏตามประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง แต่งตั้งกรรมการบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ว่า กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทนี้ และกระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งกรรมการ โดยอาศัย อำนาจตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ถือว่าความเห็น ของกระทรวงการคลังในเรื่องดังกล่าวเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตามนัยมาตรา ๒๓ ดังกล่าว สำหรับในส่วนของ กสท. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่แปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดแล้วเช่นกันนั้น เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

โดยการแปลงสภาพจาก กสท. ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ และได้รับโอนกิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของ กสท. ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมทั้งหมดเพื่อให้กิจการดำเนินไปโดยต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้บริษัทยังคงมีสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีกระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ ของทุนจดทะเบียน และยังปรากฏตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ว่า อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ซึ่งกำหนดให้รัฐวิสาหกิจที่เปลี่ยนทุนเป็นหุ้นตามกฎหมายดังกล่าวถือหุ้นโดยกระทรวงการคลังทั้งหมด และในระหว่างที่กระทรวงการคลังยังมีได้โอนหุ้นที่ถือให้แก่บุคคลอื่น มิให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ในส่วนที่ว่าด้วยผู้ถือหุ้นและจำนวนที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนพึงถือไว้ได้มาใช้บังคับ และให้ถือว่าความเห็นของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับบริษัทนั้นเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ประกอบกับข้อบังคับของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ข้อ ๒๗ กำหนดให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นกรรมการบริษัท และข้อ ๒๕ กำหนดให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอาจลงมติให้กรรมการคนใดออกจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระได้ วรยศอง กระทรวงการคลังเห็นว่าเพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นไปด้วยความเหมาะสม จึงเห็นสมควรให้คณะกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) พ้นจากตำแหน่ง และแต่งตั้งกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใหม่ ดังนี้ ๙๗๙ วรยศอง

โดยให้ถือความเห็นของกระทรวงการคลังดังกล่าวเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๗ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออก การนำเข้า และการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศโดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน รับประกันความเสี่ยง หรือให้บริการที่จำเป็นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนหนึ่งซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมาย และผู้จัดการเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน วรคสอง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี การให้ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๓) รัฐมนตรีให้ออก

ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๙ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น เมื่อได้พิจารณาถึงที่มา การแต่งตั้ง และการให้คุณให้โทษตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ก็ยังเป็นข้อสนับสนุนทำให้เห็นได้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนายกรัฐมนตรีเองมีความเกี่ยวข้องอยู่ด้วยทั้งสิ้น ดังนั้น นอกจากนายกรัฐมนตรีจะมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลโดยตรงตามกฎหมายแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลยังมีอำนาจกำกับดูแล โดยผ่านทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับชั้น รวมทั้งผ่านคณะกรรมการคณะต่างๆ ที่รับผิดชอบกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐนั้นๆ อยู่ด้วย ในทำกรณีที่ถูกล่ามำหานั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกล่ามำหามีส่วนเกี่ยวข้องสั่งการที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่นายกรัฐมนตรีโดยชัดแจ้งอยู่ ๒ กรณี คือ กรณีการแปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิตและให้นำค่าภาษีสรรพสามิตไปหักออกจากค่าสัมปทานเมื่อจะต้องแบ่งส่วนแบ่งรายได้ให้แก่หน่วยงานภาครัฐผู้ให้สัมปทาน โดยเป็นการสั่งการและมอบนโยบายให้ปฏิบัติเป็นลำดับชั้นตั้งแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ข้าราชการ และคณะกรรมการในชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ อีกกรณีหนึ่งคือ กรณีอนุมัติให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้วงเงินสินเชื่อแก่รัฐบาลสหภาพพม่า โดยผู้ถูกล่ามำหาได้สั่งการและมอบนโยบายผ่านทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ข้าราชการ และคณะกรรมการของ

ธนาคารดังกล่าว ส่วนอีก ๓ กรณีคือ กรณีการปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการ
โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้า กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วม
และให้นำค่าใช้เครือข่ายร่วมหักออกจากส่วนแบ่งค่าสัมปทานก่อนที่จะนำส่งให้หน่วยงานภาครัฐ
ผู้ให้สัมปทาน และกรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญา
อนุญาตให้ดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศนั้น ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาล้วนแต่เป็น
ผู้กำกับดูแลในฐานะนายกรัฐมนตรีเป็นลำดับชั้นลงไป ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ที่เกี่ยวข้อง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และหน่วยงานของรัฐต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว ทั้งผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนอยู่ด้วย สำหรับคณะกรรมการประสานงานโครงการดาวเทียมสื่อสาร
ภายในประเทศ สัญญาสัมปทาน ข้อ ๓๙ ระบุให้ปลัดกระทรวงคมนาคมและผู้แทนกระทรวง
คมนาคมซึ่งเป็นข้าราชการประจำ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงคมนาคม รวม ๔ คน
ร่วมเป็นคณะกรรมการดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร. ๔๔๙ ส่วน ทศท. และ
กสท. แม้จะได้แปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด โดย ทศท. เป็นบริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน)
และ กสท. เป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แต่ทั้งสองหน่วยงานนี้ก็ยังคงมีสถานะ
เป็นรัฐวิสาหกิจ มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ทั้งหมด การแต่งตั้งและถอดถอนกรรมการ
บริษัททั้งสองเป็นอำนาจของกระทรวงการคลัง โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทุน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพียงแต่ ทศท. และ กสท. อยู่ในสังกัดของกระทรวงเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำกับดูแลเรื่องโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศในช่วงแรก ต่อมาได้โอนงานส่วนนี้ให้กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศและการสื่อสารดูแลรับผิดชอบตามกฎหมายปฏิรูประบบราชการ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดังกล่าวต่างก็เป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยที่มีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคอยู่ในขณะนั้น ประกอบกับทั้งสามกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่เริ่มต้นมาจากการร้องขอของบริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือที่มีไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งกรณีการปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าและกรณีอนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและอนุมัติให้บริษัทเอไอเอสหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายร่วมออกจากส่วนแบ่งรายได้ก่อนที่จะนำส่งให้ ทศท. ได้ นั้น ตามคำให้การและคำเบิกความของนายโอฬาร เพียรธรรม ผู้จัดการผลประโยชน์ นายพิชัย อยู่คง ผู้อำนวยการสำนักเลขานุการคณะกรรมการ ทศท. นายพิพัฒน์ ประทุมวงศ์ ผู้จัดการส่วนผลประโยชน์ และนางพนัญญ์ ไทยจินดา ผู้อำนวยการกองผลประโยชน์ ที่ ๑ ฝ่ายผลประโยชน์ ได้ความในทำนองเดียวกันว่า คณะกรรมการกลั่นกรอง ได้มีการพิจารณาหลักการที่บริษัทเอไอเอสเสนอต่อ ทศท. เพื่อพิจารณารวม ๒ ครั้ง ในวันที่ ๒๑ และ ๒๘ สิงหาคม โดยวาระเพื่อพิจารณาเป็นวาระจรทั้ง ๒ ครั้ง มีนายสุธรรม มลิลลา กรรมการผู้จัดการใหญ่ ทศท. เป็นผู้ที่นำเรื่องเข้าที่ประชุมในการประชุมครั้งแรก ซึ่งไม่ได้เสนอโดยฝ่ายบริหารผลประโยชน์ดังที่เคยปฏิบัติมา และการนำเสนอปัญหาทางด้านเทคนิคเกี่ยวกับการที่บริษัทเอไอเอสได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ไม่พอ และ ทศท. ควรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้เครือข่ายร่วมก็เกิดขึ้นจากการหารือกันระหว่างนายสุธรรม มลิลลา กับนายวรุช

สุกร ซึ่งเป็นข้อเสนอต่อ ทศท. ว่าควรอนุมัติให้บริษัทเอไอเอสหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายร่วมออกจากส่วนแบ่งรายได้ก่อนที่จะนำส่งให้ ทศท. ภายหลังจากที่คณะกรรมการ ทศท. ได้อนุมัติในเรื่องนี้แล้ว การดำเนินการต่อจากนั้นก็ไม่ใช่เป็นไปตามขั้นตอนการปฏิบัติโดยมีพฤติการณ์ของฝ่ายผู้บริหารของ ทศท. ที่จะสนองตอบการร้องขอของบริษัทเอไอเอสอย่างรวดเร็วทั้งในกรณี que ขอปรับลดส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าและกรณีอนุมัติให้ใช้เครือข่ายร่วมและหักค่าใช้จ่ายร่วมออกจากส่วนแบ่งรายได้ก่อนที่จะนำส่งให้ ทศท. กรณีโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศที่บริษัทชินคอร์ปขออนุมัติให้บริษัทไทยคมลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปก็มีพฤติการณ์ทำนองเดียวกันโดยปรากฏว่าได้มีการเสนอรายงานและมติที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอนุมัติไปก่อนที่คณะกรรมการประสานงานจะได้รับรองรายงานการประชุม ทั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยแม้จะมีการเสนอเรื่องเพื่อให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วก็ตาม แต่ก็ปรากฏจากบันทึกถ้อยคำของนายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ เลขานุการคณะรัฐมนตรีในขณะนั้นที่ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนว่า ตนเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรเนื่องจากสัญญาสัมปทานในเรื่องดังกล่าวได้มีผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐจึงให้ถอนเรื่องกลับคืนไป นอกจากนี้นายพิพัฒน์ ประทุมวงศ์ ผู้จัดการส่วนผลประโยชน์ในขณะนั้นก็เบิกความว่าการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้หน้าจะมีการส่งสัญญาณมาจากภายนอก เนื่องจากบริษัทเอไอเอสมิได้มีข้ออ้างในเรื่องที่จะให้บริการแก่ประชาชนในราคาที่ถูกลง แต่ต่อมากลับมีการให้เหตุผลเกี่ยวกับผลประโยชน์ของบริษัทเอไอเอสและประชาชนเพื่อให้สามารถที่จะดำเนินการอนุมัติให้

ตามคำร้องขอของบริษัทเอไอเอสได้ นางปรียา ต่านชัยวิจิตร ผู้อำนวยการส่วนวางแผนการเงินก็
เบิกความประกอบเอกสารหมาย ร. ๒๓๑ ว่า การดำเนินการในเรื่องนี้ค่อนข้างรวดเร็ว และมิ
มีความพยายามที่จะเสนอเรื่องให้ทันในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๔ ที่มีการประชุมคณะกรรมการ
ทศท. โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการกระทำอันไม่สมเหตุสมผลและมีขอบด้วยกฎหมายเป็นการเอื้อ
ประโยชน์แก่ผู้ถูกกล่าวหาในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาตลอดดังที่ได้
วินิจฉัยไปข้างต้น ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การดำเนินการทั้งห้ากรณีดังกล่าวเป็นผลมาจาก
การปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่นายกรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหา องค์กร
ผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้อำนาจรัฐเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของ
บริษัทชินคอร์ปตามคำร้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า เงินที่ได้จากการขายหุ้นและเงินปันผลตาม
คำร้องเป็นทรัพย์สินที่ต้องตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อผลของการดำเนินการ
ทั้งหมดเป็นการเอื้อประโยชน์โดยตรงแก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอสกับบริษัทไทยคมซึ่ง
เป็นบริษัทในเครือ ย่อมทำให้บริษัทชินคอร์ปได้รับประโยชน์ในรูปผลกำไรจากการประกอบการ
ของตนเอง และเงินปันผลกำไรตามจำนวนหุ้นที่ถืออยู่ในบริษัทเอไอเอสและบริษัทไทยคม
นอกจากนี้ ยังเป็นการแสดงให้เห็นปรากฏแก่บุคคลทั่วไปถึงความมั่นคงของกิจการ อันก่อให้เกิดความ
เชื่อมั่นแก่ผู้สนใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้มูลค่าหุ้น
บริษัทชินคอร์ปเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น เงินปันผลค่าหุ้นและเงินค่าขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่ม
เทมาเส็กที่รับไว้ในนามผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจาก

การปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งศาลมีอำนาจสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ แต่โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินดังกล่าวมาในระหว่างสมรสกันตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรวินิจฉัยเสียก่อนว่า ศาลจะสั่งให้เงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดินได้หรือไม่ เห็นว่า การจะได้รับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายในทรัพย์สินไม่ว่าฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์เพียงผู้เดียวหรือเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกับผู้อื่นอันเนื่องมาเป็นทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันหรือเป็นสินสมรสระหว่างสามีภริยาที่จะสามารถยกขึ้นยืนยันต่อบุคคลอื่นได้นั้น ต้องได้ความว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาโดยชอบและในทางที่สมควร คดีนี้ได้ความจากทางใต้สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัทชินคอร์ป ซึ่งเดิมใช้ชื่อว่าบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ หุ้่นที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถืออยู่รวมกันมีจำนวนมากและเป็นสัดส่วนที่สูง ทั้งยังร่วมดำเนินการด้วยกันและมีผลประโยชน์ร่วมกันตลอดมา ดังที่ได้ความจากผู้คัดค้านที่ ๓ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนักบริหาร ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ดูแลจัดการด้านการเงินและทรัพย์สิน ในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาก่อตั้งบริษัทแอมเฟลิริชแล้วขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาให้แก่บริษัทแอมเฟลิริชก็ได้ความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ออกเงินจ่ายค่าซื้อหุ้นให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแทนบริษัทแอมเฟลิริชไปก่อน จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาจึงนำเงินที่ได้รับดังกล่าวคืนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ในภายหลัง นอกจากนี้ ผู้คัดค้านที่ ๑ ยังมีส่วนร่วมในการหลีกเลี่ยงข้อห้าม

การเป็นผู้ถือหุ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยการโอนหุ้นในส่วนของตนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๕ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนาในการแสวงหาประโยชน์ร่วมกันตลอดมา เมื่อฟังว่าเงินปันผลค่าหุ้นและเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่มเทมาเส็กเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นการได้มาโดยไม่ชอบเสียแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมไม่อาจอ้างว่าเงินดังกล่าวเป็นสินสมรสหรือเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกันเพื่อรับการคุ้มครองสิทธิในส่วนของตนได้ ดังนั้น ศาลจึงมีอำนาจสั่งให้เงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดินได้ด้วย ส่วนเงินดังกล่าวจะต้องตกเป็นของแผ่นดินเพียงใดนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ให้ความหมายของคำที่เกี่ยวกับการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินไว้ ๒ กรณี ได้แก่ คำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” ซึ่งหมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ และคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากความหมายของคำดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า มูลคดีของการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน อาจแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ เมื่อเปรียบเทียบบัญชี

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งกับที่ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ หรือมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ กรณีหนึ่งกับการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อีกกรณีหนึ่ง ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คัดค้านในทำนองว่า ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวาระแรก ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินตามรายการที่ระบุในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมูลค่ารวม ๑๕,๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่อาจให้ทรัพย์สินส่วนนี้ตกเป็นของแผ่นดินได้นั้น เห็นว่า คดีนี้ คตส. ดำเนินการไต่สวนและผู้ร้องยื่นคำร้องกล่าวถึงการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของบริษัทชินคอร์ปโดยเป็นผู้ถือหุ้นแล้วปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่นายกรัฐมนตรีกระทำการต่าง ๆ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือ และทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้องก็มุ่งเฉพาะเงินปันผลและเงินที่ได้จากการขายหุ้นเท่านั้น จึงเป็นคดีที่มีมูลคดีอยู่ในกรณีหลัง อีกทั้งทางไต่สวนของ คตส. และคำร้องของผู้ร้องก็ไม่ได้มีคำขอบังคับไปถึงทรัพย์สินอื่น จึงไม่มีข้อต้องพิจารณาตามคำคัดค้านดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ แต่อย่างไรก็ดี ยังมีข้อต้องพิจารณาต่อไปว่า เงินปันผลและเงินที่ได้จากการขายหุ้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควรหมดทั้งจำนวนหรือไม่ ในข้อนี้หากพิจารณาความหมายของคำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” และ “ร่ำรวยผิดปกติ” แล้ว เห็นว่า ไม่ว่ามูลคดีจะเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งดังที่กล่าวมาทรัพย์สินอันจะนำมาพิจารณาว่าเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ ย่อมต้องเป็นทรัพย์สิน

นอกเหนือจากที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอยู่แล้ว อันอยู่ในความหมายธรรมดาของการ
ร่ำรวยผิดปกตินั่นเอง สำหรับเงินปันผลค่าหุ้นที่ได้รับจากบริษัทชินคอร์ปเป็นส่วนของกำไรที่ได้
จากการประกอบกิจการของบริษัทชินคอร์ปเองบางส่วน และที่ได้จากเงินปันผลตามจำนวนหุ้นที่
ถืออยู่ในบริษัทเอไอเอสและบริษัทไทยคมบางส่วน ถือเป็นทรัพย์สินที่ได้มานอกเหนือจากที่มี
อยู่แล้ว และต้องตกเป็นของแผ่นดินทั้งจำนวน ส่วนเงินที่ได้จากการขายหุ้นเป็นเงินที่มีมูลค่าเดิม
ของหุ้นรวมอยู่ด้วย ทรัพย์สินที่ถือว่าได้มานอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วคือราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น การจะ
ให้เงินค่าขายหุ้นตกเป็นของแผ่นดินทั้งจำนวนย่อมเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ และเมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของการห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหรือคงไว้ซึ่ง
ความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ
ที่ตนปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม หรือในห้าง
หุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัญญาสัมปทานจากรัฐ ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ ประกอบ
พฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ หาทางหลีกเลี่ยงข้อห้ามตามกฎหมายด้วยการให้
ผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปไว้แทน รวมทั้งผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่และ
ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในฐานะเป็นนายกรัฐมนตรีกะทำการต่าง ๆ อันเป็นการเอื้อประโยชน์
ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือดังที่กล่าวมาแล้ว ย่อมไม่สมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ จะได้รับประโยชน์ที่มีผลมาจากการที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ดังนั้น จึงถือว่าประโยชน์จากราคาหุ้นบริษัทชินคอร์ปส่วนที่เพิ่มขึ้นนับแต่วันก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหา

จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวาระแรก คือวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็นต้นไป เป็น
ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่ง
หน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อพิจารณาเอกสารหมาย ศ.๗ ปรากฏว่า การซื้อขายหลักทรัพย์ใน
ตลาดหลักทรัพย์เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ อันเป็นวันที่หุ้นบริษัทชินคอร์ปมีราคาซื้อขาย
เฉลี่ยหุ้นละ ๒๑๓.๐๙ บาท เมื่อคำนวณมูลค่าหุ้นหลังเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่จดทะเบียนไว้จากหุ้นละ
๑๐ บาท เป็นหุ้นละ ๑ บาทแล้ว เท่ากับราคาซื้อขายในวันดังกล่าวมีราคาเฉลี่ยหุ้นละ ๒๑ บาท
๓๐.๙ สตางค์ ครั้นคำนวณจากหุ้นจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์แล้ว คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐,๒๔๗,๙๑๕,๖๐๖.๓๕ บาท อันถือเป็นทรัพย์สินที่
ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่แต่เดิม และไม่อาจให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้องของผู้ร้อง
ได้ องค์กรคณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า ทรัพย์สินที่ต้องตกเป็นของแผ่นดิน คงมี
เฉพาะเงินปันผลค่าหุ้นจำนวน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท และเงินที่ได้จากการขายหุ้นหลังหักราคา
หุ้นที่มีอยู่แต่เดิมแล้วจำนวน ๓๙,๔๗๔,๗๖๕,๓๒๕.๗๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น
๔๖,๓๗๓,๖๘๗,๔๕๔.๗๐ บาท พร้อมดอกผลของเงินจำนวนดังกล่าว

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยเป็นประการสุดท้ายมีว่า มีเหตุที่ศาลต้องเพิกถอนคำสั่ง
อายัดของ คตส. ตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านทั้งสี่สิบสองหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า สำหรับผู้คัดค้าน
ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๙ ได้ความว่า ต่างยื่นคำร้องขอพิสูจน์ต่อ คตส. และ คตส.มีคำสั่ง
ให้เพิกถอนการอายัดทรัพย์สินแล้ว ตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบ ที่ คตส. ๐๓๖/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่ คตส. ๐๓๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ และที่ คตส.๐๑๔/๒๕๕๑

ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๙ จึงไม่ได้ถูกโต้แย้งสิทธิ และศาลไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๙ ต่อไป ส่วนผู้คัดค้านอื่นนั้น เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยแล้วว่าเงินปันผลและเงินที่ได้จากการขายหุ้นจำนวน ๔๖,๓๗๓,๖๘๗,๔๕๔.๗๐ บาท พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อพิจารณารายการทรัพย์สินที่ คตส. มีคำสั่งอายัดไว้ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สมรส และผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งถือหุ้นแทนตั้งที่วินิจฉัยมา ปรากฏว่ามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยคำคัดค้านของผู้คัดค้านอื่นที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินของ คตส. อีกต่อไป

พิพากษา ให้เงินที่ได้จากการขายหุ้นและเงินปันผลหุ้นของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๖,๓๗๓,๖๘๗,๔๕๔.๗๐ บาท พร้อมดอกผลเฉพาะดอกเบี้ยที่ได้รับจากบัญชีเงินฝาก นับตั้งแต่วันฝากเงินจนถึงวันที่ธนาคารส่งเงินจำนวนดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน โดยบังคับเอาจากทรัพย์สินที่อายัดตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบ อันได้แก่บัญชีเงินฝากและหน่วยลงทุน ดังต่อไปนี้

คำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบที่ คตส. ๐๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐
บัญชีเงินฝาก

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี บัญชีเลขที่ ๑๒๗ - ๒ -
๓๗๒๘๗ - ๙ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาราชวัตร บัญชีเลขที่ ๑๔๖ - ๒ - ๓๑๐๘๑
- ๒ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชิดลม บัญชีเลขที่ ๐๐๑ - ๑ -
๕๕๑๘๘ - ๒ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักธโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๒ -
๔๑๕๒๔ - ๔ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักธโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๑๒๖๓๑ - ๓ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักธโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๑๒๒๒๒ - ๐ ชื่อบัญชีนางสาวพินทองทา ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพหลโยธิน บัญชีเลขที่ ๐๑๔ - ๑ -
๑๑๓๐๐ - ๙ ชื่อบัญชีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพหลโยธิน บัญชีเลขที่ ๐๑๔ - ๒ -
๔๑๓๓๕ - ๕ ชื่อบัญชีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักธโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๒ -
๗๘๑๘๘ - ๑ ชื่อบัญชีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักธโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๑๑๑๘๘ - ๙ ชื่อบัญชีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ - ๑๓๐๙๕ - ๖ ชื่อบัญชีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๒ - ๒๗๗๒๒ - ๒ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี บัญชีเลขที่ ๑๒๗ - ๒ - ๓๗๓๔๒ - ๒ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี บัญชีเลขที่ ๑๒๗ - ๒ - ๓๗๓๔๓ - ๐ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชิดลม บัญชีเลขที่ ๐๐๑ - ๑ - ๕๕๒๓๒ - ๕ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยเซ็นจูรี่ บัญชีเลขที่ ๒๐๘ - ๑ - ๐๐๐๒๒ - ๙ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๒ - ๓๑๐๐๘ - ๘ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ - ๑๓๐๙๒ - ๒ ชื่อบัญชีนายพานทองแท้ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักวิจัยโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ - ๑๒๖๓๒ - ๑ ชื่อบัญชี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

หน่วยลงทุนของนางสาวพินทองทา ชินวัตร ในบัญชีกองทุนเปิดไทยพาณิชย์
สะสมทรัพย์ตราสารหนี้ เลขที่ทะเบียน ๑๑๑-ส-๐๒๒๖๕๙๑-๖ จำนวน ๑๓,๒๑๕,๙๔๓.๑๕๒๒
หน่วย

หน่วยลงทุนของนายพานทองแท้ ชินวัตร ในบัญชีกองทุนเปิดไทยพาณิชย์สะสม
ทรัพย์ตราสารหนี้ เลขที่ทะเบียน ๐๐๑-ส-๐๒๙๓๐๐๕-๗ จำนวน ๗๐,๙๑๕,๑๐๔.๗๗๒๙ หน่วย

ตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบที่ คตส. ๐๑๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน
๒๕๕๐ บัญชีเงินฝาก

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาราชวัตร บัญชีเลขที่ ๑๔๖ - ๐ -
๖๓๙๓๐ - ๓ ชื่อบัญชีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชิดลม บัญชีเลขที่ ๐๐๑ - ๑ -
๕๕๐๒๑ - ๘ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักรัชโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๐๓๑๖๕ - ๗ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักรัชโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๐๔๑๒๘ - ๘ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักรัชโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑ - ๑ -
๐๔๑๒๙ - ๖ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารีสัมพันธ์ บัญชีเลขที่ ๐๕๖ - ๒ - ๐๐๐๖๕ - ๑ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขสวัสดิ์ บัญชีเลขที่ ๑๖๔ - ๒ - ๒๘๓๘๘ - ๙ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาราชวัตร บัญชีเลขที่ ๑๔๖ - ๐ - ๔๔๘๓๙ - ๐ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย บัญชีเลขที่ ๐๑๓ - ๒ - ๐๘๒๒๙ - ๙ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาซอยเพนนินชูล่า บัญชีเลขที่ ๒๐๒ - ๓ - ๐๐๓๓๐ - ๐ ชื่อบัญชีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย บัญชีเลขที่ ๑๐๘ - ๓ - ๐๙๗๖๑ - ๓ ชื่อบัญชีนางพจมาน ชินวัตร

ตามคำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบที่ คตส. ๐๒๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ บัญชีเงินฝาก

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาซอยถนนพหลโยธิน ๘ บัญชีเลขที่ ๐๘๔ - ๓ - ๐๒๑๑๘ - ๙ ชื่อบัญชีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาซอยถนนพหลโยธิน ๘ บัญชีเลขที่ ๐๘๔ - ๓ - ๐๒๑๘๗ - ๔ ชื่อบัญชีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์

คำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบที่ คตส.๐๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หน่วยลงทุนของคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ในบัญชีกองทุนเปิดไทยพาณิชย์สะสมทรัพย์ ตราสารหนี้ เลขที่ทะเบียน ๐๐๑-๘-๒๖๖๐๑๖-๖ จำนวน ๕๗,๗๘๙,๔๕๘.๘๘๗๐ หน่วย

การบังคับเอาจากทรัพย์สินดังกล่าวหากไม่พอ ให้บังคับเอาจากทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ ที่ คตส.มีคำสั่งอายัดไว้ หากได้เงินครบถ้วนตามคำพิพากษาแล้วก็ให้เพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ และให้ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๔ ที่ ๑๗ และที่ ๑๘ กับเพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านอื่น คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

(นายสมศักดิ์ เนตรมัย)

(นายพงษ์เทพ ศิริพงศ์ติกานนท์)

(หม่อมหลวงฤทธิเทพ เทวกุล)

(นายไพโรจน์ วายุภาพ)

(นายธานีศ เกศวพิทักษ์)

(นายอดิศักดิ์ ทิมมาศย์)

(นายพิทักษ์ คงจันทร์)

(นายประทีป เฉลิมภัทรกุล)

(นายกำพล ภู่อุดแสง)